

Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

«Αναμόρφωση επαγγελματικής ασφάλισης, εξορθολογισμός ασφαλιστικής νομοθεσίας, συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, σύστημα διορισμού και προσλήψεων των εκπαιδευτικών της δημόσιας υπηρεσίας απασχόλησης και λουτές διατάξεις.»

ΕΝΟΤΗΤΑ Α' Αναμόρφωση Επαγγελματικής Ασφάλισης και λουτές διατάξεις

Επισπεύδον Υπουργείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Στοιχεία επικοινωνίας: Ολυμπία Μαυρόκωστα, τηλ: 2131516060, e-mail: omavrokosta@yeka.gr

Γραφείο Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ

	(X)
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ¹	
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ²	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ³	
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ⁴	X
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ⁵	
ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ⁶	

¹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού και Υπουργείου Πολιτισμού.

² Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.

³ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

⁴ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Υπουργείου Υγείας και Υπουργείου Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας.

⁵ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.

⁶ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης, Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

ΕΝΟΤΗΤΑ Α: Αιτιολογική έκθεση

Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης	
1.	<p>Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση;</p> <p>Με το Μέρος Α' του νομοσχεδίου, επιχειρείται μία συνολική αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου που διέπει την επαγγελματική ασφάλιση προκειμένου να διαμορφωθούν οι συνθήκες να αναπτυχθεί περαιτέρω ο δεύτερος πυλώνας ασφαλιστικής προστασίας, να ενισχυθεί το εισόδημα των μελλοντικών συνταξιούχων με συμπληρωματικές συνταξιοδοτικές παροχές, και ταυτόχρονα να καλλιεργηθεί η κουλτούρα συνταξιοδοτικής αποταμίευσης στους ασφαλισμένους, προς όφελος των ιδίων και, συνολικά, της εθνικής οικονομίας.</p> <p>Στο νέο θεσμικό πλαίσιο:</p> <p>Α) Εντάσσονται κατά τρόπο συνεκτικό, τόσο οι ειδικές διατάξεις για τη λειτουργία των εθνικών επαγγελματικών ταμείων (Τ.Ε.Α.) όσο και οι σχετικές ενωσιακές ρυθμίσεις (Οδηγία 2016/2341 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2016 για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών (ΙΕΣΠ) (L 354) (γνωστή ως IORP II)).</p> <p>Β) Αναβαθμίζεται η εποπτεία των Τ.Ε.Α. με τη μεταφορά του συνόλου των σχετικών αρμοδιοτήτων στην Τράπεζα της Ελλάδος και καταργείται το ισχύον σύστημα τριμερούς εποπτείας των φορέων αυτών (Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Εθνική Αναλογιστική Αρχή και Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς). Η μεταφορά της εποπτείας στην Τράπεζα της Ελλάδας αποτελεί κομβικής σημασίας διαρθρωτική μεταρρύθμιση και έχει ως στόχο τη συγκέντρωση των αρμοδιοτήτων ελέγχου και εποπτείας της επαγγελματικής ασφάλισης, προκειμένου η χώρα να ανταποκριθεί στις αυξημένες απαιτήσεις που τάσσονται από την Οδηγία 2016/2341 για τα Ιδρύματα Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών, και να διασφαλιστεί η αποτελεσματική προστασία των μελών τους. Με τον τρόπο αυτό, παύει ο κατακερματισμός της εποπτείας της επαγγελματικής ασφάλισης και καθίσταται δυνατή η αποτελεσματική άσκηση των σχετικών αρμοδιοτήτων από ενιαίο φορέα, ο οποίος διαθέτει υψηλή τεχνογνωσία ως προς την εποπτεία κεφαλαιοποιητικών συστημάτων.</p> <p>Γ) Εκσυγχρονίζεται παράλληλα ο θεσμός της επαγγελματικής ασφάλισης μέσω μίας σειράς δομικών αλλαγών στον τρόπο λειτουργίας των Τ.Ε.Α. ώστε να αρθούν οι περιορισμοί που έχουν λειτουργήσει ως τροχοπέδη για την ανάπτυξή τους. Ειδικότερα, διευρύνονται και απλοποιούνται οι προϋποθέσεις ίδρυσής τους, στα πρότυπα των ευρωπαϊκών φορέων επαγγελματικής ασφάλισης, και αναβαθμίζονται οι κανόνες λειτουργίας τους.</p>

Δ) Ενισχύεται το επίπεδο διαφάνειας των συνταξιοδοτικών παροχών και εισάγονται συγκεκριμένες απαιτήσεις παροχής ενημέρωσης προς τους ασφαλισμένους και τα υποψήφια μέλη, ώστε να μπορούν να προβούν στον προσωπικό τους χρηματοοικονομικό και συνταξιοδοτικό προγραμματισμό με όλες τις απαραίτητες πληροφορίες.

Ειδικότερα, οι νέες ρυθμίσεις έχουν ως επιμέρους στόχους:

- την απλοποίηση των διαδικασιών σύστασης των Τ.Ε.Α.,
- την καθιέρωση ενός πρότυπου καταστατικού,
- τη διευκόλυνση ίδρυσης Τ.Ε.Α. από περισσότερους εργοδότες (πολυεργοδοτικά Τ.Ε.Α.), χωρίς να απαιτείται κλαδική/επαγγελματική συνάφεια μεταξύ τους, ώστε να δίνεται η δυνατότητα και σε μικρότερες επιχειρήσεις να εντάσσουν τους εργαζομένους τους,
- τη θέσπιση κανόνων χρηστής διακυβέρνησης, για την επίτευξη καλύτερων αποδόσεων και την αύξηση της εμπιστοσύνης των ασφαλισμένων προς τα Τ.Ε.Α.,
- την ενίσχυση της διαφάνειας της δράσης των Τ.Ε.Α. και την καλύτερη ενημέρωση των ασφαλισμένων,
- την αναβάθμιση της εποπτείας των Τ.Ε.Α., η οποία από την 1^η.1.2025 ανατίθεται στην Τράπεζα της Ελλάδος, προκειμένου να διασφαλιστεί η οργανωτική και επιχειρηματική επάρκεια των Τ.Ε.Α., να αυξηθεί η εμπιστοσύνη των ασφαλισμένων στον θεσμό και να συγκεντρωθεί η εποπτεία σε μία ενιαία αρχή κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Με το Μέρος Β', εισάγονται ρυθμίσεις για τον εξορθολογισμό του κανονιστικού πλαισίου των Ταμείων Υποχρεωτικής Επαγγελματικής Ασφάλισης και των εκ μετατροπής Ταμείων της παρ. 20 του άρθρου 6 του ν. 3029/2002 (Α' 160) (εφεξής αλληλοβοηθητικά ταμεία), με αναλογική εφαρμογή διατάξεων για τη χρηστή διακυβέρνηση και άλλων συναφών ρυθμίσεων του νέου θεσμικού πλαισίου που θεσπίζεται για τα Τ.Ε.Α., δυνάμει της Οδηγίας 2016/2341. Επιπλέον, ορίζεται ρητά ότι τα αλληλοβοηθητικά Ταμεία λειτουργούν σε προαιρετική βάση. Με τον τρόπο αυτό, επιχειρείται μία συνολική αντιμετώπιση φορέων, που, αν και λειτουργούν στη βάση της ιδιωτικής βούλησης και ιδρύθηκαν με σκοπό να χορηγούν συμπληρωματικές συνταξιοδοτικές παροχές, δεν εμπίπτουν σε κανονιστικό πλαίσιο ανάλογο με αυτό που ισχύει για τους λοιπούς αυστηρά ρυθμιζόμενους φορείς που χορηγούν αντίστοιχες παροχές.

Με το Μέρος Γ', εισάγονται ρυθμίσεις με στόχο την ομοιόμορφη φορολογική αντιμετώπιση των προϊόντων της προαιρετικής συνταξιοδοτικής αποταμίευσης (παροχές Τ.Ε.Α. και ομαδικά ασφαλιστήρια συνταξιοδοτικά συμβόλαια (ΟΑΣΣ)), με ταυτόχρονο σεβασμό στις ιδιαιτερότητες κάθε προϊόντος. Με τον τρόπο αυτό, αποφεύγονται διαστρεβλώσεις του ανταγωνισμού που οφείλονται αποκλειστικά στη διακριτή αυτή φορολογική αντιμετώπιση, ενώ διατηρούνται τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, προς όφελος των ασφαλισμένων, οι οποίοι μπορούν να απολαύουν των διαφοροποιημένων πλεονεκτημάτων κάθε ενός εξ αυτών. Παρά τη φορολογική εξομοίωση, διατηρούνται σημαντικά φορολογικά κίνητρα και ευνοϊκοί

	<p>φορολογικοί συντελεστές για την επιλογή της αποταμίευσης μέσω συλλογικών συνταξιοδοτικών προϊόντων για τους ασφαλισμένους των Τ.Ε.Α. ή των ΟΑΣΣ. Παράλληλα, όμως, διασφαλίζεται ότι τα κίνητρα αυτά είναι λελογισμένα, ώστε να μην αποβαίνουν σε βάρος των λοιπών φορολογουμένων.</p> <p>Ειδικότερα, προβλέπεται κλιμακωτή φορολόγηση των παροχών των Τ.Ε.Α. και των ασφαλισμάτων των ΟΑΣΣ, ανάλογα με τα χρόνια ασφάλισης κάθε ασφαλισμένου. Όσο περισσότερος χρόνος έχει διανυθεί, τόσο μικρότερη είναι η συντελεστής φορολόγησης, ώστε να ενισχύεται η μακροπρόθεσμη αποταμίευση, η οποία μπορεί να αποφέρει ικανοποιητικά εισοδήματα κατά τη συνταξιοδότηση. Επιπλέον, παρέχονται επιπρόσθετα φορολογικά κίνητρα για την καταβολή περιοδικών παροχών μέσω των οποίων διασφαλίζεται πραγματικό συμπληρωματικό εισόδημα κατά τη συνταξιοδότηση, παρέχοντας μονιμότερη ασφάλεια του εισοδήματος μακροπρόθεσμα.</p>
2.	<p>Γιατί αποτελεί πρόβλημα;</p>
	<p>Μέρος Α': Το νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει στη χώρα μας από το 2002 δεν οδήγησε στην εδραίωση του θεσμού των Επαγγελματικών Ταμείων για λόγους που σχετίζονται με τις οικονομικές συνθήκες, καθώς και με το γραφειοκρατικό πλαίσιο ίδρυσης και λειτουργίας τους.</p> <p>Η επιστροφή της χώρας σε σταθερούς ρυθμούς ανάπτυξης, σε συνδυασμό με τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών κατά 4,4 ποσοστιαίες μονάδες την περίοδο 2019-2023, δημιουργεί κίνητρα για την αποταμίευση με σκοπό την παροχή συμπληρωματικών συντάξεων, ενώ οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις, που προβλέπονται με το παρόν νομοσχέδιο (απλοποίηση κανόνων ίδρυσης, εισαγωγή προϋποθέσεων χρηστής διακυβέρνησης, μεταφορά της εποπτείας στην Τράπεζα της Ελλάδος) προωθούν την ίδρυση Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης, και επιτρέπουν τη δημιουργία κεφαλαίων συνταξιοδοτικής αποταμίευσης στα πρότυπα των υπόλοιπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.</p> <p>Η χώρα μας, είκοσι (20) χρόνια μετά την εισαγωγή του θεσμού των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης, βρίσκεται σε μία από τις χαμηλότερες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με 28 Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης, που έχουν συσταθεί κατά κύριο λόγο από εργοδότες-μεγάλες επιχειρήσεις, περίπου τριακόσια εκατομμύρια (300.000.000) ευρώ κεφάλαια διαχείρισης και τη συμμετοχή πενήντα χιλιάδων (50.000) περίπου ασφαλισμένων ήτοι περίπου 2,2% του συνόλου των ενεργών ασφαλισμένων.</p> <p>Η περιορισμένη αξιοποίηση του θεσμού δεν ευνοεί τη διασπορά κινδύνου και την απόκτηση υψηλών συμπληρωματικών συντάξεων, πέραν αυτών που χορηγούνται στο πλαίσιο της δημόσιας υποχρεωτικής ασφάλισης. Επιπλέον η τριμερής εποπτεία επί των ταμείων καθιστά δυσκίνητη και χρονοβόρα τη διαδικασία εποπτείας.</p> <p>Υπό το πρίσμα των τελευταίων εξελίξεων και είκοσι (20) χρόνια από την εισαγωγή του θεσμού της επαγγελματικής ασφάλισης, είναι σαφές ότι η ανάπτυξη του απαιτεί</p>

	<p>την κατάλληλη προσαρμογή του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας και εποπτείας του. Πράγματι, το νομοθετικό πλαίσιο που ορίζει τα ζητήματα λειτουργίας της επαγγελματικής ασφάλισης, το οποίο είναι κυρίως ευρωπαϊκό (Οδηγία IORP II), εξελίσσεται συνεχώς, προκειμένου να εξυπηρετήσει την ανάπτυξη του θεσμού και τις νέες ανάγκες που παρουσιάζονται. Απαιτείται, λοιπόν, όχι μόνο αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός του θεσμού της επαγγελματικής ασφάλισης, με βάση την εμπειρία και την εξέλιξη των τελευταίων ετών, αλλά και συγκεκριμένες παρεμβάσεις ως προς την εποπτική λειτουργία, οι οποίες υλοποιούνται με το παρόν νομοσχέδιο.</p> <p>Μέρος Β': Τα 4 Τ.Ε.Α. Υποχρεωτικής Ασφάλισης που προέρχονται εκ μετατροπής από επικουρικά ταμεία βάσει της παρ. 4 του άρθρου 36 του ν. 4052/2012 (Α' 41) (εφεξής Ταμεία υποχρεωτικής επαγγελματικής ασφάλισης) υπήχθησαν μεν κατά τη μετατροπή τους στο θεσμικό πλαίσιο των Τ.Ε.Α., χωρίς όμως στη συνέχεια να υπαχθούν και στον ν. 4680/2020 (Α'72), δυνάμει του οποίου ενισχύθηκε το σχετικό πλαίσιο εποπτείας. Ως εκ τούτου, λειτουργούσαν με βάση αποσπασματικές διατάξεις, οι οποίες μάλιστα είχαν καταργηθεί στο μεταξύ για τα υπόλοιπα Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης. Η αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου των Τ.Ε.Α. και η κατάργηση των προγενέστερων παρωχημένων διατάξεων αποτελεί τη βάση για τον εκσυγχρονισμό του αντίστοιχου πλαισίου των 4 Τ.Ε.Α. Υποχρεωτικής Ασφάλισης, τα οποία πλέον θα υπόκεινται σε αυξημένες απαιτήσεις διακυβέρνησης και εποπτείας, κατά παραπομπή στις σχετικές διατάξεις των Τ.Ε.Α.. Ταυτόχρονα, ο υποχρεωτικός τους χαρακτήρας καθώς και η διατήρηση του τριμερούς σχήματος εποπτείας τους από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και την Εθνική Αναλογιστική Αρχή επιβάλλει διακριτή αντιμετώπιση και ορισμένες προσαρμογές στις ανωτέρω διατάξεις, τα οποία αποτυπώνονται στο οικείο μέρος του νομοσχεδίου.</p> <p>Όσον αφορά τα αλληλοβοηθητικά Ταμεία, αυτά λειτουργούν υπό αναχρονιστικούς κανόνες εποπτείας, που δεν ανταποκρίνονται στην ανάγκη διασφάλισης της οικονομικής τους βιωσιμότητας και προστασίας των συμφερόντων των ασφαλισμένων τους, επιτάσσοντας έτσι την άμεση παρέμβαση του νομοθέτη για τον εκσυγχρονισμό του σχετικού πλαισίου και τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων.</p> <p>Μέρος Γ': Η διαφορετική φορολογική αντιμετώπιση που επιφυλάσσεται σε ομοειδή προϊόντα συνταξιοδοτικής αποταμίευσης δημιουργεί στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό. Επιπλέον, με το ισχύον φορολογικό σύστημα, δεν φορολογούνται ούτε οι εισφορές, ούτε οι εφάπαξ παροχές των Τ.Ε.Α., σε αντίθεση με τις πρακτικές που ακολουθούνται διεθνώς. Η φορολόγηση των Τ.Ε.Α. είναι ζήτημα φορολογικής δικαιοσύνης, ώστε να υπάρχει ισορροπία ανάμεσα στην παροχή κινήτρων για την ανάπτυξη του θεσμού και την προώθηση της μακροπρόθεσμης αποταμίευσης από τη μία μεριά, και την αποφυγή καταστρατηγήσεων από την άλλη.</p>
3.	<p>Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά;</p>
	<p>Μέρος Α': Τα υφιστάμενα Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης, τους ασφαλισμένους τους και τους εργαζόμενους που δύνανται να υπαχθούν σε αυτά, καθώς και τις</p>

επιχειρήσεις, τους εργαζόμενους και τις επαγγελματικές ενώσεις που ενδιαφέρονται να συστήσουν Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης.

Μέρος Β':

Τα τέσσερα (4) Ταμεία Υποχρεωτικής Επαγγελματικής Ασφάλισης:

- Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Επικούρησης Ασφαλιστών και Προσωπικού Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων (Τ.Ε.Α.-Ε.Α.Π.Α.Ε.-Ν.Π.Ι.Δ.)
- Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Φαρμακευτικών Εργασιών (Τ.Ε.Α.Υ.Φ.Ε.-Ν.Π.Ι.Δ.),
- Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορίου Τροφίμων Ν.Π.Ι.Δ. (Τ.Ε.Α.Υ.Ε.Τ.-Ν.Π.Ι.Δ.)
- Επαγγελματικό Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Πετρελαιοειδών (Ε.Τ.Ε.Α.Π.Ε.Π.-Ν.Π.Ι.Δ.)

Τα επτά (7) αλληλοβοηθητικά Ταμεία (νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου):

- Ταμείο Αυτασφάλειας Προσωπικού Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος,
- Ταμείο Αλληλοβοήθειας Υπαλλήλων Φαρμακευτικών Εργασιών,
- Αλληλοβοηθητικό Ταμείο Πρόνοιας Εργαζομένων Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος,
- Αλληλοβοηθητικό Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού ΑΕΕΓΑ «Η Εθνική»,
- Αλληλοβοηθητικό Ταμείο Προσωπικού ΕΤΒΑ,
- Ταμείο Αλληλοβοήθειας Δικηγόρων Πειραιώς,
- Ταμείο Αλληλοβοήθειας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης

Μέρος Γ': Τα Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης και τους ασφαλισμένους τους, τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που παρέχουν ομαδικά συνταξιοδοτικά ασφαλιστήρια συμβόλαια, τις επιχειρήσεις που συνάπτουν τέτοια συμβόλαια για τους εργαζομένους τους και τους δικαιούχους τέτοιων συμβολαίων.

Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης	
4.	<p>Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐</p> <p>Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Άρθρα 6, 7 και 8 του ν. 3029/2002 - Άρθρα 1 - 60 του ν. 4680/2020 (Α'72) - Άρθρο 36 του ν. 4052/2012
5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας

i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Απαιτείται ψήφιση τυπικού νόμου, καθώς το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης με αντικείμενο που εμπίπτει στα ρυθμιζόμενα με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις ζητήματα.
ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Οι στόχοι που επιδιώκονται με τις αξιολογούμενες τροποποιήσεις νόμου δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας.
iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;	Οι στόχοι που επιδιώκονται με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων.

Συναφείς πρακτικές	
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ X ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα:
i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:	Στην Ευρώπη, ο θεσμός της επαγγελματικής ασφάλισης είναι ιδιαίτερα ανεπτυγμένος, με την αξία των περιουσιακών στοιχείων που διαχειρίζονται τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης να ξεπερνά τα τρία (3) τρισεκατομμύρια ευρώ. Τα ταμεία αυτά όχι μόνο ανήκουν στους πιο σημαντικούς θεσμικούς επενδυτές, αλλά και παρέχουν πραγματικό συμπληρωματικό εισόδημα στους ευρωπαϊούς συνταξιούχους, με αποτέλεσμα τη μαζική συμμετοχή των ασφαλισμένων στα επαγγελματικά συνταξιοδοτικά συστήματα σε όλη τη διάρκεια της επαγγελματικής τους ζωής.
ii) σε όργανα της Ε.Ε.:	
iii) σε διεθνείς οργανισμούς:	
Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης	
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση

8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;	
i) βραχυπρόθεσμοι:	<p>Η διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας των Τ.Ε.Α. κατά το διάστημα μέχρι την ανάληψη της εποπτείας από την Τράπεζα της Ελλάδας την 1η.1.2025.</p>	
ii) μακροπρόθεσμοι:	<p>Η ενίσχυση του θεσμού της επαγγελματικής ασφάλισης στο πλαίσιο του δεύτερου πυλώνα κοινωνικής ασφάλισης:</p> <ul style="list-style-type: none"> - μπορεί να συμβάλει στην αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, μέσω της παροχής πρόσθετων κινήτρων στο πλαίσιο της σύμβασης εργασίας μεταξύ εργαζόμενου και εργοδότη, - δεν ωφελεί μόνο τους ασφαλισμένους αλλά και το σύνολο της εθνικής οικονομίας, αξιοποιώντας τη συνταξιοδοτική αποταμίευση για να δώσει ώθηση στις νέες επενδύσεις, δεδομένου ότι τα επαγγελματικά ταμεία αποτελούν παραδοσιακά μακροπρόθεσμοι θεσμικούς επενδυτές που χρηματοδοτούν, μεταξύ άλλων, μεγάλα αναπτυξιακά έργα, - οδηγεί στη διάχυση και διαφοροποίηση του ασφαλιστικού κινδύνου. Ειδικότερα, ο δεύτερος πυλώνας, που λειτουργεί σύμφωνα με το κεφαλαιοποιητικό 	

	<p>σύστημα και υπόκειται στον επενδυτικό κίνδυνο μπορεί να λειτουργήσει αντισταθμιστικά προς τον πρώτο πυλώνα (δημόσια υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση, εκτός ΤΕΚΑ), που λειτουργεί σε διανεμητική βάση και υπόκειται στον δημογραφικό (αλλά και στο δημοσιονομικό) κίνδυνο, προσφέροντας με τον τρόπο αυτό μεγαλύτερη εξασφάλιση των συνταξιοδοτικών παροχών σε βάθος χρόνου.</p>
--	---

Ψηφιακή διακυβέρνηση	
10.	Σε περίπτωση που προβλέπεται η χρήση πληροφοριακού συστήματος, ποια θα είναι η συμβολή αυτού στην επίτευξη των στόχων της αξιολογούμενης ρύθμισης: ΑΜΕΣΗ ☐ ή/και ΕΜΜΕΣΗ ☐
	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:

Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης									
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου								
	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Άρθρο</th> <th>Στόχος</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>Με το άρθρο 1 ορίζεται ο σκοπός του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.</td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>Με το άρθρο 2 ορίζεται το αντικείμενο του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>Με το άρθρο 3 προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου σχεδίου νόμου. Συγκεκριμένα εφαρμόζεται στα Ιδρύματα Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών (Ι.Ε.Σ.Π.) με έδρα στην Ελλάδα τα οποία καλούνται «Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης (Τ.Ε.Α.)» καθώς και στα Ι.Ε.Σ.Π. με έδρα σε άλλο κράτος – μέλος. Επιπλέον, το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας αφορά ιδρύματα που διαχειρίζονται καθεστώτα επαγγελματικής συνταξιοδότησης, ήτοι τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης κατά το εθνικό δίκαιο, ή όπως αυτά ορίζονται από τα κράτη μέλη. Εξαιρούνται τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης του πρώτου πυλώνα, τα οποία καλύπτονται από τον Κανονισμό (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για το συντονισμό των συστημάτων</td> </tr> </tbody> </table>	Άρθρο	Στόχος	1	Με το άρθρο 1 ορίζεται ο σκοπός του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.	2	Με το άρθρο 2 ορίζεται το αντικείμενο του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.	3	Με το άρθρο 3 προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου σχεδίου νόμου. Συγκεκριμένα εφαρμόζεται στα Ιδρύματα Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών (Ι.Ε.Σ.Π.) με έδρα στην Ελλάδα τα οποία καλούνται «Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης (Τ.Ε.Α.)» καθώς και στα Ι.Ε.Σ.Π. με έδρα σε άλλο κράτος – μέλος. Επιπλέον, το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας αφορά ιδρύματα που διαχειρίζονται καθεστώτα επαγγελματικής συνταξιοδότησης, ήτοι τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης κατά το εθνικό δίκαιο, ή όπως αυτά ορίζονται από τα κράτη μέλη. Εξαιρούνται τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης του πρώτου πυλώνα, τα οποία καλύπτονται από τον Κανονισμό (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για το συντονισμό των συστημάτων
Άρθρο	Στόχος								
1	Με το άρθρο 1 ορίζεται ο σκοπός του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.								
2	Με το άρθρο 2 ορίζεται το αντικείμενο του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.								
3	Με το άρθρο 3 προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου σχεδίου νόμου. Συγκεκριμένα εφαρμόζεται στα Ιδρύματα Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών (Ι.Ε.Σ.Π.) με έδρα στην Ελλάδα τα οποία καλούνται «Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης (Τ.Ε.Α.)» καθώς και στα Ι.Ε.Σ.Π. με έδρα σε άλλο κράτος – μέλος. Επιπλέον, το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας αφορά ιδρύματα που διαχειρίζονται καθεστώτα επαγγελματικής συνταξιοδότησης, ήτοι τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης κατά το εθνικό δίκαιο, ή όπως αυτά ορίζονται από τα κράτη μέλη. Εξαιρούνται τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης του πρώτου πυλώνα, τα οποία καλύπτονται από τον Κανονισμό (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για το συντονισμό των συστημάτων								

	<p>κοινωνικής ασφάλειας (L 166) και τον Κανονισμό (ΕΚ) 987/2009 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2009 για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (L 284). Επίσης, εξαιρούνται φορείς που ρυθμίζονται δυνάμει άλλων ενωσιακών κειμένων, όπως οι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες, οι εταιρείες διαχείρισης, οι ασφαλιστικές εταιρείες και αντασφαλιστικές εταιρείες, οι διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων, οι ασφαλιστικοί και αντασφαλιστικοί διαμεσολαβητές, τα πιστωτικά ιδρύματα, οι επιχειρήσεις επενδύσεων και οι επιχειρήσεις που παρέχουν επενδυτικές υπηρεσίες ή ασκούν επενδυτικές δραστηριότητες. Επιπλέον, οι διατάξεις της Οδηγίας δεν εφαρμόζονται σε ιδρύματα που λειτουργούν σε διανεμητική βάση, σε ιδρύματα όπου οι υπάλληλοι της χρηματοδοτούσας επιχείρησης δεν έχουν εκ του νόμου δικαιώματα στα οφέλη και όπου η χρηματοδοτούσα επιχείρηση μπορεί να αποδεσμεύσει σε οποιαδήποτε στιγμή τα στοιχεία του ενεργητικού και να μην ανταποκριθεί κατ' ανάγκη στις υποχρεώσεις της προς καταβολή των συνταξιοδοτικών παροχών, καθώς και στις επιχειρήσεις οι οποίες για την καταβολή των συνταξιοδοτικών παροχών στους υπαλλήλους τους προσφεύγουν στη σύσταση αποθεματικών στον ισολογισμό. Τέλος, για όρους σαφήνειας, προβλέπεται ότι στα ταμεία υποχρεωτικής επαγγελματικής ασφάλισης που ιδρύθηκαν δυνάμει της παρ. 4 του άρθρου 36 του ν. 4052/2012 και λειτουργούν σε υποκατάσταση της υποχρεωτικής εκ του νόμου επικουρικής ασφάλισης, ισχύουν οι ειδικότερες ρυθμίσεις του κεφαλαίου Α' του Μέρους Β'.</p> <p>Με δεδομένο ότι Ι.Ε.Σ.Π. άλλων κρατών μελών μπορούν να δραστηριοποιούνται διασυνοριακά στη χώρα μας, με το άρθρο 3 προβλέπεται ότι Ι.Ε.Σ.Π. άλλων κρατών μελών, τα οποία διαχειρίζονται τόσο καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης όσο και επαγγελματικά συνταξιοδοτικά καθεστώτα, διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος Μέρους για τις μη υποχρεωτικές δραστηριότητες τους στον τομέα της επαγγελματικής συνταξιοδότησης, ήτοι για τις δραστηριότητες που μπορούν να ασκήσουν διασυνοριακά. Επίσης, προβλέπεται η χωριστή διαχείριση των στοιχείων του παθητικού και των αντίστοιχων στοιχείων του ενεργητικού που αφορούν στις δραστηριότητες αυτές και η μη δυνατότητα μεταφοράς τους στα συστήματα υποχρεωτικής συνταξιοδότησης, τα οποία θεωρούνται ως καθεστώτα κοινωνικής ασφάλισης, ή αντιστρόφως.</p>
4	<p>Στο άρθρο 4 παρατίθενται οι ορισμοί των εννοιών που αναφέρονται στις διατάξεις του σχεδίου νόμου. Ειδικά ως προς τα Τ.Ε.Α., προβλέπεται ότι αυτά αποτελούν, για το εθνικό δίκαιο, τα Ιδρύματα Επαγγελματικών Συνταξιοδοτικών Παροχών κατά την έννοια των διατάξεων της ενσωματούμενης</p>

	<p>Οδηγίας. Συγκεκριμένα, τα Τ.Ε.Α. είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και διαθέτουν νομική προσωπικότητα. Ο μη κερδοσκοπικός χαρακτήρας των Τ.Ε.Α συναρτάται με τον κοινωνικό τους σκοπό, τον οποίο ο εθνικός νομοθέτης προωθεί, μεταξύ άλλων, και μέσω της νομικής μορφής που τους προσδίδει. Επιπλέον, προβλέπεται ρητά ότι ως Αρμόδια Αρχή για την εποπτεία των Τ.Ε.Α. ορίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος, στην οποία ανατίθεται από την 1^η.1.2025 το σχετικό έργο, βάσει των διατάξεων του παρόντος Μέρους και του Καταστατικού της.</p>
5	<p>Με το άρθρο 5 ορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτρέπεται η κατ' επάγγελμα χορήγηση επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών και προβλέπονται οι αντίστοιχες κυρώσεις, στην περίπτωση παράβασης των προϋποθέσεων αυτών, για λόγους προστασίας των ασφαλισμένων.</p> <p>Με την παρ. 1, ορίζεται ως προϋπόθεση για τη χορήγηση επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών η προηγούμενη άδεια ίδρυσης και λειτουργίας Τ.Ε.Α. από την Αρμόδια Αρχή, με την επιφύλαξη του άρθρου 13 που αφορά στη δραστηριοποίηση Ι.Ε.Σ.Π. άλλων κρατών μελών στην Ελλάδα.</p> <p>Με την παρ. 2, ορίζεται ότι η κατ' επάγγελμα χορήγηση επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών επιτρέπεται μόνο στα ιδρύματα που ανήκουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος καθώς και σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις που μπορούν να παρέχουν συνταξιοδοτικές παροχές που ταξινομούνται στους κλάδους Ι, ΙΙΙ και VII του άρθρου 5 του ν. 4364/2016.</p> <p>Τέλος, με την παρ. 3, προβλέπεται ποινική κύρωση για την κατ' επάγγελμα χορήγηση επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών κατά παράβαση της παρ. 2. Επιπλέον, ορίζεται ότι, σε περίπτωση που η εν λόγω δραστηριότητα ασκείται από νομικό πρόσωπο, η ποινική κύρωση επιβάλλεται στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση ή διαχείριση στο νομικό πρόσωπο.</p>
6	<p>Με το άρθρο 6 προβλέπονται η μορφή, ο τρόπος και οι προϋποθέσεις ίδρυσης των Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης, τα οποία αποτελούν τους φορείς επαγγελματικής ασφάλισης κατά τις διατάξεις του εθνικού μας δικαίου. Επιπλέον, προβλέπεται ρητά ότι αυτά τελούν υπό την εποπτεία της Αρμόδιας Αρχής, η οποία από 1^η.1.2025 είναι η Τράπεζα της Ελλάδας, σύμφωνα με τους σχετικούς ορισμούς. Πιο συγκεκριμένα, με τις ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου διατηρούνται τα βασικά χαρακτηριστικά των Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης, όπως αυτά εισήχθησαν ως θεσμός με τον ν. 3029/2002 και περιγράφονται στον σχετικό ορισμό, παράλληλα όμως, διευρύνονται οι προϋποθέσεις ίδρυσής τους, στα πρότυπα των ευρωπαϊκών φορέων επαγγελματικής ασφάλισης, ώστε να αρθούν οι περιορισμοί που κρίθηκαν ως</p>

τροχοπέδη για την ανάπτυξη του θεσμού. Αποσυνδέεται για πρώτη φορά η προϋπόθεση της επαγγελματικής συνάφειας μεταξύ των εργοδοτών και των ασφαλισμένων, ώστε να ενισχυθεί ο θεσμός των πολυεργοδοτικών και άρα μεγαλύτερων ΙΕΣΠ-ΤΕΑ.

Στην παρ. 1, προβλέπονται τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν την πρωτοβουλία για την ίδρυση ενός Τ.Ε.Α.. Πιο συγκεκριμένα, εργοδότες και εργαζόμενοι μπορούν, μεμονωμένα ή συλλογικά, να συμφωνήσουν ως προς την ίδρυση Τ.Ε.Α., προκειμένου να ακολουθήσει η διαδικασία αδειοδότησης που προβλέπεται στα επόμενα άρθρα.

Για τη διευκόλυνση ίδρυσης πολυεργοδοτικών Τ.Ε.Α., ορίζεται ρητώς ότι δεν είναι απαραίτητη η επαγγελματική κλαδική συνάφεια των συμβαλλόμενων επιχειρήσεων ή ασφαλισμένων. Με τον τρόπο αυτό καθίσταται δυνατή η σύμπραξη εργοδοτών, εργαζομένων και ελεύθερων επαγγελματιών διαφορετικών επαγγελματικών κλάδων, που δεν σχετίζονται μεταξύ τους, προκειμένου να ιδρύσουν ενιαία Τ.Ε.Α., επιτυγχάνοντας οικονομίες κλίμακας. Επιπλέον, ορίζεται ότι η επωνυμία των Τ.Ε.Α. περιλαμβάνει την ένδειξη «Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης Ν.Π.Ι.Δ».

Στην παρ. 2 θεσπίζεται ο νομικός διαχωρισμός μεταξύ του Τ.Ε.Α. και της χρηματοδοτούσας επιχείρησης, ώστε να διασφαλίζονται τα συμφέροντα των μελών και των δικαιούχων σε περίπτωση πτώχευσης της χρηματοδοτούσας επιχείρησης. Η απαίτηση αυτή εξυπηρετείται, μεταξύ άλλων, και από τη νομική προσωπικότητα των Τ.Ε.Α., τα οποία δεν μπορούν έτσι να ταυτίζονται με τη χρηματοδοτούσα επιχείρηση.

Στην παρ. 3 ορίζεται ότι τα Τ.Ε.Α. έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την άσκηση δραστηριοτήτων που συνδέονται με συνταξιοδοτικές παροχές, καθώς και δραστηριοτήτων που απορρέουν από τις παροχές αυτές, με στόχο τη μεγαλύτερη προστασία των μελών και των δικαιούχων.

Στην παρ. 4 ορίζεται ότι τα Τ.Ε.Α. θα πρέπει, κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων τους, να λαμβάνουν υπόψη την αρχή της δίκαιης κατανομής κινδύνων και οφελών μεταξύ γενεών στις επαγγελματικές συνταξιοδοτικές παροχές.

Στην παρ. 5 παρέχεται η δυνατότητα των Τ.Ε.Α. να παρέχουν περισσότερα του ενός προγράμματα συνταξιοδοτικών παροχών για διακριτές κατηγορίες μελών μόνον εφόσον υπάρχει σχετική καταστατική πρόβλεψη, προκειμένου να εξυπηρετούνται αποτελεσματικά τα συμφέροντα διακριτών κατηγοριών ασφαλισμένων, δεδομένου ότι η ασφάλιση περισσότερων εργαζομένων ή/και αυτοαπασχολούμενων, οι

	<p>οποίοι έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά, σε ένα ενιαίο Τ.Ε.Α., μπορεί να μην εξυπηρετείται από ένα μεμονωμένο συνταξιοδοτικό πρόγραμμα. Προβλέπεται, επίσης, ο διαχωρισμός των αντίστοιχων στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, ενώ απαγορεύεται η μεταφορά τους μεταξύ προγραμμάτων, για λόγους προστασίας των συμφερόντων των ασφαλισμένων.</p> <p>Στην παρ. 6, παρέχεται η δυνατότητα στα Τ.Ε.Α. να συστήνουν ενώσεις και ομοσπονδίες ενώσεων για τη συλλογική τους εκπροσώπηση.</p> <p>Στην παρ. 7, προβλέπεται η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να τηρεί μητρώο των Τ.Ε.Α., προσβάσιμο στο κοινό, το οποίο περιλαμβάνει και στοιχεία για τυχόν διασυνοριακή δραστηριότητα των Τ.Ε.Α., για λόγους δημοσιότητας και διαφάνειας.</p> <p>Στην παρ. 8, ορίζεται υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να κοινοποιεί στην ΕΑΑΕΣ την επωνυμία των Τ.Ε.Α. που περιλαμβάνονται στο μητρώο, καθώς τις αποφάσεις της σχετικά με τη χορήγηση και την ανάκληση της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας Τ.Ε.Α..</p>
7	<p>Στο άρθρο 7 προβλέπεται η δυνατότητα προσχώρησης χρηματοδοτούσας επιχείρησης σε υφιστάμενο Τ.Ε.Α. ώστε οι ασφαλισμένοι του να μπορούν να επωφεληθούν από τα πλεονεκτήματα ενός μεγαλύτερου ΙΕΣΠ-ΤΕΑ και ορίζονται οι σχετικές προϋποθέσεις, με στόχο τη διασφάλιση των συμφερόντων των μελών του Τ.Ε.Α. και της βιωσιμότητας του Ταμείου, κατ' αντιστοιχία των προβλέψεων για την ίδρυση πολυεργοδοτικών Τ.Ε.Α..</p>
8	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται η διαδικασία και οι όροι χορήγησης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας Τ.Ε.Α. από την Αρμόδια Αρχή. Στο πλαίσιο της απλοποίησης των διαδικασιών και της μείωσης του διοικητικού βάρους για την ίδρυση ενός Τ.Ε.Α., προβλέπονται (α) η δυνατότητα υπογραφής του καταστατικού από τουλάχιστον είκοσι (20) ιδρυτικά μέλη, εκ του ελαχίστου ορίου των εκατό (100) μελών, και η προσκόμιση υπεύθυνων δηλώσεων με βεβαίωση του γνήσιου της υπογραφής από τα υπόλοιπα, τουλάχιστον ογδόντα (80), υποψήφια μέλη, η οποία μπορεί να χορηγείται ψηφιακά ή ηλεκτρονικά και (β) η δυνατότητα χρήσης πρότυπου ιδρυτικού καταστατικού, που παρέχεται από την Αρμόδια Αρχή, με συνακόλουθη μείωση του χρόνου έγκρισης του καταστατικού στο μισό (από 6 μήνες σε 3).</p> <p>Στην παρ. 2, ορίζονται τα στοιχεία και οι προϋποθέσεις που συνοδεύουν την αίτηση και αποδεικνύουν τη δυνατότητα συμμόρφωσης του υπό ίδρυση Τ.Ε.Α. με τις απαιτήσεις φερεγγυότητας, διακυβέρνησης και διαχείρισης κινδύνων της</p>

κείμενης νομοθεσίας. Ορίζεται, επίσης, ότι για την κάλυψη του ελάχιστου ορίου των εκατό (100) μελών για την ίδρυση Τ.Ε.Α., τουλάχιστον τα είκοσι (20) χρειάζεται να υπογράψουν το καταστατικό ως ιδρυτικά μέλη ενώ τα υπόλοιπα δηλώνουν την αποδοχή του καταστατικού με υπεύθυνες δηλώσεις που υποβάλλονται. Με την παρ. 3, δίνεται η δυνατότητα στην Αρμόδια Αρχή να ζητήσει οποιοδήποτε στοιχείο ή έγγραφο για να εκτιμήσει αν πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης.

Στην παρ. 4, τίθεται προθεσμία έξι (6) μηνών από την υποβολή πλήρους φακέλου, εντός της οποίας η Αρμόδια Αρχή οφείλει να αποφασίσει για την έγκριση ή μη της αίτησης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας Τ.Ε.Α. και ορίζονται οι έννομες συνέπειες της παρέλευσης της προθεσμίας. Η έναρξη της ανωτέρω προθεσμίας από την υποβολή πλήρους φακέλου τίθεται, προκειμένου τα υπό ίδρυση Τ.Ε.Α. να έχουν τη δυνατότητα να συμπληρώνουν τυχόν ελλείψεις της αίτησής τους, αφού σε διαφορετική περίπτωση η παρέλευση της 6μηνης προθεσμίας από την αρχική αίτηση θα απέβαινε αναγκαστικά σε απόρριψη της αίτησης, χωρίς να έχει καταστεί αυτή πλήρης.

Στην παρ. 5, προβλέπεται η δημοσιότητα του εγκεκριμένου καταστατικού του Τ.Ε.Α. για λόγους ασφάλειας δικαίου, μέσω της δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, χρονικό σημείο κατά το οποίο αποκτά νομική προσωπικότητα το Τ.Ε.Α..

Στην παρ. 6, προβλέπεται η δυνατότητα συγχώνευσης ή διάσπασης Τ.Ε.Α. με απόφαση της Αρμόδιας Αρχής, και ορίζεται ότι στην περίπτωση της συγχώνευσης δεν απαιτείται να πληρούται η προϋπόθεση του ελάχιστου αριθμού μελών. Η πρόβλεψη αυτή κρίνεται αναγκαία ώστε Τ.Ε.Α. των οποίων τα μέλη μειώθηκαν σε κάποια χρονική περίοδο κάτω του ελάχιστου ορίου, παραμένοντας όμως βιώσιμα, να μπορούν να συνενωθούν μεταξύ τους, δεδομένου ότι η συνένωση μικρότερων Τ.Ε.Α. είναι κατά κανόνα ωφέλιμη για τη γενικότερη ανάπτυξη του θεσμού.

Στην παρ. 7 ορίζεται ότι η περιγραφόμενη διαδικασία και οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας εφαρμόζονται στην περίπτωση τροποποίησης του καταστατικού Τ.Ε.Α. ή της μετατροπής άλλου νομικού προσώπου σε Τ.Ε.Α.. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι οποιαδήποτε μεταγενέστερη τροποποίηση καταστατικού Τ.Ε.Α. δεν οδηγεί σε μείωση των εχεγγύων που έχουν ελεγχθεί κατά την ίδρυσή του. Αντίστοιχα, σε περίπτωση μετατροπής άλλων φορέων σε Τ.Ε.Α., πρέπει να πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για την ίδρυση και λειτουργία των Τ.Ε.Α. και να αδειοδοτηθούν σχετικά από την Αρμόδια Αρχή.

	<p>Στην παρ. 8, προβλέπεται η δημιουργία πρότυπου ιδρυτικού καταστατικού, διαθέσιμου και διαδικτυακά, η χρήση του οποίου μειώνει την προθεσμία έγκρισης της παρ. 4 από έξι (6) σε τρεις (3) μήνες, διευκολύνοντας με τον τρόπο αυτό την ίδρυση νέων Τ.Ε.Α.. Η χρήση πρότυπου καταστατικού κρίνεται ότι μπορεί να επιταχύνει τον έλεγχο των προϋποθέσεων ίδρυσης, οι οποίες εξάλλου προβλέπονται ρητά στις διατάξεις του παρόντος, ενώ μέσω αυτού μπορούν να προωθηθούν καλές πρακτικές ως προς την εξειδίκευση των σχετικών στοιχείων (σε ζητήματα διακυβέρνησης, τις βασικές λειτουργίες κ.ά.). Σε κάθε περίπτωση, η χρήση πρότυπου καταστατικού αποτελεί ευχέρεια και όχι υποχρέωση των υπό ίδρυση Τ.Ε.Α., τα οποία μπορούν να υποβάλουν και διαφοροποιημένα καταστατικά, σύμφωνα με τις ειδικότερες ανάγκες τους, και πάντοτε κατά τα προβλεπόμενα στην κείμενη νομοθεσία.</p>
<p>9</p>	<p>Με το προτεινόμενο άρθρο, ορίζεται ως τύπος του καταστατικού για την ίδρυση Τ.Ε.Α. το συμβολαιογραφικό έγγραφο και προβλέπεται το ελάχιστο απαιτούμενο περιεχόμενο, με όλους τους αναγκαίους όρους και κανόνες λειτουργίας του Τ.Ε.Α. που πρέπει να γνωρίζουν οι συμβαλλόμενοι καθώς και τα υποψήφια μέλη. Ο τύπος του συμβολαιογραφικού εγγράφου αποτελεί κατά τεκμήριο έγγραφο που παράγει αυξημένη ασφάλεια δικαίου, είναι δε κατάλληλο να εξυπηρετήσει τους σημαντικούς σκοπούς που προωθούνται μέσω των Τ.Ε.Α, τα οποία διαχειρίζονται μεγάλα κεφάλαια προς όφελος των μελλοντικών συνταξιούχων.</p> <p>Με την παρ. 2 ορίζονται αναλυτικά τα αναγκαία στοιχεία που πρέπει να περιέχει το καταστατικό του Τ.Ε.Α., το οποίο υποβάλλεται στην Αρμόδια Αρχή από τους συμβαλλόμενους ιδρυτές του.</p> <p>Με την παρ. 3 ορίζεται ρητά ότι στα καταστατικά των Τ.Ε.Α. δεν επιτρέπεται να περιλαμβάνονται αρχές που έρχονται σε αντίθεση με βασικές αρχές της επαγγελματικής ασφάλισης, και απορρέουν, μεταξύ άλλων, από τον κοινωνικό τους σκοπό, τη συλλογική τους βάση, την αλληλεγγύη, την απαγόρευση διακρίσεων κ.ά. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι απαγορεύεται να συμπεριληφθούν σε καταστατικά των Τ.Ε.Α. διατάξεις, με τις οποίες αποκλείεται η ασφάλιση προσώπων που έχουν δικαίωμα υπαγωγής στο Τ.Ε.Α. ή σε συνταξιοδοτικό πρόγραμμα. Επίσης, δεν επιτρέπεται να αποτελεί προαπαιτούμενο η συμμετοχή του υποψηφίου μέλους σε συνδικαλιστική ή επαγγελματική οργάνωση για την υπαγωγή του στην ασφάλιση του Τ.Ε.Α. Έτσι, και στην περίπτωση που ιδρυτής ενός Τ.Ε.Α. είναι μία συνδικαλιστική ή επαγγελματική οργάνωση, δικαιούνται και μη μέλη αυτών των οργανώσεων να υπάγονται στην ασφάλισή του. Παράλληλα, θεσπίζεται</p>

	<p>απαγόρευση αποκλεισμού ή διακρίσεων των προσώπων που έχουν δικαίωμα υπαγωγής με βάση ενδεικτικά το φύλο ή τη θρησκεία. Επιπλέον, απαγορεύονται διατάξεις που δεν επιτρέπουν σε μέλος του Τ.Ε.Α. να υπαχθεί και σε άλλο Τ.Ε.Α. ή καθιστούν υποχρεωτική την υπαγωγή σε ένα Τ.Ε.Α..</p> <p>Στην παρ. 4 προβλέπεται ότι απαραίτητη προϋπόθεση για τη λειτουργία των Τ.Ε.Α. είναι η υποχρεωτική υπαγωγή όλων των ασφαλισμένων σε πρόγραμμα συνταξιοδοτικών παροχών, ενώ προαιρετικά μπορούν να παρέχουν και συμπληρωματικές παροχές, δεδομένου ότι τα Τ.Ε.Α. έχουν πρώτιστο σκοπό την παροχή συνταξιοδοτικών παροχών. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι κάθε μέλος των Τ.Ε.Α. είναι ασφαλισμένο τουλάχιστον για τη βασική συνταξιοδοτική παροχή, ενώ προαιρετικά μπορεί να είναι ασφαλισμένο και για άλλες συμπληρωματικές παροχές.</p>
<p>10</p>	<p>Με το προτεινόμενο άρθρο, ορίζεται το απαραίτητο περιεχόμενο του προγράμματος δραστηριοτήτων που υποβάλλεται κατά το στάδιο της αίτησης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας Τ.Ε.Α. και το οποίο περιγράφει βασικά στοιχεία που αφορούν στην αξιολόγηση της οικονομικής βιωσιμότητας και φερεγγυότητας του υπό ίδρυση Ταμείου από την Αρμόδια Αρχή, ιδίως τα διαθέσιμα περιουσιακά στοιχεία, τη φύση των κινδύνων και των παροχών, καθώς και τη Δήλωση Αρχών Επενδυτικής Πολιτικής του άρθρου 44. Η υποβολή προγράμματος δραστηριοτήτων έχει κριθεί απαραίτητη από την εμπειρία λειτουργίας του θεσμού στη χώρα μας, αφού μέσω αυτού αποτυπώνονται οι τρόποι που το υπό ίδρυση Τ.Ε.Α. σχεδιάζει να ανταποκριθεί στις νομικές του υποχρεώσεις, γίνονται αντιληπτοί οι στόχοι του και τα μέσα που διαθέτει, και εξυπηρετούνται τελικώς τόσο τα συμφέροντα των ίδιων των συμβαλλομένων όσο και οι σκοποί της αποτελεσματικής εποπτείας. Στην παρ. 2, προβλέπεται επιπλέον περιεχόμενο του προγράμματος δραστηριοτήτων για τις τρεις πρώτες οικονομικές χρήσεις.</p>
<p>11</p>	<p>Με το προτεινόμενο άρθρο ρυθμίζονται η διαδικασία και οι ειδικότερες προϋποθέσεις της διασυνοριακής δραστηριότητας, η οποία προβλέφθηκε για πρώτη φορά στην εθνική νομοθεσία με το άρθρο 22 του ν. 3846/2010 (Α'66), στο πλαίσιο ενσωμάτωσης του άρθρου 20 της Οδηγίας 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών (L 235). Με την υπό ενσωμάτωση Οδηγία, επικαιροποιείται η σχετική νομοθεσία, ώστε να αποτυπώνεται η εξέλιξη του θεσμού. Καταδεικνύεται έτσι, το ιδιαίτερο ενδιαφέρον του ενωσιακού νομοθέτη για ενίσχυση της διασυνοριακής δραστηριότητας, η οποία δύναται να συμβάλει στην επίτευξη οικονομικών κλίμακας, στη βελτίωση</p>

της ανταγωνιστικότητας του κλάδου και στη διευκόλυνση της κινητικότητας των εργαζομένων.

Ειδικότερα, με το άρθρο 11 της Οδηγίας 2016/2341 προβλέπεται ότι επιχειρήσεις δύνανται να χρηματοδοτούν, εκτός από Ι.Ε.Σ.Π. που είναι εγκατεστημένα στο ίδιο κράτος, και Ι.Ε.Σ.Π. που έχουν εγκατάσταση σε άλλο κράτος-μέλος της ΕΕ ή του ΕΟΧ. Το κράτος εγκατάστασης του Ι.Ε.Σ.Π. που δέχεται τη χρηματοδότηση είναι το κράτος-μέλος καταγωγής, σύμφωνα με τους ορισμούς της Οδηγίας, και είναι αυτό οι αρμόδιες αρχές του οποίου είναι επιφορτισμένες με τις κύριες αρμοδιότητες εποπτείας στο πλαίσιο της διασυνοριακής δραστηριότητας. Αντιθέτως, η αρμόδια αρχή του κράτους-μέλους του οποίου οι διατάξεις της εργατικής και κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας σχετικά με την επαγγελματική ασφάλιση διέπουν τις σχέσεις μεταξύ χρηματοδοτούσας επιχείρησης και μελών ή δικαιούχων (κράτος μέλος υποδοχής) είναι υπεύθυνη για τον συνεχή έλεγχο ορθής εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων, καθώς και των απαιτήσεων παροχής πληροφοριών.

Πιο συγκεκριμένα, το ασκούν διασυνοριακή δραστηριότητα Ι.Ε.Σ.Π. υπόκειται τόσο στην εποπτεία του κράτους μέλους καταγωγής, σύμφωνα με τις εκάστοτε εθνικές διατάξεις του τελευταίου, όσο και στην εποπτεία του κράτους μέλους υποδοχής, αποκλειστικά για τις διατάξεις της εργατικής και κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας σχετικά με την επαγγελματική ασφάλιση και τις απαιτήσεις παροχής πληροφοριών.

Τα παραπάνω εξειδικεύονται με το παρόν άρθρο, ώστε να καθίστανται σαφείς οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των Ι.Ε.Σ.Π άλλων κρατών μελών και των Τ.Ε.Α. αντίστοιχα που ασκούν διασυνοριακή δραστηριότητα, αλλά και το εύρος εποπτείας της Αρμόδιας Αρχής, αναλόγως με το εάν η Ελλάδα είναι κράτος μέλος υποδοχής ή κράτος μέλος καταγωγής.

Ειδικότερα, με την παρ. 1, προβλέπεται η δυνατότητα σε Τ.Ε.Α. να δέχονται χρηματοδότηση από επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη της Ε.Ε., υπό την επιφύλαξη τήρησης της κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας σχετικά με την επαγγελματική ασφάλιση του κράτους μέλους υποδοχής, δεδομένου ότι σε αυτή την περίπτωση η Ελλάδα είναι το κράτος καταγωγής.

Αντίστοιχα, προβλέπεται ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις μπορούν να χρηματοδοτούν Ι.Ε.Σ.Π. που είναι εγκατεστημένα σε άλλα κράτη - μέλη της Ε.Ε., τα οποία στην περίπτωση αυτή πρέπει να εφαρμόζουν τις διατάξεις της εθνικής κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας σχετικά με την επαγγελματική ασφάλιση, δεδομένου ότι στην περίπτωση αυτή η Ελλάδα είναι το κράτος μέλος υποδοχής.

Με τις παρ. 2 και 3 περιγράφονται η διαδικασία και οι προϋποθέσεις για την άσκηση διασυνοριακής δραστηριότητας

από Τ.Ε.Α., τα υποβαλλόμενα στοιχεία εκ μέρους του και οι ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί η Αρμόδια Αρχή, ως αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής (Ελλάδα). Ειδικότερα, με την παρ. 2 ορίζονται οι πληροφορίες που οφείλει να υποβάλει κάθε Τ.Ε.Α. που προτίθεται να δραστηριοποιηθεί διασυνοριακά. Επιπλέον, προβλέπεται ότι η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί τις πληροφορίες που λαμβάνει από το αιτούν την άσκηση διασυνοριακής δραστηριότητας Τ.Ε.Α. προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής και ειδοποιεί σχετικά το ενδιαφερόμενο Τ.Ε.Α., εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών, από τη λήψη της αίτησης, καθώς η εν λόγω κοινοποίηση επέχει θέση έγκρισης της διασυνοριακής δραστηριότητας στο άλλο κράτος - μέλος. Αντιθέτως, η Αρμόδια Αρχή δεν ανακοινώνει τις παραπάνω πληροφορίες εάν εντός της ίδιας προθεσμίας εκδώσει απόφαση μη έγκρισης της αιτούμενης διασυνοριακής δραστηριότητας. Η αρνητική αυτή απόφαση εκδίδεται σε περίπτωση που τα αξιολογούμενα στοιχεία δεν είναι συμβατά με την ως άνω δραστηριότητα. Τα αντικείμενα της αξιολόγησης, τα οποία εμπίπτουν ούτως ή άλλως στην εποπτεία της Αρμόδιας Αρχής, ελέγχονται εν προκειμένω υπό το πρίσμα της διασυνοριακής δραστηριότητας. Για παράδειγμα, η οικονομική κατάσταση του Τ.Ε.Α., επανελέγχεται, προκειμένου να διαπιστωθεί ότι είναι επαρκής για την ανάληψη διασυνοριακής δραστηριότητας, η οποία ενδέχεται να απαιτεί αυξημένες οικονομικές δυνατότητες, πιο εξειδικευμένα εργαλεία κ.λπ.

Η απορριπτική απόφαση γνωστοποιείται στο ενδιαφερόμενο Τ.Ε.Α. εντός της ίδιας τρίμηνης προθεσμίας της παρ. 4 και υπόκειται σε αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Επιπλέον, προβλέπεται ότι, όταν η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί στο αιτούν τη διασυνοριακή δραστηριότητα Τ.Ε.Α. τις πληροφορίες της παρ. 7 του άρθρου 11 της Οδηγίας 2016/2341 που λαμβάνει από το κράτος μέλος υποδοχής, όπως η διάταξη αυτή έχει ενσωματωθεί αντίστοιχα στο τελευταίο κράτος, εντός προθεσμίας έξι εβδομάδων. Αν η ανωτέρω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, το Τ.Ε.Α. μπορεί να αρχίσει να ασκεί διασυνοριακή δραστηριότητα στο άλλο κράτος μέλος τηρώντας τις διατάξεις της κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας στον τομέα της επαγγελματικής ασφάλισης του άλλου κράτους μέλους.

Στην παρ. 3 προβλέπονται οι ενέργειες της Αρμόδιας Αρχής, στην περίπτωση κατά την οποία ενημερωθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής ότι το ασκούν

διασυννοριακή δραστηριότητα Τ.Ε.Α. παραβιάζει τις διατάξεις της κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας του κράτους μέλους υποδοχής, οπότε και συνεργάζεται με την ομόλογη αρχή για να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα. Με τον τρόπο αυτό αναδεικνύεται η ανάγκη συνεργασίας μεταξύ των δύο αρχών κατά την άσκηση διασυννοριακής δραστηριότητας στην περίπτωση παραβίασης διατάξεων κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας και παροχής πληροφοριών, αφού η άσκηση εποπτείας ως προς τις συγκεκριμένες διατάξεις υπάγεται στην αρμόδια αρχή του μέλους υποδοχής, σε αντίθεση με την εποπτεία όλων των λοιπών δραστηριοτήτων του Ι.Ε.Σ.Π ή Τ.Ε.Α. κατά περίπτωση, που αποτελεί αρμοδιότητα της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους καταγωγής.

Στις παρ. 4, 5, 6 και 7 προβλέπονται οι αντίστοιχες ενέργειες και οι υποχρεώσεις της Αρμόδιας Αρχής όταν η Ελλάδα αποτελεί κράτος μέλος υποδοχής, ώστε να διασφαλίζεται η εκ μέρους του Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους (κράτος μέλος καταγωγής) τήρηση των διατάξεων της ελληνικής κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας σχετικά με την επαγγελματική ασφάλιση.

Με την παρ. 4 προβλέπεται, ειδικότερα, η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής του Ι.Ε.Σ.Π για τις διατάξεις της εθνικής κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας σχετικά με την επαγγελματική ασφάλιση. Στη συνέχεια, όταν το Ι.Ε.Σ.Π. λάβει τις σχετικές πληροφορίες από την αρμόδια αρχή που το εποπτεύει (αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής), οι οποίες της έχουν διαβιβαστεί αντίστοιχα από την Αρμόδια Αρχή, ή εάν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία των έξι εβδομάδων εντός της οποίας η Αρμόδια Αρχή οφείλει να ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής για τις απαιτήσεις της κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας και για τις απαιτήσεις παροχής πληροφοριών, το Ι.Ε.Σ.Π. μπορεί να αρχίσει να ασκεί διασυννοριακή δραστηριότητα, εφαρμόζοντας όμως τις εν λόγω διατάξεις, όπως και στην περίπτωση που θα του είχαν κοινοποιηθεί. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται ότι ακόμα και αν το κράτος υποδοχής αδρανήσει, δεν κωλύεται η έναρξη διασυννοριακής δραστηριότητας, ωστόσο αυτή πρέπει να ασκείται υπό τους ίδιους όρους, ώστε να προστατεύονται επαρκώς τα δικαιώματα των μελών και των δικαιούχων.

Με την παρ. 5, ορίζεται ότι η Αρμόδια Αρχή, ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους-μέλους καταγωγής για κάθε σημαντική μεταβολή των διατάξεων της ελληνικής κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας σχετικά με την επαγγελματική ασφάλιση, οι οποίες πρέπει να τηρούνται κατά τη διαχείριση του συνταξιοδοτικού καθεστώτος που χρηματοδοτείται από

	<p>επιχείρηση εγκατεστημένη στην Ελλάδα και για τις απαιτήσεις παροχής πληροφοριών. Για λόγους σαφήνειας, διευκρινίζεται ότι η ίδια διαδικασία ακολουθείται από την Αρμόδια Αρχή, στην περίπτωση που η Ελλάδα είναι κράτος μέλος καταγωγής, δηλαδή αυτή ενημερώνει αντίστοιχα το Τ.Ε.Α. που δραστηριοποιείται σε άλλο κράτος μέλος.</p> <p>Με την παρ. 6 ορίζεται ότι το ασκούν διασυνοριακή δραστηριότητα στην Ελλάδα Ι.Ε.Σ.Π. υπόκειται σε συνεχή εποπτεία από την Αρμόδια Αρχή όσον αφορά στη συμμόρφωση των δραστηριοτήτων του με τις συγκεκριμένες διατάξεις, η οποία, εφόσον κατά την εποπτεία αυτή προκύπτει μη ορθή τήρηση της εφαρμοστέας νομοθεσίας, οφείλει να ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους - μέλους καταγωγής, η οποία λαμβάνει, σε συντονισμό με την ελληνική Αρμόδια Αρχή, τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσει ότι το Ι.Ε.Σ.Π. θα παύσει την παραβίαση.</p> <p>Με την παρ. 7 προβλέπεται ότι, στην περίπτωση μη συμμόρφωσης σε διαπιστωθείσα παράβαση της ελληνικής εργατικής και κοινωνικής νομοθεσίας και των διατάξεων παροχής πληροφοριών από το Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους που ασκεί διασυνοριακή δραστηριότητα στην Ελλάδα, η Αρμόδια Αρχή λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα και τις κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 55 ενημερώνοντας την αρμόδια αρχή του κράτους - μέλους καταγωγής, δύναται δε να παύσει τη λειτουργία του Ι.Ε.Σ.Π. για λογαριασμό της χρηματοδοτούσας επιχείρησης.</p> <p>Στην παρ. 8 προβλέπεται η τήρηση μητρώου Ι.Ε.Σ.Π. άλλων κρατών μελών με διασυνοριακή δραστηριότητα στην Ελλάδα, με σκοπό τη διατήρηση πλήρων στοιχείων από την Αρμόδια Αρχή αλλά και την ενημέρωση των ενδιαφερομένων μερών.</p>
<p>12</p>	<p>Με το άρθρο 12 ρυθμίζεται ο θεσμός της μεταβίβασης προγραμμάτων συνταξιοδοτικών παροχών. Κατά τη μεταβίβαση πλήρως ή εν μέρει, συνταξιοδοτικού προγράμματος, αρμόδιος για όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που σχετίζονται με το μεταβιβασθέν πρόγραμμα ή μέρος αυτού καθίσταται ο φορέας που το παραλαμβάνει (Τ.Ε.Α. ή Ι.Ε.Σ.Π. κατά περίπτωση), και αντίστοιχα αρμόδια εποπτική αρχή για τη σχετική έγκριση είναι η αρχή του κράτους μέλους καταγωγής του συγκεκριμένου φορέα. Η μεταβίβαση προϋποθέτει μία σειρά ενεργειών, τόσο από μέρους του μεταβιβάζοντος φορέα, όσο και από μέρους του παραλαμβάνοντος φορέα και της αρμόδιας αρχής του παραλαμβάνοντος.</p> <p>Τούτων δοθέντων, με την παρ. 1 προβλέπεται ότι η από μέρους ενός Τ.Ε.Α. ή ενός Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους μεταβίβαση,</p>

πλήρως ή εν μέρει, των υποχρεώσεων, των τεχνικών προβλέψεων ενός προγράμματος συνταξιοδοτικών παροχών και άλλων δεσμεύσεων και δικαιωμάτων, καθώς και των αντίστοιχων στοιχείων ενεργητικού ή ισοδύναμου χρηματικού ποσού, σε Τ.Ε.Α. επιτρέπεται κατόπιν έγκρισης της Αρμόδιας Αρχής σύμφωνα με τους όρους του παρόντος.

Ειδικότερα, με την περ. α' διευκρινίζεται ότι κάθε κόστος, άμεσο ή έμμεσο, που συνδέεται με τη μεταφορά, όπως είναι ενδεικτικά το διοικητικό κόστος, βαρύνει αποκλειστικά τα μέλη και τους δικαιούχους του μεταφερόμενου προγράμματος και δεν μπορεί να μετακυλιστεί με οποιονδήποτε τρόπο στα μέλη και τους δικαιούχους που δεν σχετίζονται με αυτό. Στην περ. β προβλέπεται ότι η μεταφορά υπόκειται σε έγκριση από την πλειοψηφία των μελών και δικαιούχων που αφορά, και η οποία πρέπει σε κάθε περίπτωση να προηγείται της αίτησης μεταφοράς, αφού αποτελεί αναγκαίο συστατικό της τελευταίας. Η έγκαιρη ενημέρωση παρέχεται πριν τα ενδιαφερόμενα μέλη και δικαιούχοι λάβουν την απόφαση έγκρισης και αποσκοπεί στην κατοχή εκ μέρους τους όλων των απαραίτητων πληροφοριών, προκειμένου να είναι σε θέση να κρίνουν για τα βέλτιστα συμφέροντά τους. Επίσης, προβλέπεται ότι η μεταφορά υπόκειται σε έγκριση της χρηματοδοτούσας επιχείρησης, εφόσον υφίσταται τέτοια. Σε περίπτωση που υφίστανται περισσότερες της μίας χρηματοδοτούσες επιχειρήσεις απαιτείται η έγκριση όλων των επιχειρήσεων.

Στην περ. γ' προβλέπονται η διαδικασία και οι προθεσμίες για την ολοκλήρωση της μεταβίβασης συνταξιοδοτικών προγραμμάτων. Πιο συγκεκριμένα, ορίζεται σαφώς ότι η μεταβίβαση από Τ.Ε.Α. ή από Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους, σε Τ.Ε.Α. υπόκειται σε έγκριση από την Αρμόδια Αρχή κατόπιν αίτησης του παραλαμβάνοντος Τ.Ε.Α.. Ειδικά δε για την περίπτωση μεταβίβασης από Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους σε Τ.Ε.Α. (διασυνοριακή μεταβίβαση), προκειμένου να χορηγηθεί η παραπάνω έγκριση απαιτείται επιπλέον και προηγούμενη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους καταγωγής του μεταβιβάζοντος Ι.Ε.Σ.Π.. Στην περ. δ' περιγράφονται τα αναγκαία στοιχεία και οι πληροφορίες που πρέπει να περιέχει η αίτηση παραλαμβάνοντος Τ.Ε.Α στην Αρμόδια Αρχή και στην περ. ε' αντίστοιχα το αντικείμενο αξιολόγησης εκ μέρους της Αρμόδιας Αρχής. Για τη δε ειδικότερη περίπτωση μεταβίβασης μεταξύ δύο Τ.Ε.Α., δηλαδή φορέων που εμπίπτουν αμφότεροι στην εποπτεία της Αρμόδιας Αρχής, προβλέπονται στην περ. στ τα επιπρόσθετα στοιχεία που ελέγχει η Αρμόδια Αρχή ως προς το μεταβιβάζον Τ.Ε.Α. Λαμβάνοντας υπόψη ότι το μη μεταβιβαζόμενο πρόγραμμα θα εξακολουθεί να βρίσκεται υπό τη διαχείριση του μεταβιβάζοντος Τ.Ε.Α., και επομένως υπό την εποπτεία της Αρμόδιας Αρχής, με τη ρύθμιση αυτή διευκρινίζεται ότι η

Αρμόδια Αρχή οφείλει να διασφαλίσει την επαρκή προστασία των εν λόγω μελών και δικαιούχων. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται ισοδύναμη προστασία τόσο των μελών και δικαιούχων του μεταβιβαζόμενου μέρους του προγράμματος, όσο και των μελών και δικαιούχων του μη μεταβιβαζόμενου μέρους.

Με την περ. ζ' προβλέπονται ειδικότερα ζητήματα σε περίπτωση που η Αρμόδια Αρχή δεν εγκρίνει τη μεταβίβαση από Τ.Ε.Α. ή Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους σε Τ.Ε.Α., κατά τα οριζόμενα στην υπό κρίση παράγραφο, αλλά αντιθέτως εκδώσει ρητή ή απορριπτική απόφαση. Η εν λόγω απορριπτική απόφαση υπόκειται σε αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Με την περ. η' περιγράφεται η διαδικασία που ακολουθείται για την ειδικότερη περίπτωση της μεταβίβασης από Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους σε Τ.Ε.Α. η οποία καταλήγει ταυτόχρονα σε διασυννοριακή δραστηριότητα, δεδομένου ότι στην περίπτωση αυτή προβλέπεται και συγκατάθεση της Αρμόδιας Αρχής του κράτους μέλους καταγωγής του μεταβιβάζοντος Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους.

Με την παρ. 2 ρυθμίζεται οι ενέργειες και το αντικείμενο αξιολόγησης της Αρμόδιας Αρχής για την περίπτωση διασυννοριακής μεταβίβασης από Τ.Ε.Α. προς Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους, οπότε και η Αρμόδια Αρχή χορηγεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής του παραλαμβάνοντος Ι.Ε.Σ.Π. τη συγκατάθεσή της. Ειδικότερα, η από μέρους ενός Τ.Ε.Α. μεταβίβαση, πλήρως ή εν μέρει, των υποχρεώσεων, των τεχνικών προβλέψεων ενός προγράμματος συνταξιοδοτικών παροχών και άλλων δεσμεύσεων και δικαιωμάτων, καθώς και των αντίστοιχων στοιχείων ενεργητικού ή ισοδύναμου χρηματικού ποσού, σε Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους επιτρέπεται κατόπιν προηγούμενης συγκατάθεσης της Αρμόδιας Αρχής σύμφωνα με τους όρους της παρούσας παραγράφου και της εν συνεχεία έγκρισης της αρμόδιας αρχής του παραλαμβάνοντος Ι.Ε.Σ.Π..

Στο πλαίσιο αυτό, η Αρμόδια Αρχή ελέγχει αν τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα των μελών και των δικαιούχων του μέρους του προγράμματος που δεν μεταβιβάζεται, είναι επαρκώς προστατευμένα. Στη συνέχεια, η Αρμόδια Αρχή αξιολογεί κατά πόσον τα ατομικά δικαιώματα των μελών και των δικαιούχων είναι τουλάχιστον τα ίδια μετά τη μεταβίβαση. Έτσι διασφαλίζεται ότι η μεταβίβαση δεν επιφέρει καμία δυσμενή συνέπεια για τα ατομικά δικαιώματα των συγκεκριμένων προσώπων. Τέλος, η Αρμόδια Αρχή ελέγχει εάν τα περιουσιακά στοιχεία που πρόκειται να μεταβιβαστούν είναι επαρκή και κατάλληλα για να καλύψουν τις τεχνικές

	<p>προβλέψεις, τις λοιπές υποχρεώσεις και κάθε είδους δεσμεύσεις και δικαιώματα προς μεταβίβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας. Ακολούθως, η Αρμόδια Αρχή γνωστοποιεί τα αποτελέσματα της αξιολόγησης στην αντίστοιχη αρχή του κράτους μέλους καταγωγής του παραλαμβάνοντος Ι.Ε.Σ.Π., εντός οκτώ (8) εβδομάδων από την παραλαβή της αίτησης, προκειμένου η τελευταία να λάβει την τελική απόφαση έγκρισης.</p> <p>Με την περ. γ' προβλέπονται οι υποχρεώσεις της Αρμόδιας Αρχής για την περίπτωση μεταβίβασης από Τ.Ε.Α. σε Ι.Ε.Σ.Π άλλου κράτους μέλους (παραλαμβάνον Ι.Ε.Σ.Π), η οποία μεταβίβαση καταλήγει ταυτόχρονα και σε διασυνοριακή δραστηριότητα. Στην περίπτωση αυτή ισχύουν τα προβλεπόμενα για την άσκηση διασυνοριακής δραστηριότητας όταν η Ελλάδα αποτελεί το κράτος μέλος υποδοχής, οπότε υφίσταται υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να ενημερώσει την αρχή του κράτους μέλους καταγωγής του παραλαμβάνοντος Ι.Ε.Σ.Π. για τις εθνικές διατάξεις της κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας σχετικά με την επαγγελματική ασφάλιση. Στην περ. δ' προβλέπεται ότι στην περίπτωση διασυνοριακής μεταβίβασης, το Ι.Ε.Σ.Π άλλου κράτους μέλους μπορεί να αρχίσει να λειτουργεί το μεταβιβασθέν συνταξιοδοτικό πρόγραμμα αφού λάβει την έγκριση του κράτους μέλους καταγωγής του.</p> <p>Στην παρ. 3 αναφέρονται οι διατάξεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παραλαμβάνοντος Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους που ασκεί ταυτόχρονα και διασυνοριακή δραστηριότητα, με παραπομπή στις αντίστοιχες ρυθμίσεις του άρθρου 11.</p> <p>Στην παρ. 4, η Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΑΑΕΣ) ορίζεται ως μη δεσμευτικός μεσολαβητής προς επίλυση διαφωνιών σχετικά με την τήρηση της διαδικασίας της διασυνοριακής μεταβίβασης.</p>
<p>13</p>	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζονται οι ελάχιστες προϋποθέσεις λήψης συνταξιοδοτικής παροχής από Τ.Ε.Α., ώστε να διασφαλίζεται η λειτουργία των φορέων αυτών σύμφωνα με τον σκοπό που επιτελούν ως προς την χορήγηση παροχών με γνώμονα τη συνταξιοδότηση. Με βάση την παραδοχή αυτή, ως ελάχιστες προϋποθέσεις λήψης της παροχής είτε με τη μορφή εφάπαξ είτε με τη μορφή σύνταξης βάσει του καταστατικού, ορίζονται: α) η συνταξιοδότηση από τον κύριο φορέα ανεξαρτήτως του χρόνου ασφάλισης στο Τ.Ε.Α., β) η συμπλήρωση του 62^{ου} έτους ηλικίας ανεξαρτήτως των ετών ασφάλισης στο Τ.Ε.Α., όπως το όριο αυτό διαμορφώνεται κάθε φορά για τη λήψη πλήρους σύνταξης από τον κύριο φορέα ασφάλισης, γ) η συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας με τουλάχιστον είκοσι (20) έτη ασφάλισης ή</p>

ανεξάρτητα από τον χρόνο ασφάλισης σε περίπτωση που η εργασιακή σχέση τερματίζεται χωρίς τη βούληση του εργαζομένου ή λόγω της συμμετοχής του σε πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου.

Σκοπό της προτεινόμενης ρύθμισης αποτελεί η δημιουργία ενός σταθερού και ασφαλούς πλαισίου καταβολών, το οποίο μακροπρόθεσμα θα είναι ικανό να αποδώσει στους δικαιούχους ένα σημαντικό εισόδημα. Τα Τ.Ε.Α., εφόσον επιθυμούν, μπορούν να προβλέπουν και άλλες αυστηρότερες προϋποθέσεις λήψης της παροχής.

Με βάση τα παραπάνω, εκτός από τη συνταξιοδότηση από τον κύριο φορέα ασφάλισης, προβλέπονται και δύο επιπρόσθετες δυνατότητες λήψης παροχής από Τ.Ε.Α, οι οποίες συναρτώνται επίσης με συνταξιοδοτικής φύσης χαρακτηριστικά. Ειδικότερα, το ηλικιακό όριο των εξήντα δύο (62) ετών, το οποίο προβλέπεται και ως το ελάχιστο όριο για τη λήψη πλήρους σύνταξης από τον κύριο φορέα ασφάλισης, αποτελεί κατά τεκμήριο προϋπόθεση που συνδέεται με την εγγύτητα στη συνταξιοδότηση και συνεπώς η συμπλήρωσή του δύναται να ενεργοποιεί τη δυνατότητα λήψης της παροχής από Τ.Ε.Α., ανεξαρτήτως των ετών ασφάλισης στο Τ.Ε.Α. και ανεξαρτήτως αν το μέλος συνταξιοδοτείται και από τον κύριο φορέα. Συναφώς προβλέπεται ότι το ηλικιακό όριο αυτό αναπροσαρμόζεται σε περίπτωση που στο εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα τροποποιηθεί αντίστοιχα η ελάχιστη ηλικία για τη λήψη πλήρους σύνταξης. Στο ίδιο πλαίσιο, προβλέπεται και η έτερη προϋπόθεση, ήτοι το ηλικιακό όριο των 55 ετών, με είκοσι (20) έτη ασφάλισης, η οποία διαμορφώνει ένα θεμιτό πλαίσιο ασφάλισης, λαμβάνοντας υπόψη ένα λογικό όριο αποχώρησης ασφαλισμένων από ένα Τ.Ε.Α, έχοντας διανύσει εικοσαετή απασχόληση, ικανό να αποδώσει ένα σημαντικό ποσό. Κατ' εξαίρεση, προβλέπεται ότι στην περίπτωση που η εργασιακή σχέση τερματιστεί, χωρίς τη βούληση του εργαζομένου, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση απόλυσης ή πτώχευσης του εργοδότη, ή και στην περίπτωση συμμετοχής εργαζομένου σε πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου, αυτός μπορεί να λάβει την παροχή από το Τ.Ε.Α., αφού και πάλι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εγγύτητας στη συνταξιοδότηση, και μάλιστα σε συνθήκες που καθιστούν θεμιτή τη λήψη συμπληρωματικής παροχής προς ενίσχυση του εργαζομένου.

Παράλληλα και προς περαιτέρω ενίσχυση του θεσμού της επαγγελματικής ασφάλισης αλλά και αξιοποίηση του ήδη σωρευμένου ποσού, στην παρ. 2 δίνεται επιπλέον η δυνατότητα στους ασφαλισμένους που συνεχίζουν να απασχολούνται, πληρούν όμως τις λοιπές προϋποθέσεις της παρ. 1, να λάβουν ως προκαταβολή το πενήντα τοις εκατό (50%)

της αξίας του λογαριασμού τους, για προγράμματα καθορισμένων εισφορών. Δεδομένου ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση πληρούνται οι ελάχιστες προϋποθέσεις λήψης της παροχής, είναι σαφές ότι η χρήση της σχετικής δυνατότητας δεν αποτελεί πρόωρη λήψη της παροχής για κάθε σκοπό, όπως για τη φορολογική αντιμετώπιση αυτής.

Στην παρ. 3 ορίζεται ότι με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 5 του ν. 4575/2018 (Α'192), με το οποίο ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο το άρθρο 5 της Οδηγίας 2014/50/ΕΕ και αφορά στη διατήρηση των αδρανοποιημένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και συγκεκριμένα τη δυνατότητα των φορέων επαγγελματικής συνταξιοδότησης να καταβάλλουν στον αποχωρούντα εργαζόμενο εφάπαξ ποσό ισοδύναμο με την αξία των θεμελιωμένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, στον βαθμό που η αξία των θεμελιωμένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων δεν υπερβαίνει το ποσό των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ, καθώς και με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου που θέτουν ελάχιστες προϋποθέσεις για την προκαταβολή ποσού και την πρόωρη λήψη συνταξιοδοτικής παροχής, δεν επιτρέπεται η με άλλο τρόπο λήψη δανείου, προκαταβολή ή πρόωρη λήψη της συνταξιοδοτικής παροχής, πριν τη συμπλήρωση των απαιτούμενων από το καταστατικό προϋποθέσεων χορήγησής της.

Με την παρ. 4, προβλέπεται επιπλέον ότι δεν επιτρέπεται, ούτε δυνάμει καταστατικής πρόβλεψης, η εκχώρηση, ενεχυρίαση, ή η με άλλο τρόπο διάθεση, της συνταξιοδοτικής παροχής των μελών και δικαιούχων του Τ.Ε.Α. με σκοπό τη διαφύλαξη υπέρ του ασφαλισμένου του σωρευμένου ποσού και τη διασφάλιση της λειτουργίας του Ταμείου.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 5 παρέχεται η καταστατική δυνατότητα πρόωρης, δηλαδή χωρίς να έχουν συμπληρωθεί οι προϋποθέσεις της παρ. 2, λήψης της συνταξιοδοτικής παροχής με δεκαπέντε (15) έτη ασφάλισης χωρίς ηλικιακή προϋπόθεση. Σε περίπτωση προγραμμάτων προκαθορισμένων εισφορών, προβλέπεται λήψη άπαξ έως του 50% της αξίας του λογαριασμού του μέλους κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, προκειμένου να διατηρηθεί η ασφάλεια των εισφορών των μελών και να χρησιμοποιηθούν αυτές για τον κύριο σκοπό της συνταξιοδότησης. Η πρόβλεψη αυτή σκοπό έχει την οικονομική στήριξη του ασφαλισμένου προκειμένου να αντιμετωπίσει έκτακτα γεγονότα, όπως για παράδειγμα προβλήματα υγείας.

Στην περίπτωση των προγραμμάτων καθορισμένων παροχών, η σχετική δυνατότητα πρέπει να προβλέπεται στο καταστατικό με

	<p>τρόπο που να εξυπηρετείται ο σκοπός της ασφαλούς και μακροχρόνιας αποταμίευσης.</p> <p>Με την παρ. 6 προβλέπεται ότι χρόνος που έχει διανυθεί παράλληλα σε περισσότερα Τ.Ε.Α. υπολογίζεται αυτοτελώς για κάθε Τ.Ε.Α., προκειμένου να καθίσταται σαφές ότι χρόνοι που διανύονται ταυτόχρονα σε περισσότερα Τ.Ε.Α. δεν αθροίζονται αλλά υπολογίζονται άπαξ.</p> <p>Στην παρ. 7 ορίζεται ρητά η ισχύς των ρυθμίσεων του παρόντος άρθρου και για συνταξιοδοτικά προγράμματα που τα λειτουργούν Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους διασυννοριακά στην Ελλάδα ως κράτος μέλος υποδοχής.</p>
<p>14</p>	<p>Με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου ρυθμίζονται τα σχετικά με την υποχρέωση και την προθεσμία καταβολής εισφορών προς τα Τ.Ε.Α., ώστε να διασφαλίζεται ότι αυτές καταβάλλονται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο καταστατικό. Η συνεπής και εμπρόθεσμη καταβολή των εισφορών εκ μέρους των υπόχρεων αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την εύρυθμη λειτουργία των Τ.Ε.Α., για τον λόγο αυτό πρέπει να παρακολουθείται και να ελέγχεται δεόντως. Στο πλαίσιο αυτό, με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 1 προβλέπεται ότι η χρηματοδοτούσα επιχείρηση υποχρεούται να καταβάλλει την οριζόμενη στο καταστατικό του Τ.Ε.Α. εισφορά, καθώς επίσης και το ποσό που έλαβε ή παρακράτησε ως εισφορά του μέλους.</p> <p>Αντίστοιχα, στην παρ. 2 ορίζεται η διαδικασία καταβολής της εισφοράς από το ίδιο το μέλος.</p> <p>Στις παρ. 4 και 5 αναφέρεται η υποχρέωση του Διοικητικού Συμβουλίου να μεριμνά κάθε τι αναγκαίο για την είσπραξη καθυστερημένων εισφορών καθώς και να ενημερώνει αναλυτικά, σε περίπτωση τρίμηνης και πλέον καθυστέρησης καταβολής, την Αρμόδια Αρχή η οποία μπορεί να λάβει τα μέτρα των άρθρων 61-69.</p> <p>Με την παρ. 6 ορίζεται η δυνατότητα πρόβλεψης στο καταστατικό των Τ.Ε.Α. πρόσθετης εισφοράς επί των καθυστερούμενων εισφορών, με επιτόκιο ίσο προς το νόμιμο τόκο από τη λήξη της προς καταβολή των εισφορών προθεσμίας.</p>
<p>15</p>	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση δίνεται η δυνατότητα οικειοθελούς διαγραφής του μέλους είτε από το πρόγραμμα συνταξιοδοτικών παροχών, είτε και από το ίδιο το Τ.Ε.Α. οποτεδήποτε με δήλωση.</p> <p>Με τη δεύτερη παράγραφο ρυθμίζονται οι όροι απόκτησης δικαιωμάτων σε συνταξιοδοτική παροχή και σε περιπτώσεις αποχώρησης μελών με ευθεία εφαρμογή των άρθρων 4 έως 7 του ν. 4575/2018 (Α'192), που αφορούν στους όρους απόκτησης δικαιωμάτων σε συνταξιοδοτική παροχή, στη διατήρηση των αδρανοποιημένων συνταξιοδοτικών</p>

δικαιωμάτων, στην ενημέρωση των ενεργών μελών και των εν αναμονή δικαιούχων και στη μεταφορά δικαιωμάτων σε άλλο Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης. Ορίζεται σε ένα (1) έτος η προθεσμία της παρ. 1 του άρθρου 4 του ως άνω νόμου για τη θεμελίωση απόκτησης δικαιώματος.

Με την παρ. 3 ορίζεται η ημερομηνία υποβολής του αιτήματος διαγραφής ως ημερομηνία παύσης των υποχρεώσεων του αιτούντος-μέλους και η αντιμετώπιση των υφιστάμενων έως την ημερομηνία υποβολής της αίτησης οφειλών του. Για λόγους σαφήνειας, διευκρινίζεται ότι τυχόν οφειλόμενες εισφορές του μέλους έως την ημερομηνία της αίτησης διαγραφής εξακολουθούν να οφείλονται.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 4 τα προγράμματα συνταξιοδοτικών και συμπληρωματικών παροχών αντιμετωπίζονται ενιαία σχετικά με την απώλεια της ιδιότητας του ασφαλισμένου, με διακοπή τους μετά την απώλεια. Καθίσταται, έτσι, σαφές ότι μέλος που διαγράφεται από την ασφάλιση στη βασική συνταξιοδοτική παροχή δεν μπορεί να εξακολουθήσει να ασφαλίζεται σε τυχόν συμπληρωματικές παροχές, συνέπεια που απορρέει, εξάλλου, από τα οριζόμενα στο άρθρο 9 περί υποχρέωσης ασφάλισης όλων των μελών τουλάχιστον για τη βασική συνταξιοδοτική παροχή.

Στην παρ. 5 ορίζεται η υποχρέωση των Τ.Ε.Α. τήρησης μητρώου μελών και δικαιούχων παροχών.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 6 εφόσον το μέλος επιλέξει να αποχωρήσει πριν την ελάχιστη περίοδο του ενός (1) έτους της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, λαμβάνει, για συστήματα προκαθορισμένων εισφορών κατά την αποχώρησή του το μικρότερο ποσό μεταξύ της ονομαστικής αξίας και της σωρευμένης αξίας των επενδύσεων των καταβληθεισών εισφορών του που αφορούν στην παροχή συνταξιοδότησης.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 7, στο πλαίσιο της προαιρετικότητας, με καταστατική πρόβλεψη δίνεται η δυνατότητα συνέχισης της ασφάλισης και μετά την απώλεια της βασικής ιδιότητας του μέλους με την καταβολή ορισμένου ποσού εισφορών για διάστημα μέχρι τριών ετών, σε συνδυασμό με μία εκ των ελάχιστων προϋποθέσεων καταβολής της παροχής. Το διάστημα αυτό, το οποίο ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις εγγύτητας με ενεργή επαγγελματική δραστηριότητα, κρίνεται κατάλληλο για να καλύψει περιπτώσεις μικρών κενών διαστημάτων ασφάλισης, μεταξύ π.χ. της απώλειας και της ανάληψης νέας επαγγελματικής δραστηριότητας, ή διαστήματα πριν τη συνταξιοδότηση, προς μέγιστη διασφάλιση των δικαιωμάτων των μελλοντικών δικαιούχων.

Στην παρ. 8 ορίζεται ρητά η ισχύς των ρυθμίσεων του παρόντος άρθρου και για συνταξιοδοτικά προγράμματα που τα λειτουργούν Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους διασυνοριακά στην Ελλάδα ως κράτος μέλος υποδοχής..

16	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη περιγράφονται οι γενικές αρχές που προβλέπονται για τη γνωστοποίηση πληροφοριών και ο τρόπος με τον οποίο διασφαλίζεται ότι τα Τ.Ε.Α. και Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους παρέχουν σαφείς και επαρκείς πληροφορίες σε υποψήφια μέλη, μέλη και δικαιούχους. Οι σχετικές προβλέψεις καταλαμβάνουν και τα Ι.Ε.Σ.Π. άλλων κρατών μελών, καθότι σε περίπτωση διασυννοριακής δραστηριότητας των τελευταίων στη χώρα μας, τα υποψήφια μέλη, μέλη και δικαιούχοι παροχών πρέπει να απολαύουν όμοια δικαιώματα πληροφόρησης.</p>
17	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη, και πιο συγκεκριμένα στις παρ. 1 και 4, προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. και Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους διασφαλίζουν ότι τα μέλη και δικαιούχοι τους είναι επαρκώς πληροφορημένοι για το πρόγραμμα των συνταξιοδοτικών τους παροχών, όπως για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, τα επενδυτικά χαρακτηριστικά και τους κινδύνους των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων, τις επιβαρύνσεις, τους μηχανισμούς προστασίας και άλλα.</p> <p>Συναφώς, στην παρ. 2 ορίζεται ότι για τα προγράμματα συνταξιοδοτικών παροχών όπου τα μέλη τους φέρουν τον επενδυτικό κίνδυνο και τα οποία παρέχουν περισσότερες από μία επενδυτικές επιλογές, τα Τ.Ε.Α. και Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους ενημερώνουν τα μέλη για τους όρους των επενδυτικών επιλογών, καθώς και την προεπιλεγμένη επιλογή καθώς και για τους κανόνες που διέπουν την καθεμία από αυτές, βάσει των οποίων εντάσσονται τα μέλη σε κάθε μία από αυτές.</p> <p>Με την παρ. 3 διασφαλίζεται ότι τα Τ.Ε.Α. και τα Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους ενημερώνουν τα μέλη και τους δικαιούχους ή, κατά περίπτωση, τους εκπρόσωπους τους, για οποιαδήποτε πληροφορία σχετική με αλλαγές των κανόνων του συνταξιοδοτικού προγράμματος εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, καθώς και ότι οφείλουν να εξηγούν επαρκώς στα μέλη και τους δικαιούχους τις επιπτώσεις των σημαντικών μεταβολών των τεχνικών προβλέψεων.</p>
18	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη θεσπίζεται η υποχρέωση των Τ.Ε.Α. και Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους να συντάσσουν Δήλωση Συνταξιοδοτικών Παροχών, η οποία περιέχει βασικές πληροφορίες σχετικά με το συνταξιοδοτικό πρόγραμμα, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες του εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος και της σχετικής εθνικής κοινωνικοασφαλιστικής, εργατικής και φορολογικής νομοθεσίας. Η Δήλωση Συνταξιοδοτικών Παροχών ορίζεται ότι πρέπει να είναι σαφής και κατανοητή και να περιλαμβάνει σχετικές και κατάλληλες πληροφορίες, ώστε να διευκολύνεται η κατανόηση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των μελών</p>

	<p>διαχρονικά και μεταξύ συνταξιοδοτικών προγραμμάτων. Οι πληροφορίες παρέχονται χωρίς χρέωση με ηλεκτρονικά μέσα, μεταξύ άλλων σε σταθερό μέσο ή σε ιστοσελίδα ή γραπτώς, τουλάχιστον σε ετήσια βάση σε κάθε μέλος.</p>
19	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη θεσπίζονται αναλυτικά οι βασικές πληροφορίες που παρέχονται στα μέλη των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων σχετικά με τη Δήλωση Συνταξιοδοτικών Παροχών.</p> <p>Ειδικότερα, στη παρ. 1 προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. και Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους πρέπει να παρέχουν στα μέλη πληροφορίες σχετικά με τα σωρευμένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, τα προβλεπόμενα επίπεδα συνταξιοδοτικών παροχών, τις εισφορές που κατέβαλαν στο συνταξιοδοτικό πρόγραμμα η χρηματοδοτούσα επιχείρηση και το μέλος τουλάχιστον κατά τους τελευταίους δώδεκα μήνες, τους κινδύνους και τις εγγυήσεις, τις επιβαρύνσεις και τα έξοδα, πληροφορίες για το επίπεδο χρηματοδότησης του συνταξιοδοτικού προγράμματος συνολικά, προβολές σχετικά με τις συνταξιοδοτικές παροχές και δήλωση επιφύλαξης σχετικά με πιθανή διαφοροποίηση των προβολών, καθώς και τον τρόπο πρόσβασης σε περαιτέρω συναφείς πληροφορίες, εφόσον διατίθενται τέτοιες. Όταν τα προβλεπόμενα επίπεδα συνταξιοδοτικών παροχών βασίζονται σε οικονομικά σενάρια, οι εν λόγω πληροφορίες πρέπει να περιλαμβάνουν ένα βέλτιστο και ένα δυσμενές σενάριο. Εάν τα μέλη φέρουν επενδυτικό κίνδυνο, πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με το επενδυτικό προφίλ και τις προηγούμενες επιδόσεις είναι επίσης καθοριστικής σημασίας.</p> <p>Με την παρ. 2 προβλέπεται ότι πρέπει, σύμφωνα και με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 82 του παρόντος, να υπάρχει συνεργασία μεταξύ των Αρμοδίων Αρχών των κρατών μελών προκειμένου να ανταλλάσσονται βέλτιστες πρακτικές για τη μορφή και το περιεχόμενο της Δήλωσης Συνταξιοδοτικών Παροχών.</p>
20	<p>Με τη προτεινόμενη διάταξη ορίζονται οι συμπληρωματικές πληροφορίες της Δήλωσης Συνταξιοδοτικών Παροχών που μπορεί να λαμβάνουν τα μέλη συνταξιοδοτικού προγράμματος. Στη παρ. 1 προβλέπεται ότι οι συμπληρωματικές πληροφορίες αφορούν πρόσθετες πρακτικές πληροφορίες για τις προσφερόμενες στο μέλος επιλογές δυνάμει του συνταξιοδοτικού προγράμματος, πληροφορίες για τους ετήσιους λογαριασμούς και ετήσιες εκθέσεις, για τη δήλωση των αρχών επενδυτικής πολιτικής, όπου απαιτείται,</p>

	<p>πληροφορίες σχετικά με παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν, ιδίως όσον αφορά τη ράντα με βάση την οποία προσδιορίζεται η ετήσια πρόσοδος, τον τύπο του παρόχου και τη διάρκεια για την οποία θα καταβάλλεται η ετήσια πρόσοδος, καθώς και πληροφορίες για το επίπεδο των παροχών σε περίπτωση τερματισμού της απασχόλησης.</p> <p>Στη παρ. 2 ορίζεται ότι στα συνταξιοδοτικά προγράμματα, στα οποία τα μέλη φέρουν τον επενδυτικό κίνδυνο και στα οποία μία επενδυτική επιλογή επιβάλλεται στο μέλος μέσω ειδικού κανόνα ο οποίος προσδιορίζεται στο συνταξιοδοτικό πρόγραμμα, στην περίπτωση αυτή προβλέπεται ότι στη Δήλωση Συνταξιοδοτικών Παροχών πρέπει να αναφέρεται πού διατίθενται πρόσθετες πληροφορίες.</p>
21	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζονται οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται σε υποψήφια μέλη τα οποία είτε εγγράφονται αυτόματα σε πρόγραμμα συνταξιοδοτικών παροχών είτε δεν εγγράφονται αυτόματα προκειμένου να έχουν πλήρη γνώση σχετικά με τις διατιθέμενες σε αυτούς επιλογές, τα χαρακτηριστικά του συνταξιοδοτικού προγράμματος, περιλαμβανομένου του είδους των παροχών, για το αν και με ποιο τρόπο λαμβάνονται υπόψη στην επενδυτική πολιτική παράγοντες σχετικοί με το περιβάλλον, το κλίμα, την κοινωνία και τη διακυβέρνηση και τον τρόπο που παρέχονται επιπλέον πληροφορίες κατά την έννοια των δυο προηγούμενων άρθρων.</p> <p>Στη παρ. 2 προβλέπεται ότι όταν τα υποψήφια μέλη φέρουν επενδυτικό κίνδυνο, ή έχουν τη δυνατότητα επενδυτικών επιλογών, πρέπει να λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με τις προηγούμενες επιδόσεις των επενδύσεων που σχετίζονται με το συνταξιοδοτικό πρόγραμμα για τουλάχιστον πέντε έτη ή για όλα τα έτη λειτουργίας του προγράμματος, όταν η περίοδος λειτουργίας του είναι μικρότερη των πέντε ετών, καθώς και πληροφορίες για τη διάρθρωση των επιβαρύνσεων και των εξόδων που αναλογούν στα μέλη και στους δικαιούχους.</p>
22	<p>Με το προτεινόμενο άρθρο προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. και Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους πρέπει να ενημερώνουν τα μέλη τους εγκαίρως και τουλάχιστον ένα έτος πριν από τη συμπλήρωση των απαιτούμενων προϋποθέσεων χορήγησης της παροχής, όπως αυτή προσδιορίζεται στην περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 19, σχετικά με τις επιλογές που υφίστανται όσον αφορά τον τρόπο καταβολής της παροχής, ή κατόπιν αίτησης του μέλους.</p>
23	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται στους δικαιούχους κατά την περίοδο καταβολής της παροχής η πληροφόρηση σχετικά με τις επιδόσεις των επενδύσεων και τις προβλέψεις</p>

	<p>για τη μελλοντική εξέλιξή τους, που έχει ιδιαίτερη σημασία όταν οι δικαιούχοι φέρουν σημαντικό επίπεδο επενδυτικού κινδύνου κατά την περίοδο καταβολής της παροχής.</p> <p>Στην παρ. 1 προβλέπεται ότι κατά την περίοδο καταβολής των συνταξιοδοτικών παροχών, οι δικαιούχοι πρέπει να συνεχίζουν να λαμβάνουν πληροφορίες από τα Τ.Ε.Α. και Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους σχετικά με τις παροχές και τις αντίστοιχες επιλογές που διατίθενται για την καταβολή της υπολειπόμενης παροχής.</p> <p>Στην παρ. 2 προβλέπεται ότι οι δικαιούχοι πρέπει να ενημερώνονται άμεσα, για τη λήψη απόφασης για μείωση του ύψους των δικαιούμενων παροχών, τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από την εφαρμογή της.</p> <p>Στην παρ. 3 προβλέπεται ότι απαιτείται κατάλληλη πληροφόρηση των δικαιούχων που φέρουν σημαντικό επίπεδο επενδυτικού κινδύνου κατά την περίοδο καταβολής της παροχής τους.</p>
24	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται ότι οι πρόσθετες πληροφορίες που μπορεί να παρέχουν τα Τ.Ε.Α. και Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους στα μέλη και στους δικαιούχους αφορούν τους ετήσιους λογαριασμούς και τις ετήσιες εκθέσεις του Τ.Ε.Α. και Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους που αναφέρονται στο άρθρο 34 ή, στην περίπτωση που το Τ.Ε.Α. και Ι.Ε.Σ.Π. άλλου κράτους μέλους είναι υπεύθυνο για περισσότερα συνταξιοδοτικά προγράμματα, τους λογαριασμούς και τις εκθέσεις που αφορούν το συγκεκριμένο συνταξιοδοτικό πρόγραμμά του, τη δήλωση αρχών επενδυτικής πολιτικής του συνταξιοδοτικού προγράμματος, καθώς και περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τις παραδοχές που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση των προβολών, εφόσον αυτές παρουσιάζονται στη Δήλωση Συνταξιοδοτικών Παροχών.</p>
25	<p>Με τις διατάξεις του άρθρου 22 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν το Διοικητικό Συμβούλιο των Τ.Ε.Α., το οποίο θεσπίζεται ως το όργανο διοίκησής τους με εκτελεστικές αρμοδιότητες. Ειδικότερα:</p> <p>Με την παρ. 1 ορίζεται ρητά ότι το Διοικητικό Συμβούλιο έχει την τελική ευθύνη για την τήρηση του συνόλου των νομοθετικών και κανονιστικών πράξεων που εφαρμόζονται σε αυτά και οφείλει να ενεργεί με σκοπό τη διασφάλιση των συμφερόντων των μελών και των δικαιούχων παροχών.</p> <p>Με την παρ. 2 οριοθετείται η έννοια των μελών διοίκησης στα οποία υπάγονται, εκτός από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, και κάθε άλλο πρόσωπο το οποίο ασκεί</p>

	<p>εκτελεστικά καθήκοντα στο Τ.Ε.Α. και το οποίο είναι υπεύθυνο και λογοδοτεί στο Διοικητικό Συμβούλιο για την καθημερινή διοίκηση του Ταμείου, περιλαμβανομένων των προσώπων που πράγματι διευθύνουν τη δραστηριότητά του.</p> <p>Με την παρ. 3 προβλέπεται ότι η ανάθεση οποιασδήποτε αρμοδιότητας του Διοικητικού Συμβουλίου σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εντός ή εκτός του Τ.Ε.Α., δεν αναιρεί την ευθύνη του οργάνου που προβλέπεται στην παρ. 1.</p> <p>Με την παρ. 4 διασφαλίζεται ότι τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και κάθε τρίτο πρόσωπο στο οποίο έχουν ανατεθεί από αυτό αρμοδιότητές του, έχουν υποχρέωση πίστης απέναντι στο Τ.Ε.Α..</p> <p>Με την παρ. 6 δίνεται η δυνατότητα στο Διοικητικό Συμβούλιο του Τ.Ε.Α. να ορίζει επιτροπές, εφόσον κρίνει ότι αυτό εξυπηρετεί την εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία και διαχείριση του ταμείου. Περαιτέρω προβλέπεται ότι τα μέλη των εν λόγω επιτροπών οφείλουν να πληρούν τις προϋποθέσεις καταλληλότητας και αξιοπιστίας του άρθρου 25.</p>
26	<p>Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 26, προβλέπεται η υποχρέωση των Τ.Ε.Α. να διαθέτουν Εποπτικό Συμβούλιο, προσδιορίζονται οι αρμοδιότητές του, ο αριθμός των μελών που το απαρτίζουν, και τα λοιπά αναγκαία στοιχεία για τη λειτουργία του. Η πρόβλεψη του Εποπτικού Συμβουλίου αποτελεί νεότευκτη ρύθμιση και εντάσσεται στην εφαρμογή της αρχής του διπλού μοντέλου διοίκησης (two-tier governance system), ως καλή πρακτική σε σχέση με τη διοίκηση των φορέων επαγγελματικής ασφάλισης. Μέλη του Εποπτικού Συμβουλίου είναι τουλάχιστον τρία (3) μέλη του Τ.Ε.Α. δηλαδή ενεργοί ασφαλισμένοι ή εν αναμονή δικαιούχοι, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα άμεσα ενδιαφερόμενα πρόσωπα εποπτεύουν και ελέγχουν τις πράξεις του Διοικητικού Συμβουλίου και την τήρηση των διατάξεων της νομοθεσίας και του καταστατικού. Το Εποπτικό Συμβούλιο έχει εποπτικό ρόλο, ο οποίος είναι διακριτός σε σχέση με τον διοικητικό ρόλο του Διοικητικού Συμβουλίου, για τον λόγο δε αυτό ορίζεται ρητά ότι τα μέλη του είναι ανεξάρτητα από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Στο πλαίσιο αυτό, προβλέπεται ότι το Εποπτικό Συμβούλιο συντάσσει ετησίως έκθεση για την οικονομική διαχείριση του Διοικητικού Συμβουλίου την οποία υποβάλλει στο Διοικητικό Συμβούλιο και τη θέτει στη διάθεση των μελών και των δικαιούχων του Τ.Ε.Α..</p>
27	<p>Το άρθρο 27 θεσπίζει τους κανόνες για την ανάθεση από τα Τ.Ε.Α. δραστηριοτήτων σε τρίτους (εξωτερική ανάθεση).</p> <p>Με την παρ. 1 του άρθρου δίνεται η δυνατότητα στα Τ.Ε.Α. να αναθέτουν δραστηριότητες στις οποίες περιλαμβάνονται βασικές λειτουργίες ή η διαχείρισή τους εξ ολοκλήρου ή εν</p>

	<p>μέρει σε άλλα νομικά ή φυσικά πρόσωπα, εφόσον τεκμηριώνουν επαρκώς την αναγκαιότητα της ανάθεσης.</p> <p>Ωστόσο σύμφωνα, με την παρ. 2, ακόμα και όταν τα Τ.Ε.Α. αναθέτουν εξωτερικά βασικές λειτουργίες ή οποιοσδήποτε άλλες δραστηριότητες, παραμένουν πλήρως υπεύθυνα για τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του παρόντος και την κείμενη νομοθεσία.</p> <p>Με την παρ. 3, αναφέρεται ρητά ότι η εξωτερική ανάθεση βασικών λειτουργιών ή άλλων δραστηριοτήτων δεν θα πρέπει να επιφέρει επιπτώσεις στην ποιότητα του συστήματος διακυβέρνησης του Τ.Ε.Α., στον λειτουργικό κίνδυνο, στην ικανότητα εποπτείας της Αρμόδιας Αρχής και στην παροχή υπηρεσιών στα μέλη και στους δικαιούχους.</p> <p>Με την παρ. 4 προβλέπεται ότι για την επιλογή παρόχου υπηρεσιών, τα Τ.Ε.Α. οφείλουν να εφαρμόζουν διαφανείς διαδικασίες και να διασφαλίζουν την ορθή λειτουργία των εξωτερικά ανατιθέμενων δραστηριοτήτων καθ' όλη τη διαδικασία της εξωτερικής ανάθεσης, καθώς και να παρακολουθούν συνεχώς την παροχή των υπηρεσιών.</p> <p>Στο πλαίσιο αυτό, σύμφωνα με την παρ. 5, τα Τ.Ε.Α. πρέπει να συνάπτουν έγγραφη συμφωνία με τον πάροχο υπηρεσιών, στην οποία να προσδιορίζονται σαφώς τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των Τ.Ε.Α. και του παρόχου υπηρεσιών και οι προτεινόμενες διατάξεις περιλαμβάνουν τις απαιτήσεις της σύμβασης.</p> <p>Στην παρ. 6, καθορίζεται η υποχρέωση των Τ.Ε.Α. για ενημέρωση της Αρμόδιας Αρχής για κάθε εξωτερική ανάθεση των δραστηριοτήτων τους. Ειδικά για την ανάθεση βασικών λειτουργιών ή διαχείρισης, τα Τ.Ε.Α. υποχρεούνται να ενημερώνουν την Αρμόδια Αρχή πριν την έναρξη της σχετικής συμφωνίας.</p> <p>Με την παρ. 7, δίνεται η δυνατότητα στην Αρμόδια Αρχή να ζητά τόσο από τα Τ.Ε.Α. όσο και από τους παρόχους υπηρεσιών, πληροφορίες σχετικά με τις εξωτερικά ανατιθέμενες βασικές λειτουργίες ή οποιοσδήποτε άλλες δραστηριότητες και με την παρ. 8 να απαγορεύει την ανάθεση εφόσον κρίνει ότι συντρέχουν οι λόγοι της παρ.3 του παρόντος άρθρου.</p>
28	<p>Στο άρθρο 28 προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. αναθέτουν τη διαχείριση επενδύσεων σε διαχειριστή ή διαχειριστές επενδύσεων, ο οποίος οφείλει να ασκεί τα καθήκοντά του σύμφωνα με το εκάστοτε ισχύον νομικό πλαίσιο σχετικά με τα Τ.Ε.Α., καθώς και σύμφωνα με την επενδυτική πολιτική.</p>

	<p>Για λόγους προληπτικής εποπτείας, τα στοιχεία ορισμού διαχειριστή επενδύσεων, καθώς και η λύση ή η τροποποίηση της σύμβασης μεταξύ αυτού και του κάθε Τ.Ε.Α., υποβάλλονται στην Αρμόδια Αρχή εντός πέντε (5) ημερών από τον ορισμό του ή τη λύση της σύμβασης.</p> <p>Σε περίπτωση διαχείρισης των επενδύσεων από τα ίδια τα Τ.Ε.Α. απαιτείται η έγκριση της Αρμόδιας Αρχής.</p> <p>Για λόγους προστασίας των συμφερόντων των μελών και των δικαιούχων των Τ.Ε.Α. απαιτείται ο διαχειριστής επενδύσεων να διαθέτει άδεια παροχής της επενδυτικής υπηρεσίας της διαχείρισης χαρτοφυλακίου, σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, και σε περίπτωση επιλογής διαχειριστή επενδύσεων, ο οποίος είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος, αυτός πρέπει να διαθέτει την άδεια που προβλέπεται βάσει των Οδηγιών 2009/65/ΕΚ, 2009/138/ΕΚ, 2011/61/ΕΕ, 2013/36/ΕΕ και 2014/65/ΕΕ.</p> <p>Προβλέπεται υποχρέωση αποτύπωσης σε έγγραφη πολιτική του Τ.Ε.Α. της εφαρμοζόμενης διαδικασίας επιλογής και αξιολόγησης του διαχειριστή επενδύσεων, καθώς και των προϋποθέσεων λύσης της σχετικής σύμβασης.</p> <p>Προκειμένου να δίδεται η δυνατότητα εκχώρησης της ανάθεσης, κατά την κρίση του διαχειριστή, της διαχείρισης μέρους των επενδύσεων σε τρίτους διαχειριστές, που διαθέτουν σε κάθε περίπτωση τη σχετική επαγγελματική άδεια που προβλέπεται για τον κύριο διαχειριστή επενδύσεων, θεσπίζεται η μη απαλλαγή του διαχειριστή επενδύσεων από τις ευθύνες της διαχείρισης των συνολικών επενδύσεων κάθε Τ.Ε.Α..</p>
29	<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 29 θεσπίζεται ρητή υποχρέωση διορισμού από τα Τ.Ε.Α. θεματοφύλακα ως υπεύθυνου φύλαξης των περιουσιακών του στοιχείων, προκειμένου να διασφαλίζονται στο μέγιστο δυνατό τα δικαιώματα των μελών και των δικαιούχων των Τ.Ε.Α., καθώς και για λόγους προληπτικής εποπτείας. Η υποχρέωση αυτή καταλαμβάνει τόσο τα Τ.Ε.Α. των οποίων τα μέλη και οι δικαιούχοι φέρουν επενδυτικό κίνδυνο, όσο και τα Τ.Ε.Α. των οποίων τα μέλη και οι δικαιούχοι δεν φέρουν επενδυτικό κίνδυνο.</p> <p>Ο θεματοφύλακας ασκεί εποπτικά καθήκοντα, όπως αυτά περιγράφονται στα άρθρα 30 και 31 του παρόντος και υποχρεούται να συμμορφώνεται με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία των Τ.Ε.Α. καθώς και την επενδυτική πολιτική που αυτά εφαρμόζουν.</p>

	<p>Σε περίπτωση άσκησης διασυνοριακής δραστηριότητας από ΙΕΣΠ που η χώρα καταγωγής τους είναι άλλο κράτος μέλος, απαιτείται από αυτά να ορίζουν θεματοφύλακα, τόσο για τη φύλαξη των περιουσιακών τους στοιχείων, όσο για την άσκηση εποπτικών καθηκόντων, όπως αυτά περιγράφονται στα άρθρα 30 και 31 του παρόντος.</p> <p>Ορίζεται επίσης ότι η τηρούμενη διαδικασία επιλογής, αξιολόγησης και λύσης της σύμβασης του θεματοφύλακα, πρέπει να αποτυπώνεται σε έγγραφη πολιτική του Τ.Ε.Α..</p> <p>Με τις παρ. 2 και 3 ορίζονται τα νομικά πρόσωπα που μπορούν να ενεργούν ως θεματοφύλακες.</p> <p>Στην παρ. 4 ορίζεται το δικαίωμα της κατά περίπτωση εποπτεύουσας αρχής θεματοφύλακα που είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα, να απαγορεύει την ελεύθερη διάθεση των περιουσιακών στοιχείων που αυτός κατέχει, εάν τούτο αποτελέσει αίτημα της Αρμόδιας Αρχής ή της αρμόδιας αρχής ΙΕΣΠ άλλου κράτους μέλους καταγωγής.</p> <p>Στην παρ. 5 προβλέπεται η υποχρέωση σύναψης έγγραφης σύμβασης μεταξύ του Τ.Ε.Α. και του θεματοφύλακα. Στην παρ. 6 ορίζεται ο τρόπος με τον οποίο οφείλει ο θεματοφύλακας να εκτελεί τα καθήκοντά του, όπως αυτά προβλέπονται στα άρθρα 40 και 41 του παρόντος.</p> <p>Στην παρ. 7 προβλέπεται η υποχρέωση του θεματοφύλακα να μην ασκεί δραστηριότητες σε σχέση με το Τ.Ε.Α. οι οποίες ενδέχεται να δημιουργούν συγκρούσεις συμφερόντων μεταξύ του Τ.Ε.Α., των μελών και των δικαιούχων του προγράμματος και του ιδίου, οι ενέργειες στις οποίες υποχρεούται να προβεί σε περίπτωση που δεν καθίσταται δυνατή η εξάλειψη τέτοιων περιπτώσεων και η υποχρέωση γνωστοποίησης των ενεργειών στη Διοίκηση του Τ.Ε.Α., στα μέλη και τους δικαιούχους.</p>
<p>30</p>	<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 30 προβλέπεται υποχρέωση φύλαξης από τον θεματοφύλακα κάθε περιουσιακού στοιχείου των Τ.Ε.Α. του άρθρου 51 που σχετίζεται με συνταξιοδοτικό πρόγραμμα. Επιπλέον, εισάγεται απαίτηση διαχωρισμού, προκειμένου τα χρηματοπιστωτικά μέσα που φυλάσσονται για λογαριασμό ενός Τ.Ε.Α. να είναι καταχωρισμένα στα βιβλία του θεματοφύλακα και διακριτά από τα ίδια στοιχεία ενεργητικού του θεματοφύλακα, ώστε να είναι δυνατή ανά πάσα στιγμή η αναγνώρισή τους ως ανήκοντα στο συγκεκριμένο Τ.Ε.Α.. Στόχος της απαίτησης αυτής είναι η πρόβλεψη ενός ακόμη επιπέδου προστασίας για τα μέλη και τους δικαιούχους του Τ.Ε.Α. σε περίπτωση πτώχευσης του θεματοφύλακα.</p>

	<p>Στην παρ. 2 του εν λόγω άρθρου προβλέπονται καθήκοντα επαλήθευσης της κυριότητας των ενσώματων περιουσιακών στοιχείων, όπως τα ακίνητα.</p> <p>Στην παρ. 3 προβλέπεται ρητά ότι τα περιουσιακά στοιχεία του Τ.Ε.Α. που φυλάσσονται από τον θεματοφύλακα δεν μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν.</p> <p>Στις παρ. 4 και 5 προβλέπεται η ευθύνη του θεματοφύλακα έναντι του Τ.Ε.Α. για κάθε ζημία που προκαλείται από αδικαιολόγητη παράλειψη ή πλημμελή εκτέλεση των καθηκόντων φύλαξης, η οποία παραμένει ακέραια αν εμπιστευτεί σε τρίτο το σύνολο ή τμήμα των καθηκόντων θεματοφυλακής του.</p>
<p>31</p>	<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 31 προβλέπεται ρητά η υποχρέωση των Τ.Ε.Α. να εφαρμόζουν διαδικασίες για τη δέουσα άσκηση καθηκόντων επίβλεψης τα οποία περιλαμβάνουν τη διασφάλιση ότι το αντάλλαγμα από συναλλαγές στοιχείων ενεργητικού λαμβάνεται από το Τ.Ε.Α. μέσα στις συνήθεις προθεσμίες καθώς και τη διασφάλιση ότι τα έσοδα των στοιχείων ενεργητικού του Τ.Ε.Α. διατίθενται σύμφωνα με τους κανόνες του.</p> <p>Ωστόσο με την παρ. 2 δίνεται η δυνατότητα στο Τ.Ε.Α. να αναθέτει τα καθήκοντα επίβλεψης, που αναφέρονται, στον θεματοφύλακα.</p>
<p>32</p>	<p>Με το άρθρο 32 θεσπίζεται η υποχρέωση των Τ.Ε.Α. για αποτελεσματικό σύστημα διακυβέρνησης, το οποίο αποτελεί θεμελιώδη παράμετρο της χρηστής και συνετής διαχείρισής τους. Το σύστημα διακυβέρνησης πρέπει να ανταποκρίνεται στο μέγεθος, τη φύση, την κλίμακα και τη πολυπλοκότητα των εργασιών των Τ.Ε.Α., ώστε να διασφαλίζεται ότι οι απαιτήσεις διακυβέρνησης δεν είναι υπερβολικά επαχθείς, για παράδειγμα, για τα μικρού μεγέθους Ταμεία.</p> <p>Το σύστημα διακυβέρνησης περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον τρεις βασικές λειτουργίες: τη λειτουργία διαχείρισης κινδύνων, την αναλογιστική λειτουργία και τη λειτουργία εσωτερικού ελέγχου. Επίσης, περιλαμβάνει διαφανή οργανωτική δομή, αποτελεσματικούς μηχανισμούς για τη διαβίβαση πληροφοριών εντός του Τ.Ε.Α. ενώ προβλέπει τη διάθεση γραπτών πολιτικών, εγκεκριμένων από το Διοικητικό Συμβούλιο του Τ.Ε.Α., οι οποίες αφορούν στις βασικές λειτουργίες, στις εξωτερικές αναθέσεις, στη διαχείριση καταγγελιών και στη σύγκρουση συμφερόντων.</p>

	<p>Στο πλαίσιο της διασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας τους, καθορίζεται ότι τα Τ.Ε.Α. πρέπει να διαθέτουν αποτελεσματικό σύστημα εσωτερικού ελέγχου, να καταρτίζουν εκθέσεις και σχέδια έκτακτης ανάγκης, αξιοποιώντας εργαλεία, όπως είναι συστήματα, πόροι και διαδικασίες.</p> <p>Επιπροσθέτως διασφαλίζεται η επιχειρησιακή ανθεκτικότητα των δραστηριοτήτων των Τ.Ε.Α. έναντι των κινδύνων τεχνολογίας πληροφορικής και επικοινωνιών (ΤΠΕ) και η συνεπής εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 2022/2554 στα Τ.Ε.Α., σχετικά με την ψηφιακή επιχειρησιακή ανθεκτικότητα του χρηματοοικονομικού τομέα.</p> <p>Όσον αφορά τη διοίκηση των Τ.Ε.Α., προβλέπεται ότι τουλάχιστον δύο φυσικά πρόσωπα ασκούν την πραγματική διοίκηση των δραστηριοτήτων τους, ή κατ' εξαίρεση ένα πρόσωπο, εφόσον έχει υποβληθεί αιτιολογημένη σχετική πρόταση στην Αρμόδια Αρχή και έχει αξιολογηθεί από αυτήν λαμβάνοντας υπόψη τον ρόλο των κοινωνικών εταίρων στη γενικότερη διαχείριση του Τ.Ε.Α., καθώς επίσης και το μέγεθος, τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του.</p> <p>Τέλος, προβλέπεται ότι η Αρμόδια Αρχή επαληθεύει το σύστημα διακυβέρνησης που εφαρμόζει το Τ.Ε.Α., αξιολογώντας τους αναδυόμενους κινδύνους, όπως αυτοί έχουν εντοπιστεί από το ίδιο το Ταμείο και δύναται να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες που αναφέρονται στην προτεινόμενη διάταξη καθώς και σε κάθε πρόσφορο μέτρο, για τη συμμόρφωσή του με τις υποχρεώσεις διακυβέρνησης που θεσπίζονται με το παρόν σχέδιο νόμου.</p>
<p>33</p>	<p>Με το άρθρο 33 προβλέπεται ότι, τόσο τα μέλη της Διοίκησης και των επιτροπών του Τ.Ε.Α. και κάθε πρόσωπο που ασκεί εργασίες που εμπίπτουν στις βασικές λειτουργίες, πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις καταλληλότητας και αξιοπιστίας που θέτουν οι συγκεκριμένες διατάξεις.</p> <p>Περαιτέρω τα Τ.Ε.Α. υποχρεούνται να κοινοποιούν στην Αρμόδια Αρχή τα στοιχεία των ανωτέρω προσώπων καθώς και κάθε μεταβολή στα πρόσωπα και να την ενημερώνουν σε περίπτωση μη πλήρωσης από κάποιο πρόσωπο των προϋποθέσεων καταλληλότητας και αξιοπιστίας.</p>
<p>34</p>	<p>Με το άρθρο 34 ορίζεται ότι τα Τ.Ε.Α. πρέπει να διαθέτουν χρηστή πολιτική αποδοχών και να δημοσιοποιούν συχνά τις σχετικές πληροφορίες, ώστε αυτές να είναι σε γνώση των ενδιαφερομένων.</p>

	<p>Η πολιτική αποδοχών αφορά υποχρεωτικά όλα τα μέλη της Διοίκησης, τα πρόσωπα που ασκούν εργασίες που περιλαμβάνονται στις βασικές λειτουργίες, αλλά και άλλα σημαντικά πρόσωπα και κατηγορίες προσωπικού, οι επαγγελματικές δραστηριότητες των οποίων έχουν ουσιώδη επίπτωση στο προφίλ κινδύνου, αφού τα τελευταία εξαρτώνται από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και συστήματα διακυβέρνησης κάθε Ταμείου. Σε κάθε περίπτωση, προβλέπεται ότι η χρηστή πολιτική αποδοχών προϋποθέτει να λαμβάνονται πάντα υπόψη το μέγεθος, η φύση, η κλίμακα και η πολυπλοκότητα των εργασιών του Τ.Ε.Α..</p> <p>Οι αρχές στις οποίες πρέπει να συμμορφώνονται τα Τ.Ε.Α., κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή της πολιτικής αποδοχών, περιγράφονται στην παρ. 3.</p>
<p>35</p>	<p>Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 35 εισάγεται η υποχρέωση των Τ.Ε.Α. να θεσπίζουν και να εφαρμόζουν πολιτική διαχείρισης καταγγελιών.</p> <p>Οριοθετείται ένα αντικειμενικό και αμερόληπτο πλαίσιο αξιολόγησης, με σκοπό την άμεση και διαφανή διαχείριση των καταγγελιών που υποβάλλονται από μέλη, υποψήφια μέλη ή δικαιούχους.</p> <p>Θεσπίζεται η υποχρέωση των Τ.Ε.Α. να τηρούν σχετικό αρχείο, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό την αξιοποίηση των καταγγελιών ως πηγή πληροφοριών για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση πιθανών κινδύνων αλλά και τη βελτίωση των υπηρεσιών προς τα μέλη, υποψήφια μέλη και δικαιούχους.</p> <p>Περαιτέρω τα Τ.Ε.Α. υποχρεούνται να αποστέλλουν στην Αρμόδια Αρχή πληροφορίες σχετικά με τις υποβαλλόμενες καταγγελίες και τον χειρισμό τους, ώστε να αξιολογούνται από πλευράς της στο πλαίσιο των εποπτικών της αρμοδιοτήτων.</p>
<p>36</p>	<p>Με το προτεινόμενο άρθρο εισάγεται η υποχρέωση των Τ.Ε.Α. να θεσπίζουν και να εφαρμόζουν πολιτική σύγκρουσης συμφερόντων, η οποία αποτελεί σημαντικό λειτουργικό εργαλείο για τα μέλη της διοίκησης του Τ.Ε.Α. και γενικά τα πρόσωπα που εμπλέκονται στη λειτουργία του, όσον αφορά την πρόληψη, τον εντοπισμό και τη διαχείριση καταστάσεων σύγκρουσης συμφερόντων, ώστε να προστατεύονται τα συμφέροντα των μελών και των δικαιούχων.</p> <p>Ως σύγκρουση συμφερόντων νοείται η ύπαρξη κατά την άσκηση των καθηκόντων, οποιαδήποτε κατάσταση, ικανής να επηρεάσει αντικειμενικά την αμερόληπτη άσκηση των καθηκόντων των εμπλεκόμενων προσώπων.</p>

	<p>Περαιτέρω επιβάλλεται για τα πρόσωπα της παρ. 2 η υποχρέωση άσκησης των καθηκόντων τους με αμεροληψία, αντικειμενικότητα, διαφάνεια και σε κάθε περίπτωση προς όφελος των συμφερόντων των μελών και των δικαιούχων καθώς και η υποχρέωση τήρησης των κανόνων εχεμύθειας και εμπιστευτικότητας.</p>
37	<p>Το άρθρο 37 καθορίζει τις γενικές αρχές για τις βασικές λειτουργίες των Τ.Ε.Α., οι οποίες είναι: η λειτουργία διαχείρισης κινδύνων, η λειτουργία εσωτερικού ελέγχου και η αναλογιστική λειτουργία.</p> <p>Με την παρ. 1 ορίζεται ότι τα Τ.Ε.Α. πρέπει να διαθέτουν τις ανωτέρω τρεις βασικές λειτουργίες διασφαλίζοντας, ότι τα πρόσωπα που τις ασκούν ενεργούν με αντικειμενικό, δίκαιο και ανεξάρτητο τρόπο και λογοδοτούν στο Διοικητικό Συμβούλιο του Τ.Ε.Α. το οποίο έχει την τελική ευθύνη.</p> <p>Σύμφωνα με την παρ. 2 επιτρέπεται τα Τ.Ε.Α. να αναθέτουν σε ένα μεμονωμένο πρόσωπο ή μια μεμονωμένη οργανωτική μονάδα να ασκεί περισσότερες από μία βασικές λειτουργίες, κυρίως για λόγους αναλογικότητας (μέγεθος, φύση, κλίμακα, πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τους). Ωστόσο τα Τ.Ε.Α. οφείλουν να αναθέτουν πάντοτε τη λειτουργία του εσωτερικού ελέγχου σε διαφορετικό πρόσωπο ή διαφορετική οργανωτική μονάδα από εκείνα που ασκούν τις άλλες βασικές λειτουργίες.</p> <p>Με την παρ. 3 προβλέπεται ότι το μεμονωμένο πρόσωπο ή η μεμονωμένη οργανωτική μονάδα που ασκεί μια βασική λειτουργία στο Τ.Ε.Α. πρέπει να είναι διαφορετικό από εκείνο που ασκεί παρόμοια βασική λειτουργία στη χρηματοδοτούσα επιχείρηση. Ωστόσο προβλέπεται και εξαίρεση από την ανωτέρω απαίτηση, μετά από αξιολόγηση της Αρμόδιας Αρχής, η οποία κατά την αξιολόγηση λαμβάνει υπόψη την αρχή της αναλογικότητας.</p> <p>Με την παρ. 4, ορίζεται ρητά ότι τα πρόσωπα που ασκούν βασική λειτουργία οφείλουν να ενημερώνουν το Διοικητικό Συμβούλιο του Τ.Ε.Α. για τα αποτελέσματα των εργασιών τους και να κάνουν συστάσεις, με σκοπό την εύρυθμη λειτουργία του Ταμείου.</p> <p>Με την παρ. 5 ανατίθεται στα πρόσωπα που ασκούν βασική λειτουργία η υποχρέωση ενημέρωσης της Αρμόδιας Αρχής όταν το Διοικητικό Συμβούλιο δεν λαμβάνει κατάλληλα και έγκαιρα διορθωτικά μέτρα στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην προτεινόμενη διάταξη.</p>
38	<p>Με το άρθρο 38 θεσπίζονται διατάξεις σχετικά με τη λειτουργία Διαχείρισης Κινδύνων.</p>

Με την εισαγωγή διατάξεων σχετικά με τη λειτουργία Διαχείρισης Κινδύνων τίθεται στο επίκεντρο η ανάλυση και η παρακολούθηση όλων των κινδύνων που αντιμετωπίζουν ή ενδέχεται να αντιμετωπίσουν τα Τ.Ε.Α..

Ως κίνδυνος μπορεί να οριστεί ο συνδυασμός της πιθανότητας επέλευσης ενός γεγονότος και των συνεπειών από την επέλευση αυτού του γεγονότος. Στις δραστηριότητες των Τ.Ε.Α., υπάρχει το ενδεχόμενο επέλευσης γεγονότων που δύνανται να αποβούν προς όφελος ή σε βάρος των στόχων και των επιδιώξεών τους. Η διαχείριση των κινδύνων αφορά τόσο στον εντοπισμό των ευκαιριών όσο και στην αποφυγή ή στον μετριασμό των αρνητικών συνεπειών των κινδύνων.

Η αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την εκπλήρωση του σκοπού των Τ.Ε.Α., σε βραχυπρόθεσμο αλλά και μακροπρόθεσμο ορίζοντα, δημιουργίας αξίας για τα ενδιαφερόμενα μέρη (μέλη και δικαιούχους).

Η ανάλυση του προφίλ των κινδύνων που αντιμετωπίζουν ή πιθανώς θα αντιμετωπίσουν τα Τ.Ε.Α. πρέπει να αποτελεί βασική προτεραιότητά τους. Η καταγραφή των κινδύνων, στους οποίους αναγνωρίζουν ότι εκτίθενται τα Τ.Ε.Α., σε συνδυασμό με την καταγραφή των πηγών που τους δημιουργούν αποτελεί το πρώτο βήμα στην κατεύθυνση αυτή. Οι πληροφορίες αυτές επιτρέπουν τη χαρτογράφηση των κινδύνων, τον ορισμό των πολιτικών διαχείρισής τους και την κατανομή διαχείρισής τους στις αρμόδιες μονάδες των Τ.Ε.Α.. Πρακτικά, η χαρτογράφηση των κινδύνων ξεκινά με τη χαρτογράφηση των διεργασιών, ενδεχομένως υποστηριζόμενη από αναλυτικό ερωτηματολόγιο που αναπτύσσεται και καλύπτει τις δραστηριότητες των Τ.Ε.Α. και τις αντίστοιχες λειτουργικές μονάδες τους.

Εντός του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων περιλαμβάνονται οι πολιτικές του άρθρου 32, η ανάπτυξη των οποίων στοχεύει κυρίως στην περιγραφή των διαδικασιών με τις οποίες συνδέονται οι κίνδυνοι ή οι οποίες επηρεάζονται από τους κινδύνους, καθώς και στην περιγραφή στοιχείων των κινδύνων όπως η προέλευσή τους και ο αντίκτυπός τους στα Τ.Ε.Α.. και στην οικονομική τους θέση.

Έχει ουσιαστική σημασία να βελτιώσουν τα Τ.Ε.Α. τη διαχείριση κινδύνων λαμβάνοντας υπόψη ταυτόχρονα τον στόχο της διασφάλισης δίκαιης κατανομής κινδύνων και οφελών μεταξύ γενεών στις επαγγελματικές συνταξιοδοτικές παροχές, ώστε τα δυνητικά τρωτά σημεία που έχουν σχέση με τη βιωσιμότητα

των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων να γίνονται αντιληπτά και να καθίστανται αντικείμενο διαλόγου με την Αρμόδια Αρχή.

Με τις διατάξεις της παρ. 1 προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. οφείλουν να διαθέτουν αποτελεσματική λειτουργία διαχείρισης κινδύνων, δομημένη με τρόπο ο οποίος διευκολύνει την εφαρμογή του συστήματος διαχείρισης κινδύνων, ανάλογη προς το μέγεθος και την εσωτερική οργάνωσή τους, καθώς και προς το μέγεθος, τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τους. Με βάση τις διατάξεις αυτές τα Τ.Ε.Α. πρέπει να θεσπίζουν στρατηγικές, διεργασίες και διαδικασίες αναφοράς που απαιτούνται για τη, σε συνεχή βάση αναγνώριση, μέτρηση, παρακολούθηση, και διαχείριση ενός εκάστου κινδύνου, αλλά και συγκεντρωτικά των κινδύνων, στους οποίους είναι ή θα μπορούσαν να είναι εκτεθειμένα, καθώς και τις αλληλεξαρτήσεις των εν λόγω κινδύνων.

Το σύστημα διαχείρισης κινδύνων πρέπει να είναι αποτελεσματικό και κατάλληλα ενσωματωμένο στην οργανωτική δομή και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων των Τ.Ε.Α..

Με τις διατάξεις της παρ. 2 προβλέπεται ότι το σύστημα διαχείρισης κινδύνων, πρέπει να καλύπτει κινδύνους οι οποίοι μπορούν να εμφανιστούν στα Τ.Ε.Α. ή σε παρόχους υπηρεσιών στους οποίους έχουν ανατεθεί καθήκοντα ή δραστηριότητες ενός Τ.Ε.Α. τουλάχιστον στους ακόλουθους τομείς, κατά περίπτωση:

α) Την ανάληψη των ασφαλιστικών κινδύνων, δηλαδή τον κίνδυνο έκθεσης σε οικονομική ζημιά που συνδέεται με τη διαδικασία επιλογής και αποδοχής των προς ασφάλιση κινδύνων, καθώς και τον κίνδυνο να αποδειχθεί ανεπαρκής η εκτίμηση των τεχνικών προβλέψεων που σχηματίζονται στις οικονομικές καταστάσεις και αφορούν τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις των Τ.Ε.Α..

β) Τον κίνδυνο που προέρχεται είτε από απουσία ή μερική έλλειψη συγχρονισμού μεταξύ των περιουσιακών στοιχείων και των αντίστοιχων υποχρεώσεων, προκειμένου να προστατευθούν επαρκώς τα δικαιώματα των μελών και των δικαιούχων. Τα χαρακτηριστικά και η κατανομή σε περιουσιακά στοιχεία πρέπει να συμβαδίζουν με τη φύση και τη διάρκεια των υποχρεώσεων των Τ.Ε.Α..

γ) Τους κινδύνους από επενδύσεις εν γένει και ιδίως σε παράγωγα και παρόμοιες συναλλαγές, όπως τους κινδύνους που προέρχονται από την ευαισθησία των αξιών των χρηματοπιστωτικών μέσων και εν γένει των περιουσιακών

	<p>στοιχείων σε αλλαγές στα επιτόκια, στο επίπεδο ή στη μεταβλητότητα των αγοραίων τιμών των μετοχών, στο επίπεδο ή τη μεταβλητότητα των συναλλαγματικών ισοτιμιών, στο επίπεδο ή στη μεταβλητότητα των αγοραίων τιμών ακινήτων, καθώς και τον κίνδυνο υποβάθμισης της πιστοληπτικής ικανότητας του εκδότη, με αποτέλεσμα τη δυσμενή επίδραση στην τρέχουσα αξία χρηματοπιστωτικού μέσου ή ακόμα και τον κίνδυνο να μην καταστεί δυνατή η είσπραξη των αναμενόμενων χρηματορροών λόγω αδυναμίας τήρησης της υποχρέωσης του εκδότη.</p> <p>δ) Τη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας δηλαδή του κινδύνου αδυναμίας των Τ.Ε.Α. να εκποιήσουν περιουσιακά στοιχεία προκειμένου να προβούν στον διακανονισμό των οικονομικών τους υποχρεώσεων όταν αυτές καταστούν απαιτητές, καθώς και τη διαχείριση του κινδύνου συγκέντρωσης δηλαδή του κινδύνου που προέρχεται από υψηλή έκθεση σε συγκεκριμένο εκδότη, γεωγραφική περιοχή ή οικονομικό τομέα.</p> <p>ε) Τη διαχείριση του λειτουργικού κινδύνου, δηλαδή του κινδύνου εμφάνισης ζημιών λόγω ακατάλληλων ή ανεπαρκών εσωτερικών διαδικασιών, ή λόγω ακατάλληλου ή ανεπαρκούς προσωπικού ή λόγω ακατάλληλων ή ανεπαρκών λειτουργικών συστημάτων ή εξωτερικών παραγόντων.</p> <p>στ) Την ασφάλιση και τις λοιπές τεχνικές μετριασμού του κινδύνου όπως είναι η αντασφάλιση.</p> <p>ζ) Το χαρτοφυλάκιο επενδύσεων και τη διαχείρισή του, αναφορικά με περιβαλλοντικούς, κοινωνικούς και σχετικούς με τη διακυβέρνηση κινδύνους. Οι σχετικοί με το περιβάλλον, την κοινωνία και τη διακυβέρνηση παράγοντες όπως αναφέρονται στις αρχές για υπεύθυνες επενδύσεις που υποστηρίζονται από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, έχουν σημασία για τα συστήματα διαχείρισης κινδύνων των Τ.Ε.Α..</p> <p>Με την παρ. 3 προβλέπεται ότι το σύστημα διαχείρισης κινδύνων πρέπει να εξετάζει τους κινδύνους από την πλευρά των μελών και των δικαιούχων, όταν αυτοί φέρουν τους κινδύνους.</p>
<p>39</p>	<p>Με το άρθρο 39 θεσπίζονται διατάξεις σχετικά με τη λειτουργία εσωτερικού ελέγχου.</p> <p>Με τη λειτουργία του Εσωτερικού Ελέγχου διασφαλίζεται η επάρκεια του συστήματος εσωτερικού ελέγχου του Τ.Ε.Α., η ορθή λειτουργία των μηχανισμών των Τ.Ε.Α. και γενικά όλων των στοιχείων του συστήματος διακυβέρνησης τους, συμπεριλαμβανομένων και των δραστηριοτήτων που</p>

	<p>ανατίθενται εξωτερικά. Η λειτουργία αυτή πρέπει να δραστηριοποιείται διαρκώς και σε όλες τις διαστάσεις με βάση τις καταγεγραμμένες αρχές και πολιτικές.</p> <p>Η λειτουργία του εσωτερικού ελέγχου πρέπει να απολαμβάνει της πλήρους ανεξαρτησίας τόσο έναντι των άλλων βασικών λειτουργιών όσο και έναντι της διοίκησης του Τ.Ε.Α., στο Διοικητικό Συμβούλιο του οποίου υποβάλλει τις σχετικές διαπιστώσεις και συστάσεις.</p>
<p>40</p>	<p>Με το άρθρο 40 θεσπίζονται διατάξεις σχετικά με την αναλογιστική λειτουργία.</p> <p>Η αναλογιστική λειτουργία διασφαλίζει την κατά το δυνατόν καλύτερη, στο μέτρο του ευλόγως προβλεπτού, εκτίμηση των υποχρεώσεων των Τ.Ε.Α. προς τα μέλη και τους δικαιούχους, καθώς από αυτήν αξιολογείται η καταλληλότητα των μεθόδων και των υποκείμενων μοντέλων που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση των υποχρεώσεων, η καταλληλότητα των παραδοχών που γίνονται για τον σκοπό αυτό καθώς και η επάρκεια και η ποιότητα των σχετικών διαθέσιμων στοιχείων. Επίσης η λειτουργία αυτή συμβάλλει αφενός στην ανάληψη κινδύνων, εκφράζοντας γνώμη και αφετέρου στην αποτελεσματική εφαρμογή του συστήματος διαχείρισης κινδύνων, συνεισφέροντας εκτός των άλλων και στον προσδιορισμό τους. Το αναλογιστικό έργο πρέπει να εκτελείται από άτομα που διαθέτουν άριστη γνώση αναλογιστικών και οικονομικών μαθηματικών ανάλογη προς το μέγεθος, τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των κινδύνων που είναι εγγενείς των δραστηριοτήτων του Τ.Ε.Α., και τα οποία είναι σε θέση να αποδείξουν τη σχετική πείρα τους σε σχέση με τα ισχύοντα επαγγελματικά προσόντα ή άλλου είδους πρότυπα.</p> <p>Με την παρ. 1 προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. πρέπει να διαθέτουν αποτελεσματική αναλογιστική λειτουργία η οποία συντονίζει και εποπτεύει τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, αξιολογεί και διασφαλίζει την καταλληλότητα των μεθόδων και των υποκείμενων υποδειγμάτων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, καθώς και των παραδοχών που γίνονται για τον σκοπό αυτό, αξιολογεί την επάρκεια και την ποιότητα των στοιχείων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, συγκρίνει τις παραδοχές στις οποίες βασίζεται ο υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων, καθώς και τα αποτελέσματα των τεχνικών προβλέψεων με τις εμπειρικές παρατηρήσεις, ενημερώνει το Διοικητικό Συμβούλιο του Τ.Ε.Α. σχετικά με την αξιοπιστία και την επάρκεια του υπολογισμού</p>

	<p>των τεχνικών προβλέψεων, εκφράζει γνώμη σχετικά με τη συνολική πολιτική ανάληψης ασφαλιστικών κινδύνων καθώς και για την καταλληλότητα των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών συμφωνιών, εφόσον το Τ.Ε.Α. διαθέτει τέτοιες συμφωνίες, συμβάλλει στην αποτελεσματική εφαρμογή του συστήματος διαχείρισης κινδύνων ιδιαίτερα σε θέματα όπως ο συγχρονισμός περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων και η διαχείριση κινδύνων ρευστότητας και συγκέντρωσης, συντάσσει αναλογιστική έκθεση τουλάχιστον ανά έτος καθώς και μετά από κάθε σημαντική αλλαγή στα χαρακτηριστικά των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων που διαχειρίζεται το Τ.Ε.Α. και την υποβάλλει στο Διοικητικό Συμβούλιο.</p> <p>Με την παρ. 2 προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. πρέπει να ορίζουν ένα τουλάχιστον ανεξάρτητο πρόσωπο, εντός ή εκτός του Τ.Ε.Α. ως υπεύθυνο για την αναλογιστική λειτουργία. Επίσης στην ίδια παράγραφο προβλέπονται τα προσόντα που πρέπει να διαθέτουν τα πρόσωπα τα οποία εκτελούν εργασίες που περιλαμβάνονται στην αναλογιστική λειτουργία.</p>
<p>41</p>	<p>Με το άρθρο 41 θεσπίζονται διατάξεις σχετικά με την ίδια αξιολόγηση κινδύνων.</p> <p>Στο πλαίσιο των οικείων συστημάτων διαχείρισης κινδύνων, τα Τ.Ε.Α. θα πρέπει να εκπονούν αξιολόγηση των κινδύνων των δραστηριοτήτων τους σε σχέση με τα συνταξιοδοτικά προγράμματα που διαχειρίζονται. Η εν λόγω αξιολόγηση κινδύνων θα πρέπει να τίθεται επίσης στη διάθεση της Αρμόδιας Αρχής και θα πρέπει, κατά περίπτωση να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, κινδύνους οι οποίοι σχετίζονται με την κλιματική αλλαγή, τη χρήση πόρων, το περιβάλλον, κοινωνικούς κινδύνους και κινδύνους σε σχέση με την απόσβεση στοιχείων ενεργητικού λόγω αλλαγής στο ρυθμιστικό πλαίσιο («μη αξιοποιήσιμα στοιχεία ενεργητικού»).</p> <p>Η Ιδία Αξιολόγηση Κινδύνων (ORA) είναι μια συνεχής διαδικασία που η ανάπτυξη της συμβάλλει στην κατανόηση των κινδύνων που είναι εκτεθειμένα τα Τ.Ε.Α. και ως εκ τούτου οδηγεί στη λήψη σχετικών ορθολογικών αποφάσεων. Εφόσον η διαδικασία αυτή ενσωματωθεί στη λειτουργία των Τ.Ε.Α., τους δίνει τη δυνατότητα να γνωρίζουν αν οι στρατηγικές αποφάσεις τους θα οδηγήσουν στο επιθυμητό αποτέλεσμα, συνεκτιμώντας τους κινδύνους στους οποίους είναι εκτεθειμένα, καθώς και τις συνέπειες αυτών. Η ανάπτυξη διαδικασίας Ιδίας Αξιολόγησης Κινδύνων προκαλεί, αλλά και</p>

καθιερώνει τον διάλογο εντός των Τ.Ε.Α. και συγχρόνως διευκολύνει στη λήψη αποφάσεων. Η Ιδία Αξιολόγηση Κινδύνων περιλαμβάνει τη διεξαγωγή συνδυασμένων τεχνικών για να εντοπιστούν, να αξιολογηθούν και να διαχειριστούν οι υφιστάμενοι και οι επερχόμενοι κίνδυνοι σε περιοδική βάση εξετάζοντας την εμπειρία από τις αποφάσεις και τα μέτρα που έχουν ληφθεί και παρέχει με βάση την εμπειρία, πληροφορίες για μελλοντικές αποφάσεις και ενέργειες.

Η ίδια αξιολόγηση κινδύνων πραγματοποιείται λαμβάνοντας υπόψη τη δήλωση ανοχής κινδύνου, δηλαδή τα επίπεδα έκθεσης σε κινδύνους, τα οποία θεωρεί αποδεκτά το Διοικητικό Συμβούλιο, καθώς και τα όρια ανοχής κινδύνου, δηλαδή το αποδεκτό επίπεδο διακύμανσης γύρω από τους στόχους που σχετίζονται με το ετήσιο σχέδιο δράσης των Τ.Ε.Α..

Κατά τη διαδικασία Ιδίας Αξιολόγησης Κινδύνων εντοπίζονται οι κίνδυνοι στους οποίους εκτίθενται τα Τ.Ε.Α., διαπιστώνεται πιθανή συγκέντρωση κινδύνων, διερευνάται η εφαρμογή πολιτικών αντιστάθμισης κατά τον βέλτιστο τρόπο, εξετάζεται η επίπτωση υποθετικών σεναρίων στη χρηματοοικονομική κατάσταση τους, εξετάζεται η επίπτωση πιθανού σχήματος αντασφάλισης, διερευνάται η αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων τους, εκτιμάται το ύψος πιθανών επιπλέον αποθεματικών κεφαλαίων που απαιτείται να διαθέτουν, ώστε να παραμένουν βιώσιμα.

Τα Τ.Ε.Α. πρέπει να αναπτύσσουν διαδικασίες για την Ιδία Αξιολόγηση Κινδύνων χρησιμοποιώντας κατάλληλες και πρόσφορες μεθόδους, ανάλογα με την οργανωτική τους δομή και το σύστημα διαχείρισης κινδύνων που εφαρμόζουν, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των εγγενών κινδύνων της δραστηριότητάς του.

Η Ιδία Αξιολόγηση Κινδύνων πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις εύλογες προβλέψεις, λαμβάνοντας υπόψη όλους τους κινδύνους και πρέπει να προσδιορίζει τη σχέση μεταξύ του συστήματος διαχείρισης κινδύνου και του επιπέδου και της ποιότητας των χρηματοοικονομικών πόρων που απαιτούνται και είναι διαθέσιμοι.

Με τις διατάξεις της παρ. 1 προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. πρέπει να διεξάγουν τουλάχιστον κάθε τρία έτη ή αμέσως μετά από κάθε σημαντική αλλαγή στα χαρακτηριστικά των κινδύνων που αυτά αντιμετωπίζουν, ίδια αξιολόγηση κινδύνων (ORA), κατά τρόπο ανάλογο προς το μέγεθος και την εσωτερική τους οργάνωση,

και λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος, τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τους.

Με την παρ. 2 προβλέπεται ότι η ίδια αξιολόγηση κινδύνων περιλαμβάνει τουλάχιστον την περιγραφή του τρόπου που αυτή ενσωματώνεται στις διοικητικές διαδικασίες και στη διαδικασία λήψης αποφάσεων του Τ.Ε.Α., την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας του συστήματος διαχείρισης κινδύνων, την περιγραφή του τρόπου με τον οποίο αποτρέπονται συγκρούσεις συμφερόντων με τη χρηματοδοτούσα επιχείρηση, όταν το Τ.Ε.Α. της αναθέτει βασικές λειτουργίες, την αξιολόγηση των συνολικών χρηματοδοτικών αναγκών του Τ.Ε.Α., περιλαμβανομένης περιγραφής πιθανού σχεδίου ανάκαμψης την αξιολόγηση των κινδύνων για τα μέλη και τους δικαιούχους σε σχέση με την καταβολή των συνταξιοδοτικών παροχών τους και την αποτελεσματικότητα τυχόν διορθωτικών μέτρων, όπως μηχανισμών αναπροσαρμογής και μηχανισμών μείωσης των παροχών καθώς και τις προϋποθέσεις της μείωσης και το αρμόδιο όργανο λήψης της σχετικής απόφασης, την ποιοτική αξιολόγηση των μηχανισμών προστασίας των συνταξιοδοτικών παροχών, όπως εγγυήσεων, συμφωνιών ή οποιουδήποτε άλλου είδους χρηματοδοτικής στήριξης από τη χρηματοδοτούσα επιχείρηση, ασφάλισης ή ανασφάλισης από επιχείρηση που καλύπτεται από τον ν. 4364/2016, όπως εκάστοτε ισχύει, ή κάλυψης από συνταξιοδοτικό σύστημα προστασίας, υπέρ του Τ.Ε.Α. ή των μελών και των δικαιούχων, την ποιοτική αξιολόγηση των λειτουργικών κινδύνων, την αξιολόγηση νέων ή αναδυόμενων κινδύνων, ιδίως των κινδύνων που σχετίζονται με την κλιματική αλλαγή, τη χρήση πόρων και το περιβάλλον, των κοινωνικών κινδύνων και κινδύνων που σχετίζονται με την απόσβεση στοιχείων ενεργητικού λόγω αλλαγής στο ρυθμιστικό πλαίσιο, καθώς και παράγοντες που σχετίζονται με τη διακυβέρνηση, τη συμμόρφωση σε συνεχή βάση με τις διατάξεις που αφορούν Στις τεχνικές προβλέψεις, τα σύμφωνα με τη στρατηγική του Τ.Ε.Α. και εγκεκριμένα από το Διοικητικό Συμβούλιο όρια ανοχής στους κινδύνους.

Με τις παρ. 3 και 4 προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. πρέπει αφενός να διαθέτουν μεθόδους προσδιορισμού και αξιολόγησης των κινδύνων στους οποίους εκτίθενται ή δύνανται να εκτεθούν βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα και οι οποίες μέθοδοι πρέπει να περιγράφονται στην ίδια αξιολόγηση κινδύνων και αφετέρου ότι τα η ίδια αξιολόγηση κινδύνου λαμβάνεται υπόψη σε συνεχή βάση στις στρατηγικές αποφάσεις τους.

<p>42</p>	<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 42 προβλέπεται η κατ' έτος υποχρέωση κατάρτισης και δημοσιοποίησης λογαριασμών και εκθέσεων για το σύνολο των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων που διαχειρίζονται τα Τ.Ε.Α., όπως και για κάθε συνταξιοδοτικό πρόγραμμα.</p> <p>Επίσης καθορίζεται ο τρόπος απεικόνισης των οικονομικών στοιχείων και των σχετικών πληροφοριών, δημοσίευσης και υποβολής τους στην Αρμόδια Αρχή και θεσπίζεται η υποχρέωση ελέγχου από Ορκωτό Ελεγκτή Λογιστή.</p> <p>Με την παρ. 2 περιγράφονται οι ενέργειες στις οποίες δύναται να προβεί η Αρμόδια Αρχή σε συνέχεια της γνωστοποίησης των πληροφοριών και των στοιχείων που περιλαμβάνονται στους λογαριασμούς και στις εκθέσεις.</p>
<p>43</p>	<p>Οι προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 43 εισάγονται με σκοπό την ενίσχυση της προληπτικής εποπτείας των Τ.Ε.Α. και της προστασίας των μελών και των δικαιούχων τους. Ειδικότερα προβλέπεται η υποχρέωση των προσώπων που είναι επιφορτισμένα με τον νόμιμο έλεγχο των ετήσιων και ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων των Τ.Ε.Α. (ορκωτοί ελεγκτές-λογιστές και ελεγκτικές εταιρείες ή κοινοπραξίες ορκωτών ελεγκτών-λογιστών) να γνωστοποιούν στην Αρμόδια Αρχή κάθε απόφαση ή γεγονός που περιήλθε σε γνώση τους κατά την άσκηση έργου τους σε σχέση με συγκεκριμένο Τ.Ε.Α. και το οποίο είναι ικανό να επηρεάσει σοβαρά τη χρηματοοικονομική, λογιστική ή διοικητική κατάσταση αυτού. Η καλή τη πίστει αποκάλυψη γεγονότων ή αποφάσεων από τα προαναφερόμενα πρόσωπα στην Αρμόδια Αρχή ακυρώνει την τυχόν ευθύνη αυτών κατ' εφαρμογή άλλων διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας.</p>
<p>44</p>	<p>Η επενδυτική πολιτική των Τ.Ε.Α. συνιστά αποφασιστικό παράγοντα τόσο για την ασφάλεια όσο και για τη μακροπρόθεσμη οικονομική βιωσιμότητα των επαγγελματικών συνταξιοδοτικών προγραμμάτων. Η δήλωση επενδυτικών αρχών αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την παρακολούθηση της καταλληλότητας της επενδυτικής στρατηγικής και της ενδεδειγμένης διαχείρισης κινδύνου κάθε Τ.Ε.Α..</p> <p>Στην παρ. 1, προβλέπεται η υποχρέωση κατάρτισης, και τουλάχιστον ανά τριετία αναθεώρησης, Δήλωσης Αρχών Επενδυτικής Πολιτικής. Στην παρ. 2 του ως άνω άρθρου αποτυπώνεται το ελάχιστο περιεχόμενο της Δήλωσης Αρχών</p>

	<p>Επενδυτικής Πολιτικής. Στην παρ. 3 γίνεται αναφορά στην υποχρέωση και τον τρόπο υποβολής της δήλωσης Αρχών Επενδυτικής Πολιτικής στην Αρμόδια Αρχή, δεδομένου ότι αποτελεί βασικό εργαλείο για την προληπτική εποπτεία, ενώ στην παρ. 4 αποτυπώνεται η υποχρέωση δημοσιοποίησής της προκειμένου να λαμβάνουν γνώση τα μέλη και οι δικαιούχοι κάθε συνταξιοδοτικού προγράμματος.</p>
45	<p>Με το προτεινόμενο άρθρο προβλέπεται η απαίτηση για σχηματισμό τεχνικών προβλέψεων από τα Τ.Ε.Α. και οι ειδικότερες προϋποθέσεις για το σχηματισμό τους.</p> <p>Τα Τ.Ε.Α. λειτουργούν με βάση το κεφαλαιοποιητικό σύστημα, για το οποίο ο σχηματισμός τεχνικών προβλέψεων αποτελεί βασική αρχή λειτουργίας του. Για να μπορούν τα Τ.Ε.Α. να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις που προκύπτουν από τις καταστατικές διατάξεις των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων που διαχειρίζονται, απαραίτητη προϋπόθεση είναι ο συνετός υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων, ώστε αυτές να είναι επαρκείς. Επαρκείς τεχνικές προβλέψεις, νοούνται οι προβλέψεις που πραγματοποιούνται με κατάλληλες αναλογιστικές μεθόδους ανάλογα με την κατηγορία ασφάλισης και τη φύση των κινδύνων που αναλαμβάνουν τα Τ.Ε.Α. και οι οποίες δίνουν σε συνεχή βάση τη δυνατότητα στα Τ.Ε.Α. να ανταποκρίνονται, στο μέτρο του ευλόγως προβλεπτού, στις υποχρεώσεις τους προς τα μέλη και τους δικαιούχους τους τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα. Δηλαδή το ύψος των τεχνικών προβλέψεων πρέπει αφενός να επαρκεί ώστε να συνεχίσουν να καταβάλλονται οι οφειλόμενες προς τους δικαιούχους παροχές, και αφετέρου να αντικατοπτρίζει τις δεσμεύσεις που απορρέουν από τα σωρευμένα συνταξιοδοτικά και λοιπά δικαιώματα των μελών.</p> <p>Στις παρ. 1 και 2 προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. σχηματίζουν, σε συνεχή βάση, επαρκείς τεχνικές προβλέψεις, το ύψος των οποίων αντιστοιχεί στις οικονομικές δεσμεύσεις που απορρέουν από τα οριζόμενα στις σχετικές καταστατικές διατάξεις και την κείμενη νομοθεσία, για το σύνολο των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων που διαχειρίζονται και ανεξαρτήτως του Κλάδου που εντάσσονται αυτά. Όταν παρέχονται εγγυήσεις από τα Τ.Ε.Α., δηλαδή παρέχονται καλύψεις κατά των βιομετρικών κινδύνων ή επενδυτικών κινδύνων, τότε σχηματίζουν επαρκείς τεχνικές προβλέψεις για το σύνολο των παροχών που προβλέπονται από τα προγράμματα που διαχειρίζονται.</p>

Στη παρ. 3 προβλέπεται τουλάχιστον ετήσιος υπολογισμός τεχνικών προβλέψεων, ώστε να καθίσταται δυνατή η σχετική προληπτική εποπτεία επ' αυτών .

Στη παρ. 4, επειδή ο υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων απαιτεί εξειδικευμένες αναλογιστικές γνώσεις, το ύψος των τεχνικών προβλέψεων πρέπει να πιστοποιείται από αναλογιστή ή από άλλον ειδικό στο αντικείμενο αυτό που διαθέτει υψηλού επιπέδου γνώση αναλογιστικών και οικονομικών μαθηματικών. Η αξιοπιστία των τεχνικών προβλέψεων στηρίζεται στη χρήση κατάλληλης μεθόδου στην οποία λαμβάνεται ρητά υπόψη η συμπεριφορά μεταβλητών ή παραμέτρων, οι οποίες εξαρτώνται από τους κινδύνους που αφορούν οι τεχνικές προβλέψεις. Επίσης, οι παραδοχές που χρησιμοποιούνται πρέπει να τεκμηριώνονται επαρκώς. Κατά την εφαρμογή μιας μεθόδου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά πόσον ευσταθούν οι παραδοχές στις οποίες αυτή βασίζεται.

Τα δεδομένα στα οποία στηρίζονται οι τεχνικές προβλέψεις πρέπει να είναι κατάλληλα, πλήρη και ακριβή.

Σημαντικός παράγοντας για τη διαμόρφωση του ύψους των τεχνικών προβλέψεων είναι το επιτόκιο, οπότε η επιλογή του πρέπει να γίνεται με σύνεση, λαμβάνοντας υπόψη τις αποδόσεις των επενδύσεων που καλύπτουν τις τεχνικές προβλέψεις και γενικότερα την εξέλιξη των αποδόσεων υψηλής ποιότητας επενδύσεων της ευρωπαϊκής οικονομίας.

Για να διασφαλιστεί η αξιοπιστία των εκτιμήσεων σχετικά με το ύψος των τεχνικών προβλέψεων, πρέπει να γίνεται σύγκριση με τα εμπειρικά δεδομένα σε περιοδική βάση, ώστε να διαπιστώνεται ότι οι μεθοδολογία, οι παραδοχές και τα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν οδηγούν σε αξιόπιστους υπολογισμούς και τα Τ.Ε.Α. πρέπει να παρέχουν όλα τα απαραίτητα στοιχεία που αποδεικνύουν αυτή την αξιοπιστία στην Αρμόδια Αρχή.

Με την παρ. 4 προβλέπεται ότι οι τεχνικές προβλέψεις πρέπει να υπολογίζονται με βάση αναγνωρισμένες αναλογιστικές μεθόδους και να πιστοποιούνται από αναλογιστή ή από άλλον ειδικό στο αντικείμενο αυτό. Τα μέγιστα επιτόκια, που αποτελούν και τον πλέον ευαίσθητο παράγοντα στον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, πρέπει να επιλέγονται με σύνεση, λαμβάνοντας υπόψη α) την απόδοση των αντίστοιχων με τις υποχρεώσεις περιουσιακών στοιχείων του ενεργητικού του Τ.Ε.Α. και τις προβλεπόμενες μελλοντικές αποδόσεις των επενδύσεων, τη Δήλωση Αρχών Επενδυτικής Πολιτικής και το τελευταίο πρόγραμμα συγχρονισμού

περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που έχει κατατεθεί στην Αρμόδια Αρχή ή β) τις τρέχουσες αποδόσεις υψηλής ποιότητας ομολόγων, κρατικών ομολόγων, ομολόγων του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας, ομολόγων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕΠ) ή ομολόγων του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας ή γ) συνδυασμό των α) και β). Επίσης προβλέπεται ότι η επιλογή βιομετρικών πινάκων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, πρέπει να επιλέγονται με σύνεση, λαμβάνοντας υπόψη τα βασικά χαρακτηριστικά των προς συνταξιοδότηση προσώπων, των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων, καθώς και τις αναμενόμενες αλλαγές στους σχετικούς κινδύνους. Τέλος με την παρούσα παράγραφο προβλέπεται ότι η μέθοδος και η βάση υπολογισμού των τεχνικών προβλέψεων πρέπει να παραμένει κατά κανόνα σταθερή σε κάθε οικονομικό έτος εκτός και αν προκύπτουν αλλαγές λόγω μεταβολής των νομικών, δημογραφικών ή οικονομικών δεδομένων, οπότε πρέπει αυτές να τεκμηριώνονται επαρκώς από το Τ.Ε.Α..

Στην παρ. 5, προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. πρέπει να διαθέτουν διαδικασίες, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων είναι κατάλληλα, πλήρη και ακριβή.

Στην παρ. 6, τα δεδομένα που χρησιμοποιούνται στον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων νοούνται α) κατάλληλα, όταν είναι συνεπή με τις παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι αναλογιστικές μέθοδοι που εφαρμόζονται, αντικατοπτρίζουν ορθά τους κινδύνους στους οποίους είναι εκτεθειμένα τα Τ.Ε.Α. με βάση τις υποχρεώσεις τους, χρησιμοποιούνται με διαχρονική συνέπεια κατά τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων και τέλος έχουν συλλεγεί και υποστεί επεξεργασία με διαφανή και δομημένο τρόπο, σύμφωνα με τεκμηριωμένη διαδικασία, β) πλήρη, εφόσον περιλαμβάνουν επαρκή ιστορικά στοιχεία για την αξιολόγηση των χαρακτηριστικών των υποκείμενων κινδύνων και για τον προσδιορισμό των τάσεων των κινδύνων και δεν αποκλείεται η χρήση κανενός από αυτά τα δεδομένα για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων, χωρίς αιτιολόγηση και γ) ακριβή, εφόσον όταν είναι απαλλαγμένα από ουσιώδη σφάλματα, είναι συνεκτικά μεταξύ διαφορετικών χρονικών περιόδων και τηρούνται συστηματικά και με διαχρονική συνέπεια.

Στην παρ. 7, προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. πρέπει να διαθέτουν διαδικασίες που διασφαλίζουν ότι το ύψος των τεχνικών

	<p>προβλέψεων και οι παραδοχές στις οποίες βασίζεται ο υπολογισμός τους, συγκρίνονται με τα εμπειρικά δεδομένα σε περιοδική βάση. Εφόσον από τη σύγκριση προκύπτει συστηματική απόκλιση μεταξύ της εμπειρικής παρατήρησης και των τεχνικών προβλέψεων, τα Τ.Ε.Α. πρέπει να προβαίνουν σε κατάλληλες προσαρμογές των αναλογιστικών μεθόδων που χρησιμοποιούνται ή των παραδοχών που γίνονται.</p> <p>Στην παρ. 8 προβλέπεται ότι στο πλαίσιο προληπτικής εποπτείας τα Τ.Ε.Α. πρέπει να είναι σε θέση, να παρέχουν στην Αρμόδια Αρχή όλες τις αναγκαίες πληροφορίες τα στοιχεία, και τα αποτελέσματα των περιοδικών συγκρίσεων, με τα οποία να αποδεικνύεται η καταλληλότητα του επιπέδου των τεχνικών τους προβλέψεων, η εφαρμοσιμότητα και η συνάφεια των χρησιμοποιούμενων μεθόδων και η επάρκεια, η καταλληλότητα, η πληρότητα και η ακρίβεια των δεδομένων.</p> <p>Στην ίδια παράγραφο προβλέπεται ότι όταν η Αρμόδια Αρχή, με βάση τα προαναφερθέντα υποβαλλόμενα, διαπιστώνει ότι ο υπολογισμός των τεχνικών προβλέψεων δεν συνάδει με τα αναφερόμενα στο παρόν άρθρο, δύναται να απαιτεί από τα Τ.Ε.Α, να αυξήσουν το ποσό των τεχνικών προβλέψεων.</p>
46	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη χρηματοδότηση των τεχνικών προβλέψεων των Τ.Ε.Α..</p> <p>Το ύψος των τεχνικών προβλέψεων δεικνύει το ύψος των υποχρεώσεων των Τ.Ε.Α. και συνεπώς, με βάση τις αρχές λειτουργίας του κεφαλαιοποιητικού συστήματος, δεικνύει το ύψος των περιουσιακών στοιχείων που πρέπει να διαθέτουν τα Τ.Ε.Α., ώστε να είναι χρηματοδοτημένα τα συνταξιοδοτικά προγράμματα που διαχειρίζονται και να καταστεί δυνατόν να καταβληθούν οι υπεσχημένες παροχές όταν προκύψουν οι εν λόγω απαιτήσεις.</p> <p>Στην περίπτωση που τα περιουσιακά στοιχεία υπολείπονται των τεχνικών προβλέψεων, πρέπει να ληφθούν άμεσα μέτρα και να γίνει κατάλληλος σχεδιασμός που εγκρίνεται από την Αρμόδια Αρχή προκειμένου να καλυφθούν σχετικά ελλείμματα.</p> <p>Στην παρ. 1 προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. οφείλουν να διαθέτουν σε συνεχή βάση κατάλληλα και επαρκή περιουσιακά στοιχεία, για την κάλυψη των τεχνικών προβλέψεων του συνόλου των συνταξιοδοτικών τους προγραμμάτων.</p> <p>Στην παρ. 2 προβλέπεται ότι όταν το Τ.Ε.Α. δεν διαθέτει κατάλληλα και επαρκή περιουσιακά στοιχεία προς κάλυψη των τεχνικών προβλέψεων, καταρτίζει ολοκληρωμένο και υλοποιήσιμο σχέδιο ανάκαμψης, σύμφωνα με το οποίο</p>

	<p>εξασφαλίζεται εκ νέου ότι το Τ.Ε.Α. θα διαθέτει σε συνεχή βάση κατάλληλα και επαρκή περιουσιακά στοιχεία για την κάλυψη των τεχνικών προβλέψεων του συνόλου των συνταξιοδοτικών του προγραμμάτων. Το σχέδιο αυτό πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα απαραίτητα στοιχεία και τις πληροφορίες, με τα οποία αποδεικνύεται ότι τα περιουσιακά στοιχεία θα επανέλθουν στο απαιτούμενο ύψος, ώστε να καλύπτονται πλήρως και μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα οι τεχνικές προβλέψεις για τις υποχρεώσεις του Τ.Ε.Α.. Στην παράγραφο αυτή προβλέπεται ότι πριν την υποβολή του σχεδίου στην Αρμόδια Αρχή προς έγκριση, αυτό ανακοινώνεται στα μέλη και, όπου αυτό προβλέπεται, στους εκπροσώπους τους. Στην κατάρτιση του σχεδίου λαμβάνεται υπόψη η κατάσταση του Τ.Ε.Α. και ιδίως η διάρθρωση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, η φύση των κινδύνων και η εξέλιξή τους, το σχέδιο ρευστότητας, η ηλικιακή κατανομή και τα δεδουλευμένα δικαιώματα των μελών που είναι δικαιούχοι συνταξιοδοτικών παροχών, τα πιθανά υπό έναρξη συνταξιοδοτικά προγράμματα, καθώς και εκείνα για τα οποία το σύστημα χρηματοδότησης μεταβάλλεται από μηδενικό ή μερικό σε ολικό.</p> <p>Στην παρ. 3 προβλέπεται ότι οι τεχνικές προβλέψεις του Τ.Ε.Α. που ασκεί διασυνοριακή δραστηριότητα, πρέπει να είναι πλήρως χρηματοδοτημένες, σε συνεχή βάση, και για το σύνολο των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων που διαχειρίζεται, άλλως η Αρμόδια Αρχή επεμβαίνει αμελλητί και απαιτεί από το Τ.Ε.Α. να εφαρμόσει άμεσα κατάλληλα μέτρα, ώστε να διασφαλίζεται επαρκώς η προστασία μελών και δικαιούχων.</p>
<p>47</p>	<p>Με το παρόν άρθρο για τα Τ.Ε.Α. τίθενται οι βασικές αρχές για το διαθέσιμο και το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας, και δεν προτείνεται ύψος ελαχίστου περιθωρίου φερεγγυότητας. Δηλαδή προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. είναι αναγκαίο να διαθέτουν ελεύθερη βάρους περιουσία ανάλογη των υποχρεώσεων που αναλαμβάνουν, αφού η απαίτηση αυτή αποτελεί σημαντικό στοιχείο του συστήματος προληπτικής εποπτείας για την προστασία των μελών και των δικαιούχων των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων που διαχειρίζονται.</p> <p>Με την παρ. 1 προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α., όταν αναλαμβάνουν τα ίδια την ευθύνη για την κάλυψη βιομετρικών κινδύνων ή εγγυώνται ορισμένη απόδοση επενδύσεων ή ορισμένο ύψος παροχών, πρέπει να διαθέτουν σε μόνιμη βάση συμπληρωματικά περιουσιακά στοιχεία, πλέον αυτών που</p>

	<p>προορίζονται για την κάλυψη των τεχνικών προβλέψεων του συνόλου των συνταξιοδοτικών τους προγραμμάτων, με σκοπό την παροχή πρόσθετης προστασίας. Το ύψος των συμπληρωματικών περιουσιακών στοιχείων είναι ανάλογο με τον κίνδυνο και το χαρτοφυλάκιο επενδύσεων που αντιστοιχεί σε όλο το εύρος των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων που διαχειρίζονται και με βάση τους όρους των καταστατικών τους. Τα περιουσιακά αυτά στοιχεία είναι ελεύθερα από κάθε υποχρέωση που δύναται να προβλεφθεί και αποτελούν κεφάλαιο ασφαλείας για την κάλυψη των αποκλίσεων μεταξύ των προβλεπόμενων και των πραγματικών δαπανών και κερδών.</p> <p>Με την παρ. 2 προβλέπεται ότι για τον υπολογισμό του ελαχίστου ύψους των πρόσθετων περιουσιακών στοιχείων για την κάλυψη του περιθωρίου φερεγγυότητας εφαρμόζονται τα άρθρα 48 έως 50 του παρόντος νόμου.</p> <p>Στην παρ. 3 τα Τ.Ε.Α. διασφαλίζουν με κατάλληλους μηχανισμούς που διαθέτουν, τον εντοπισμό της όποιας επιδείνωσης της χρηματοοικονομικής τους κατάστασης, και ενημερώνουν αμελλητί την Αρμόδια Αρχή.</p> <p>Στη παρ. 4 ορίζεται ότι τα Τ.Ε.Α. ενημερώνουν αμελλητί την Αρμόδια Αρχή όταν διαπιστώσουν κάποια οικονομική επιδείνωση ή κίνδυνο να μην πληρούν εντός του προσεχούς τριμήνου το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας, καθώς και τον τρόπο που οφείλει να δράσει για να εξασφαλιστεί η συμμόρφωσή του προς το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας.</p> <p>Στην παρ. 5 η Αρμόδια Αρχή λαμβάνει κάθε δυνατό μέτρο για τη διασφάλιση των συμφερόντων των μελών και δικαιούχων παροχών με συγκεκριμένα μέτρα.</p>
48	<p>Με το άρθρο 48 θεσπίζονται διατάξεις σχετικά με το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας με σκοπό την ενσωμάτωση των προβλεπόμενων στην Οδηγία 2016/2341.</p> <p>Τα Τ.Ε.Α. πρέπει να διαθέτουν σημαντικά μέσα διασφάλισης των σκοπών που καλούνται να επιτελέσουν. Στα μέσα αυτά περιλαμβάνεται, εκτός από τις τεχνικές προβλέψεις, και το περιθώριο φερεγγυότητας. Οι κίνδυνοι των αντιθέτων διακυμάνσεων στις τεχνικές προβλέψεις, στα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτουν τις τεχνικές προβλέψεις, καθώς και</p>

στις δαπάνες, κατέστησαν αναγκαία τη δημιουργία μιας επιπλέον πρόβλεψης εγγύησης, του περιθωρίου φερεγγυότητας. Η πρόβλεψη αυτή αντιστοιχίζεται με την ελεύθερη βάρους περιουσία των Τ.Ε.Α., που αποτελεί το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας.

Με την παρ. 1 προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. πρέπει να διαθέτουν σε διαρκή βάση επαρκές περιθώριο φερεγγυότητας για το σύνολο των δραστηριοτήτων τους, το οποίο αντιστοιχεί στην ελεύθερη από κάθε υποχρέωση που δύναται να προβλεφθεί περιουσία τους, και είναι τουλάχιστον ίσο προς τις απαιτήσεις των άρθρων 19 και 20 του παρόντος, προκειμένου να εξασφαλίσουν τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών.

Με την παρ. 2 ορίζεται το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας ως η διαφορά μεταξύ των περιουσιακών στοιχείων του Τ.Ε.Α. και κάθε προβλεπτής υποχρέωσης και κάθε άυλου περιουσιακού στοιχείου.

Στην παρ. 3 προβλέπεται ότι το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας απαρτίζεται από τα τυχόν εκ του νόμου επιβαλλόμενα ή ελεύθερα αποθεματικά που δεν αντιστοιχούν σε ανειλημμένες υποχρεώσεις.

Στην παρ. 4 προβλέπεται ότι το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μπορεί να απαρτίζουν και δάνεια μειωμένης διασφάλισης τα οποία μπορούν να περιληφθούν μόνο μέχρι ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας και του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας. Δάνεια μειωμένης διασφάλισης καθορισμένης διάρκειας δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το εικοσιπέντε τοις εκατό (25%) του μικρότερου ποσού μεταξύ του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας και του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας.

Η συμπερίληψη των δανείων μειωμένης διασφάλισης σύμφωνα με τα ανωτέρω επιτρέπεται μόνον εφόσον σε περίπτωση διάλυσης και εκκαθάρισης του Τ.Ε.Α., υπάρχουν δεσμευτικές συμφωνίες βάσει των οποίων τα δάνεια μειωμένης διασφάλισης κατατάσσονται μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών και δεν εξοφλούνται παρά μόνο μετά την εξόφληση όλων των άλλων εκκρεμουσών τη δεδομένη χρονική στιγμή οφειλών.

Τα δάνεια μειωμένης διασφάλισης υπόκεινται επιπλέον στις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) εγκρίνονται από την Αρμόδια Αρχή,

	<p>β) λαμβάνονται υπόψη μόνον τα ποσά τα οποία έχουν πράγματι καταβληθεί</p> <p>γ) για δάνεια με καθορισμένη λήξη, η αρχική διάρκεια πρέπει να είναι τουλάχιστον πενταετής. Ένα έτος το αργότερο πριν από την ημερομηνία εξόφλησης, το Τ.Ε.Α. υποβάλλει προς έγκριση στην Αρμόδια Αρχή σχέδιο στο οποίο παρουσιάζεται πώς θα διατηρηθεί ή θα αυξηθεί το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας στο απαιτούμενο επίπεδο κατά τη λήξη, εκτός εάν το ποσό μέχρι το οποίο το δάνειο μπορεί να συμπεριληφθεί στα συστατικά μέρη του διαθέσιμου περιθωρίου φερεγγυότητας μειώνεται σταδιακά κατά τα τελευταία πέντε τουλάχιστον έτη πριν από την ημερομηνία εξόφλησης. Η Αρμόδια Αρχή επιτρέπει την πρόωρη εξόφληση αυτών των δανείων, εφόσον υποβάλλεται σχετικό αίτημα από το Τ.Ε.Α. και το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητάς του δεν μειώνεται κάτω από το απαιτούμενο επίπεδο.</p> <p>δ) Τα δάνεια μη καθορισμένης λήξης εξοφλούνται μόνο με πενταετή προειδοποίηση. Το Τ.Ε.Α. ενημερώνει την Αρμόδια Αρχή τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την προτεινόμενη ημερομηνία εξόφλησης, υποδεικνύοντας το διαθέσιμο και το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας τόσο πριν όσο και μετά την εξόφληση αυτή. Η Αρμόδια Αρχή επιτρέπει την εξόφληση μόνο εάν το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας του Τ.Ε.Α. δεν κινδυνεύει να υποχωρήσει κάτω από το απαιτούμενο επίπεδο.</p> <p>ε) Στη σύμβαση δανείου δεν συμπεριλαμβάνονται ρήτρες που να ορίζουν ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, εκτός από την εκκαθάριση του Τ.Ε.Α., η οφειλή καθίσταται απαιτητή πριν καταστεί ληξιπρόθεσμη.</p> <p>στ) Η δανειακή σύμβαση μπορεί να τροποποιηθεί μόνον μετά από έγκριση της Αρμόδιας Αρχής.</p> <p>Στην παρ. 5 προβλέπεται ότι κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης του Τ.Ε.Α. και αφού δοθεί η σχετική έγκριση της Αρμόδιας Αρχής, το διαθέσιμο περιθώριο φερεγγυότητας μπορεί να αποτελείται από υπεραξίες που προκύπτουν λόγω υποεκτίμησης στοιχείων του ενεργητικού, εφόσον δεν οφείλονται σε εξαιρετικές περιστάσεις.</p>
49	<p>Με το άρθρο 49 θεσπίζονται διατάξεις σχετικά με το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας για τις συνταξιοδοτικές παροχές καθώς και για συμπληρωματικές παροχές που χορηγούνται λόγω θανάτου από οποιαδήποτε αιτία.</p>

Με την παρ. 1 ορίζεται ότι το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας προσδιορίζεται με αντικειμενικό κριτήριο τις αναληφθείσες υποχρεώσεις. Το αντικειμενικό κριτήριο είναι ανάλογο των υποχρεώσεων των Τ.Ε.Α. και αφορά τη φύση και τη σοβαρότητα των εργασιών τους.

Η φύση των καλυπτόμενων κάθε φορά ασφαλιστικών κινδύνων οδηγεί στον υπολογισμό του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας με βάση τις τεχνικές προβλέψεις και τα κεφάλαια κινδύνου, λαμβανομένου υπόψη και πιθανού σχήματος αντασφάλισης. Εφόσον τα Ι.Ε.Σ.Π. δεν φέρουν τον επενδυτικό κίνδυνο ο υπολογισμός του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας πραγματοποιείται λαμβάνοντας υπόψη τα ισχύοντα για τα λειτουργικά έξοδα με βάση τις καταστατικές διατάξεις και τα πραγματοποιηθέντα λειτουργικά έξοδα.

Με την παρ. 2 προβλέπεται ότι το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας για συνταξιοδοτικές παροχές που περιλαμβάνουν εγγυήσεις βιομετρικών ή επενδυτικών κινδύνων, ως προς το ύψος των παροχών, της επενδυτικής απόδοσης και της διατήρησης κεφαλαίου, εναλλακτικά ή σωρευτικά, καθώς και για συμπληρωματικές παροχές που χορηγούνται λόγω θανάτου από οποιαδήποτε αιτία, είναι ίσο προς το άθροισμα των ακόλουθων δύο αποτελεσμάτων:

α) Του πρώτου αποτελέσματος, υπολογιζόμενου ως εξής:

Ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) των τεχνικών προβλέψεων που αφορούν πρωτασφαλιστικές εργασίες χωρίς να αφαιρεθούν οι τυχόν αντασφαλιστικές εκχωρήσεις, πολλαπλασιάζεται με τον κατά την τελευταία οικονομική χρήση λόγο του συνόλου των τεχνικών προβλέψεων μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων προς τις ακαθάριστες συνολικές τεχνικές προβλέψεις πριν αφαιρεθούν οι αντασφαλιστικές εκχωρήσεις. Ο λόγος αυτός δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι μικρότερος του ογδόντα πέντε επί τοις εκατό (85%).

β) Του δεύτερου αποτελέσματος, υπολογιζόμενου ως εξής:

Για ασφαλιστικές υποχρεώσεις για τις οποίες υφίσταται κεφάλαιο κινδύνου και δεν είναι αρνητικό, ποσοστό τρία δέκατα επί τοις εκατό (0,3%) αυτού του κεφαλαίου, το οποίο έχει αναληφθεί από το Τ.Ε.Α., πολλαπλασιάζεται με τον κατά την τελευταία χρήση λόγο του συνολικού κεφαλαίου κινδύνου που παραμένει εις βάρος του Τ.Ε.Α. μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων, προς το συνολικό κεφάλαιο κινδύνου στο οποίο περιλαμβάνονται και οι αντασφαλίσεις. Ο

	<p>λόγος αυτός, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερος του πενήντα επί τοις εκατό (50%).</p> <p>Για τις πρόσκαιρες ασφαλίσεις θανάτου ανώτατης διάρκειας τριών ετών, το ποσοστό του κεφαλαίου κινδύνου είναι ένα δέκατο επί τοις εκατό (0,1%). Για τις ασφαλίσεις διάρκειας μεγαλύτερης των τριών και μικρότερης των πέντε ετών, το ποσοστό του κεφαλαίου κινδύνου είναι δεκαπέντε εκατοστά επί τοις εκατό (0,15 %).</p> <p>Με την παρ. 3 ορίζεται ότι για τις συνταξιοδοτικές παροχές στις οποίες δεν προβλέπεται οποιουδήποτε είδους εγγύηση σχετικά με το ύψος των παροχών, τη διατήρηση του κεφαλαίου ή το ύψος της επενδυτικής απόδοσης, ήτοι για τις οποίες τα Τ.Ε.Α. δεν αναλαμβάνουν τον επενδυτικό και το βιομετρικό κίνδυνο, ο καθορισμός του Απαιτούμενου Περιθωρίου Φερεγγυότητας γίνεται λαμβάνοντας υπόψη τα οριζόμενα από τις καταστατικές διατάξεις για τα λειτουργικά έξοδα.</p> <p>Όταν το ποσό που προορίζεται να καλύψει τα λειτουργικά έξοδα καθορίζεται για περίοδο μεγαλύτερη των πέντε ετών, το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας αποτελεί το ένα τοις εκατό (1%) των τεχνικών προβλέψεων και υπολογίζεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην προηγούμενη παράγραφο για το πρώτο αποτέλεσμα, ενώ όταν το ποσό που προορίζεται να καλύψει τα λειτουργικά έξοδα δεν καθορίζεται για περίοδο μεγαλύτερη των πέντε ετών, το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας αποτελεί ποσό ισοδύναμο προς το εικοσιπέντε τοις εκατό (25%) των καθαρών λειτουργικών εξόδων της τελευταίας οικονομικής χρήσης που αφορούν τις εν λόγω ασφαλίσεις.</p> <p>Όταν για μια περίοδο ή/και για ένα ύψος τα λειτουργικά έξοδα καλύπτονται από τον εργοδότη, δεν υπολογίζεται απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας.</p>
50	<p>Με το άρθρο 50 θεσπίζονται διατάξεις σχετικά με το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας για πρόσθετες παροχές που παρέχονται συμπληρωματικά προς τις συνταξιοδοτικές παροχές και καλύπτουν τους ασφαλιστικούς κινδύνους της ανικανότητας για εργασία, αναπηρίας, ασθένειας ή ατυχήματος, θανάτου συνεπεία ατυχήματος και διακοπής της εργασίας.</p> <p>Η φύση των ασφαλιστικών κινδύνων που συνδέονται με τις ανωτέρω παροχές, οδηγεί στον υπολογισμό του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας με αντικειμενικό κριτήριο ή το ετήσιο ποσό των εισφορών, ή τη μέση επιβάρυνση από</p>

	<p>αποζημιώσεις των τριών τελευταίων οικονομικών χρήσεων, λαμβανομένου υπόψη και πιθανού σχήματος αντασφάλισης και στις δυο περιπτώσεις.</p> <p>Με την παρ. 1 προβλέπεται ότι το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας για τις ανωτέρω πρόσθετες παροχές καθορίζεται με βάση είτε το ετήσιο ποσό των εισφορών, είτε τη μέση επιβάρυνση από αποζημιώσεις των τριών (3) τελευταίων οικονομικών χρήσεων.</p> <p>Με την παρ. 2, προσδιορίζεται ότι το ύψος του απαιτούμενου περιθωρίου φερεγγυότητας είναι ίσο προς το μεγαλύτερο από τα δύο αποτελέσματα που καθορίζονται στις παρ. 3 και 4.</p> <p>Με τις παρ. 3 και 4 προβλέπεται αναλυτικά ο τρόπος με τον οποίο προκύπτουν τα δύο αποτελέσματα, με βάση αφενός το ετήσιο ποσό εισφορών, αφετέρου με βάση τη μέση επιβάρυνση από τις αποζημιώσεις.</p> <p>Με την παρ. 5 ορίζεται ότι, εάν το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας, όπως αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με τις παρ. 2 έως 4, είναι μικρότερο από το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας του προηγούμενου έτους, το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας λαμβάνεται τουλάχιστον ίσο προς το απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας του προηγούμενου έτους, πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμητικό λόγο του ποσού των τεχνικών προβλέψεων για τις αποζημιώσεις που εκκρεμούσαν κατά τη λήξη της τελευταίας οικονομικής χρήσης, προς το ποσό των τεχνικών προβλέψεων για τις αποζημιώσεις που εκκρεμούσαν κατά την έναρξη της τελευταίας οικονομική χρήσης. Στους υπολογισμούς αυτούς, οι τεχνικές προβλέψεις υπολογίζονται χωρίς τις τυχόν αντασφάσεις. Αυτός ο αριθμητικός λόγος δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από 1.</p>
<p>51</p>	<p>Με την παρ. 1 εξειδικεύονται επενδυτικοί κανόνες και περιγράφονται γενικές αρχές που σχετίζονται με τον βασικό κανόνα της «συνετής διαχείρισης» βάσει του οποίου τα Τ.Ε.Α. οφείλουν να επενδύουν, όπως ότι:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Τα Τ.Ε.Α. επενδύουν σύμφωνα με τον κανόνα της «συνετής διαχείρισης», ως βασικής αρχής που ανταποκρίνεται στη δομή του εκάστοτε Τ.Ε.Α. - Στο πλαίσιο αυτό και σύμφωνα με τις διατάξεις της υπό ενσωμάτωση Οδηγίας, εισάγεται η υποχρέωση των Τ.Ε.Α. να λαμβάνουν υπόψη τον δυνητικό μακροπρόθεσμο αντίκτυπο κάθε επενδυτικής απόφασης σε παράγοντες σχετικούς με το περιβάλλον, την κοινωνία και τη διακυβέρνηση.

- Προκειμένου να προστατευθούν επαρκώς τα δικαιώματα των μελών και των δικαιούχων, τα Τ.Ε.Α. μπορούν να επιλέξουν κατανομή των στοιχείων του ενεργητικού τους ανάλογη με τη συγκεκριμένη φύση και διάρκεια των υποχρεώσεών τους και να αποφασίζουν ως προς την ασφαλέστερη και αποτελεσματικότερη επενδυτική τους πολιτική.

Τα Τ.Ε.Α. είναι εξαιρετικά μακροπρόθεσμοι επενδυτές, με χαμηλό κίνδυνο ρευστότητας, και για τον λόγο αυτό η εξαγορά των περιουσιακών τους στοιχείων μπορεί γενικά να έχει ως σκοπό μόνο την προσφορά συνταξιοδοτικών παροχών.

Ρυθμίζονται επίσης θέματα διαχείρισης κινδύνων με τη χρήση παράγωγων χρηματοπιστωτικών μέσων.

Στην παρ. 2 περιγράφεται η αρμοδιότητα της Αρμόδιας Αρχής να παρακολουθεί την επάρκεια των διαδικασιών που εφαρμόζουν τα Τ.Ε.Α. ως προς την αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας και να αξιολογεί τη χρήση αναφορών αξιολογήσεων που εκδίδουν οι αρμόδιοι οργανισμοί, ενθαρρύνοντας τα Τ.Ε.Α. να μη στηρίζονται αποκλειστικά στις αξιολογήσεις αυτές.

Στην παρ. 3 αποτυπώνονται απαγορεύσεις ως προς τον δανεισμό και την ενεχυρίαση, συμπεριλαμβανομένων των τίτλων ιδιοκτησίας των Τ.Ε.Α., καθώς και την παροχή εγγυήσεων υπέρ τρίτων. Της απαγόρευσης δανεισμού εξαιρείται, υπό συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις, η περίπτωση έλλειψης επαρκούς ρευστότητας.

Στην παρ. 4 αποτυπώνεται η δυνατότητα των Τ.Ε.Α. να καθορίζουν τα ίδια τις κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων στις οποίες επενδύουν, χωρίς να εγκρίνονται ή να γνωστοποιούνται συστηματικά οι επενδυτικές τους αποφάσεις στην Αρμόδια Αρχή, με την επιφύλαξη του άρθρου 44.

Για λόγους προληπτικής εποπτείας και με στόχο την προστασία των συμφερόντων των μελών και των δικαιούχων των Τ.Ε.Α., καθώς και της ανάγκης προσήκουσας διαφοροποίησης των περιουσιακών τους στοιχείων, ορίζονται στην παρ. 5 επενδυτικά όρια είτε για μία κατηγορία επενδύσεων, συλλογικά ή ανά εκδότη, είτε συνυπολογίζοντας δύο ή περισσότερες κατηγορίες επενδύσεων, στη βάση της διασφάλισης ότι:

- Πρωτίστως οι επενδύσεις διενεργούνται σε ρυθμιζόμενες αγορές και κάθε τμήμα περιουσιακών στοιχείων που

επενδύεται εκτός των αγορών αυτών πρέπει να παραμένει σε συνετά επίπεδα.

- Αποφεύγεται η υπερβολική συγκέντρωση των επενδύσεων σε στοιχεία που εκθέτουν τα Τ.Ε.Α. σε κίνδυνο αντισυμβαλλομένου.
- Αποκλείονται πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων, προκειμένου κάθε επένδυση να πραγματοποιείται αποκλειστικά προς το συμφέρον των μελών και δικαιούχων.

Τα Τ.Ε.Α. είναι σε θέση να επενδύουν σε μέσα με μακροπρόθεσμα οικονομικά χαρακτηριστικά και που αποτελούν τίτλους που δεν είναι δεκτικοί διαπραγμάτευσης στην κεφαλαιαγορά και, επομένως δεν έχουν πρόσβαση στη ρευστότητα της δευτερογενούς αγοράς, εντός συνετών ορίων, προκειμένου να υποστηριχθεί η χρηματοδότηση σημαντικών αναπτυξιακών έργων και να ενισχυθεί ο χαρακτήρας των Τ.Ε.Α ως θεσμικών επενδυτών .

Στα μέσα που δεν αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε ρυθμιζόμενες αγορές συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, έργα υποδομών, ακίνητα ή άλλα στοιχεία ενεργητικού τα οποία θα μπορούσαν να είναι κατάλληλα για σκοπούς μακροπρόθεσμων επενδύσεων. Τα έργα υποδομών χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και τα ανθεκτικά στην κλιματική αλλαγή έργα υποδομών είναι συχνά μη εισηγμένα στο χρηματιστήριο περιουσιακά στοιχεία και βασίζονται σε μακροπρόθεσμες πιστώσεις για τη χρηματοδότηση των έργων.

Τα Τ.Ε.Α. μπορούν, επίσης, να επωφελούνται των δυνατοτήτων διαφοροποίησης σε διεθνές επίπεδο.

Επίσης ορίζεται κατηγορία επενδυτικών ορίων που δεν αναφέρονται σε ποσοστό επί των περιουσιακών στοιχείων των Ι.Ε.Σ.Π. αλλά σε ποσοστά του συνόλου των μετοχών ή άλλων κινητών αξιών ενός εκδότη έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι τα Ι.Ε.Σ.Π. δεν θα αποκτούν σημαντική επιρροή σε εταιρικά σχήματα, ώστε να προλαμβάνονται συγκρούσεις συμφερόντων. Στο πλαίσιο αυτό, προβλέπεται εξαίρεση, υπό συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις, ήδη υφιστάμενων συναφών επενδύσεων.

Τίθενται επενδυτικοί περιορισμοί για την επενδυτική δραστηριότητα σε ακίνητα και απαγορεύσεις για επενδύσεις σε πολύτιμα μέταλλα και έργα τέχνης.

	<p>Στην παρ. 6 ορίζεται η υποχρέωση διακριτής τήρησης των επενδυτικών κανόνων και περιορισμών του παρόντος άρθρου για κάθε συνταξιοδοτικό πρόγραμμα του Τ.Ε.Α. ξεχωριστά.</p> <p>Στις παρ. 7, 8 και 9 αποτυπώνεται η δυνατότητα της Αρμόδιας Αρχής να απαιτεί από κάποιο Τ.Ε.Α., αν κριθεί αναγκαίο, την εφαρμογή αυστηρότερων κανόνων επενδύσεων καθώς και να εκδίδει κανόνες που να καθορίζουν τις τεχνικές λεπτομέρειες και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ώστε να καθίσταται ευχερής η εποπτεία της ορθής εφαρμογής από τα Τ.Ε.Α. των κανόνων του άρθρου 19 της Οδηγίας.</p>
52	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη καθορίζεται ρητά ο σκοπός για τον οποίον ασκείται από την Αρμόδια Αρχή η προληπτική εποπτεία, ο οποίος συνίσταται στην προστασία των δικαιωμάτων των μελών και των δικαιούχων, καθώς και στη διασφάλιση της αξιοπιστίας, της σταθερότητας και της εύρυθμης λειτουργίας των Τ.Ε.Α..</p> <p>Περαιτέρω, προσδιορίζονται οι απαιτήσεις που θα πρέπει να πληροί η Αρμόδια Αρχή, προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός τόσο της προαναφερόμενης εποπτείας όσο και των λοιπών υποχρεώσεων που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος.</p>
53	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη αποσαφηνίζονται οι τομείς που εμπίπτουν στην προληπτική εποπτεία για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος. Οι αναφερόμενοι τομείς καταλαμβάνουν το σύνολο των δραστηριοτήτων των εποπτευόμενων φορέων ως προς αυτούς, δεδομένου ότι κάθε ένας μπορεί να άπτεται διαφορετικών ή περισσότερων λειτουργιών των φορέων.</p>
54	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση διατυπώνονται οι γενικές αρχές που καθορίζουν το πλαίσιο άσκησης προληπτικής εποπτείας από την Αρμόδια Αρχή. Στο πλαίσιο αυτό, οι ενέργειες της Αρμόδιας Αρχής πρέπει να είναι βασισμένες στους κινδύνους, να είναι έγκαιρες και να λαμβάνουν υπόψη τη γενική αρχή της αναλογικότητας, να είναι δηλαδή ανάλογες προς το μέγεθος, τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων του Τ.Ε.Α..</p> <p>Ορίζεται επίσης ότι η Αρμόδια Αρχή ασκεί επιπλέον κατασταλτική εποπτεία λαμβάνοντας κατάλληλα και αναγκαία διορθωτικά μέτρα.</p> <p>Επιπλέον, κατά την άσκηση της εποπτείας, η Αρμόδια Αρχή λαμβάνει υπόψη τυχόν επιπτώσεις σε βάρος της σταθερότητας του ελληνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος και των</p>

	<p>αντίστοιχων ευρωπαϊκών χρηματοπιστωτικών συστημάτων, ιδιαίτερα σε εξαιρετικές καταστάσεις.</p> <p>Η Αρμόδια Αρχή επίσης στο πλαίσιο της εποπτείας της εισηγείται προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης την υιοθέτηση νομοθετικών ρυθμίσεων συνοδεύοντας την εισήγησή της υποχρεωτικά με σχετική γνωμοδότησή της.</p> <p>Η Αρμόδια Αρχή λαμβάνει μια σειρά από μέτρα για την υλοποίηση των σκοπών της επαγγελματικής ασφάλισης και τη διαχείριση των καταγγελιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Μέρους.</p>
55	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζονται οι εξουσίες παρέμβασης και τα καθήκοντα της Αρμόδιας Αρχής.</p> <p>Στη παρ. 1 ορίζεται ότι κάθε Τ.Ε.Α. θα πρέπει να λειτουργεί στη βάση ορθολογικών, διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών καθώς και κατάλληλων εσωτερικών μηχανισμών ελέγχου.</p> <p>Στις παρ. 2 έως 8 προβλέπονται οι δυνατότητες παρέμβασης της Αρμόδιας Αρχής και επιβολής κυρώσεων για παραβάσεις των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας καθώς και λήψης κατάλληλων μέτρων για τη διαφύλαξή της. Τα μέτρα της Αρμόδιας Αρχής λαμβάνονται στη βάση της αρχής της αναλογικότητας, φέρουν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα και δρουν αποτρεπτικά για τυχόν μελλοντικές παραβάσεις.</p> <p>Στην παρ. 3, ειδικότερα προβλέπεται ότι η Αρμόδια Αρχή θα πρέπει, χωρίς καθυστέρηση, να δημοσιοποιεί τις κυρώσεις που επιβάλλει ή τα μέτρα που λαμβάνει, συμπεριλαμβάνοντας πληροφορίες σχετικά με το είδος και τη φύση της παράβασης και την ταυτότητα των προσώπων που ευθύνονται. Εντούτοις, θα πρέπει να αξιολογεί την επίπτωση που μπορεί να επιφέρει η δημοσιοποίηση στοιχείων και ιδιαίτερα σε περίπτωση που αυτή θέτει σε κίνδυνο τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή την έκβαση έρευνας που βρίσκεται σε εξέλιξη.</p> <p>Με την παρ. 7 ορίζεται ότι οιαδήποτε απόφαση απαγόρευσης ή περιορισμού των δραστηριοτήτων ενός Ι.Ε.Σ.Π. θα πρέπει να αιτιολογείται λεπτομερώς από την Αρμόδια Αρχή. Η Αρμόδια Αρχή οφείλει να κοινοποιήσει την απόφασή της στο εκάστοτε Τ.Ε.Α. και στην Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή ΕΙΟΡΑ (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων), η οποία τη γνωστοποιεί σε όλες τις Αρμόδιες Αρχές σε περίπτωση διασυννοριακής δραστηριότητας σύμφωνα με το άρθρο 11 του παρόντος.</p> <p>Στην παρ. 9 ορίζεται ότι η Αρμόδια Αρχή με σκοπό τη διαφύλαξη των μελών και των δικαιούχων, μπορεί να αναθέσει εν μέρει ή</p>

	<p>πλήρως την άσκηση των αρμοδιοτήτων των προσώπων που διοικούν τα Τ.Ε.Α. σε Διαχειριστή κατά το άρθρο 63 του παρόντος.</p> <p>Επίσης, με βάση την παρ. 10 η Αρμόδια Αρχή δύναται να απαγορεύσει ή να περιορίσει τις δραστηριότητες των Τ.Ε.Α., καθώς και να επιβάλλει τη λύση και εκκαθάρισή τους, ιδίως όταν συντρέχουν στο Τ.Ε.Α. επισφαλείς καταστάσεις.</p> <p>Στην παρ. 11 προβλέπεται ότι οι αποφάσεις της Αρμόδιας Αρχής προσβάλλονται με αίτηση ακύρωσης, ενώπιον του Συμβουλίου Επικρατείας.</p>
<p>56</p>	<p>Στις παρ. 1 έως 3 ορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις που μπορεί να επιβάλλει η Αρμόδια Αρχή στα Τ.Ε.Α., στα μέλη της διοίκησής του ως και σε οποιοδήποτε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο παραβιάζει τις διατάξεις ευρωπαϊκού δικαίου αμέσου εφαρμογής, του παρόντος Μέρους, των κατ' εξουσιοδότηση αποφάσεών του ή την κείμενη νομοθεσία για την επαγγελματική ασφάλιση. Η επίπληξη ή το χρηματικό πρόστιμο, κατά περίπτωση, επιβάλλονται ανεξαρτήτως άλλων ειδικότερων κυρώσεων. Εξάλλου, η Αρμόδια Αρχή, κατά την επιμέτρηση των κυρώσεων δύναται να συυπολογίζει και άλλους παράγοντες προκειμένου να καταλήξει στο ύψος αυτής.</p> <p>Στην παρ. 4, ορίζεται ότι τα πρόστιμα που επιβάλλει η Αρμόδια Αρχή αποτελούν δημόσιο έσοδο και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων.</p> <p>Στην παρ. 5, ορίζεται ότι τα όργανα διοίκησης της Αρμόδιας Αρχής, όπως και το προσωπικό αυτής δεν ευθύνονται αστικά έναντι τρίτων για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση των καθηκόντων τους εντός των κατά τον παρόντα νόμο αρμοδιοτήτων τους, καθώς επίσης εντός των λοιπών αρμοδιοτήτων τις οποίες ασκεί η Αρμόδια Αρχή κατά ανάθεση δημόσιας εξουσίας, εκτός εάν τα υπαίτια πρόσωπα βαρύνονται με δόλο. Αυτό ισχύει και για τα εξουσιοδοτημένα όργανα της Αρμόδιας Αρχής, όπως και για τα μέλη των συλλογικών οργάνων διοίκησης αυτής.</p>
<p>57</p>	<p>Στις παρ. 1 έως 4 καθορίζονται οι ποινικές κυρώσεις, στις οποίες προβαίνει η Αρμόδια Αρχή. Οι εν λόγω ποινικές κυρώσεις επιβάλλονται εφόσον τα οικεία αδικήματα δεν τιμωρούνται αυστηρότερα από άλλες ποινικές διατάξεις, και σε κάθε περίπτωση ανεξαρτήτως εφαρμογής των οικείων διοικητικών κυρώσεων του παρόντος Μέρους.</p>

<p>58</p>	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη και πιο συγκεκριμένα στην παρ. 1 καθορίζεται η διαδικασία εποπτικής εξέτασης από την Αρμόδια Αρχή, με στόχο την εξατομικευμένη αξιολόγηση των Τ.Ε.Α. με βάση χρηματοοικονομικά, οργανωτικά ή άλλα χαρακτηριστικά, τα οποία ενδέχεται να συνεπάγονται προφίλ υψηλότερου κινδύνου. Στη διαδικασία αυτή λαμβάνεται υπόψη η αρχή της αναλογικότητας δηλαδή το μέγεθος, η φύση, η κλίμακα και η πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων των Τ.Ε.Α..</p> <p>Στην παρ. 2, η Αρμόδια Αρχή οφείλει να διαθέτει τα κατάλληλα εργαλεία παρακολούθησης ώστε να είναι σε θέση να εντοπίζει την επιδείνωση των χρηματοοικονομικών συνθηκών των Τ.Ε.Α. και να αντιμετωπίζει και να επιλύει τα σχετικά ζητήματα. Επίσης, η Αρμόδια Αρχή διαθέτει την απαραίτητη εξουσία ώστε να απαιτεί από τα Τ.Ε.Α. να αποκαθιστούν τις αδυναμίες ή τις ελλείψεις που εντοπίζονται κατά τη διαδικασία εποπτικής εξέτασης και καθορίζει την ελάχιστη συχνότητα και το αντικείμενο της εξέτασης της παρ. 1, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αναλογικότητας.</p>
<p>59</p>	<p>Με την προτεινόμενη διάταξη, διασφαλίζεται ότι όλες οι νέες απαιτήσεις οι οποίες θεσπίζονται με τον παρόντα νόμο αντικατοπτρίζονται στην εξουσία που παρέχεται στην Αρμόδια Αρχή σε σχέση με την παροχή πληροφοριών. Στο πλαίσιο αυτό προβλέπεται ότι, το διοικητικό όργανο του Τ.Ε.Α., τα πρόσωπα που διευθύνουν πραγματικά τις δραστηριότητες του Τ.Ε.Α., τα πρόσωπα που ασκούν βασικές λειτουργίες, τα μέλη των Επιτροπών καθώς και τα πρόσωπα ή οι οντότητες στα οποία έχει ανατεθεί εξωτερικά μια βασική λειτουργία ή άλλη δραστηριότητα, παρέχουν στην Αρμόδια Αρχή, οποτεδήποτε τους ζητηθεί, πληροφορίες για όλα τα θέματα που έχουν σχέση με τις δραστηριότητές τους ή οποιοδήποτε σχετικό έγγραφο.</p>
<p>60</p>	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται ότι η Αρμόδια Αρχή πρέπει να εκτελεί τα καθήκοντά της με διαφάνεια, ανεξαρτησία και σύμφωνα με τους κανόνες λογοδοσίας και εμπιστευτικότητας.</p> <p>Στην παρ. 2, διασφαλίζεται ότι η Αρμόδια Αρχή μεριμνά για τη δημοσιοποίηση των πληροφοριών - στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων σχετικά με την εποπτεία των Τ.Ε.Α. - στην ιστοσελίδα της.</p> <p>Στην παρ. 3, η Αρμόδια Αρχή οφείλει να συντάσσει και υποβάλλει στη Βουλή ετήσια έκθεση σχετικά με τις εξουσίες και τα καθήκοντα που προβλέπονται από το παρόν Μέρος.</p>

61	<p>Στο άρθρο 61 περιγράφεται το εφαρμοζόμενο δίκαιο και οι συνέπειες που παράγονται στην περίπτωση λήψης μέτρων εξυγίανσης. Για λόγους ασφάλειας του δικαίου και καλύτερης διασφάλισης των δικαιούχων παροχών, το εφαρμοστέο δίκαιο είναι το ελληνικό και η αρμόδια αρχή ως προς τα μέτρα εξυγίανσης είναι αποκλειστικά η Αρμόδια Αρχή.</p>
62	<p>Στο άρθρο 62 αναφέρονται οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη από την Αρμόδια Αρχή για την υιοθέτηση μέτρων εξυγίανσης και την επιλογή των καταλληλότερων από αυτά, για λόγους σαφήνειας και πληρότητας δικαίου. Δεν εντάσσονται σε σύστημα μέτρων που κλιμακώνονται με βάση τη βαρύτητα των συνεπειών τους, αλλά αποτελούν μέσα με τα οποία ο νόμος εξοπλίζει την Αρμόδια Αρχή προκειμένου τα αρμόδια όργανα να αντιμετωπίσουν προβλήματα των Τ.Ε.Α.. Τα μέσα αυτά διαφοροποιούνται για να αντιστοιχούν και να είναι προσαρμοσμένα σε διαφορετικής φύσης και τάξεως προβλήματα και συνθήκες, ανήκει δε στη διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας αρχής να λάβει το μέτρο, το οποίο με τις υφιστάμενες σε κάθε περίπτωση συνθήκες, κρίνεται ως προσφορότερο. Τα μέτρα αυτά επαφίενται στην κρίση της Αρμόδιας Αρχής, η οποία επιλέγει το κατάλληλο ανά περίπτωση.</p>
63	<p>Στο άρθρο 63 προβλέπονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες η Αρμόδια Αρχή δύναται να διορίσει Διαχειριστή σε Τ.Ε.Α, με απώτερο σκοπό την εξυγίανση του ταμείου ή την προετοιμασία του για θέση σε εκκαθάριση. Το Τ.Ε.Α. μπορεί και το ίδιο να ζητήσει διορισμό Διαχειριστή, αλλά ο διορισμός παραμένει, σε κάθε περίπτωση, αποφασιστική αρμοδιότητα της Αρμόδιας Αρχής. Για την επιλογή του κατάλληλου προσώπου τίθενται τα γνωστά και από το Καταστατικό της Τράπεζας της Ελλάδος κριτήρια του αναγνωρισμένου κύρους και της ανάλογης επαγγελματικής εμπειρίας. Η απόφαση της Αρμόδιας Αρχής για τον διορισμό προβλέπεται να κοινοποιείται αμελλητί, ώστε η ανάληψη των καθηκόντων να είναι άμεση, από της κοινοποίησης δε δεν νοούνται νόμιμες πράξεις του Τ.Ε.Α. χωρίς τη σύμπραξη του Διαχειριστή. Η δράση του Διαχειριστή είναι ευρέως καθορισμένη προς όφελος του Τ.Ε.Α., μπορεί δε να φτάνει, όμως όχι αναγκαστικά αλλά κατ' επιλογήν της Αρμόδιας Αρχής, έως την ανάληψη της διοίκησης του Τ.Ε.Α.. Ο Διαχειριστής εποπτεύεται και ελέγχεται καθ' όλη την εκτέλεση των καθηκόντων του από την Αρμόδια Αρχή, δέχεται οδηγίες και του επιβάλλονται κανόνες από αυτήν, ενώ είναι δυνατόν, ανά περίπτωση, η Αρμόδια Αρχή να απαιτεί την εκ μέρους της έγκριση ορισμένων –εκ των προτέρων καθορισμένων– αποφάσεων του. Η θητεία του διαχειριστή είναι κατά γενικό</p>

	<p>κανόνα δωδεκάμηνη, με δυνατότητα εξάμηνης παράτασης με απόφαση της Αρμόδιας Αρχής, με ανώτατη συνολική διάρκεια παρατάσεων τους τριάντα έξι μήνες, εκτός από την περίπτωση του διορισμού λόγω αμφισβήτησης του Διοικητικού Συμβουλίου, οπότε η θητεία του είναι από τρεις (3) έως έξι (6) μήνες, επίσης με δυνατότητα παράτασης. Στόχος της ρύθμισης είναι να θέσει ένα πλαίσιο δράσης στην Αρμόδια Αρχή, η οποία λαμβάνει τις σχετικές αποφάσεις, αλλά και στον Διαχειριστή, ο οποίος, μέσα στα χρονικά και πρακτικά αυτά όρια, αναλαμβάνει να υλοποιήσει τις αποφάσεις αυτές.</p>
64	<p>Στο άρθρο 64 περιγράφονται οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα του Διαχειριστή, τόσο ως προς την Αρμόδια Αρχή, όσο και ως προς το υπό εξυγίανση Τ.Ε.Α.. Για λόγους διαφάνειας και καλύτερης οργάνωσης των διαδικασιών εξυγίανσης, προβλέπονται μια σειρά από εκθέσεις τις οποίες υποχρεούται να συντάσσει ο διαχειριστής, αλλά και οι δυνατότητες που του δίδονται ως προς την εξωτερική ανάθεση, τη συνεργασία του με τους εργαζόμενους και τα μέλη διοίκησης του υπό εξυγίανση Τ.Ε.Α.. Δύναται, εφόσον είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των καθηκόντων του, να υποβοηθείται από εξωτερικούς συμβούλους της δικής του επιλογής.</p>
65	<p>Στο άρθρο 65 προβλέπεται η δυνατότητα της Αρμόδιας Αρχής είτε να αντικαταστήσει τον Διαχειριστή, εφόσον το κρίνει απαραίτητο, είτε να τον παύσει, εφόσον ολοκληρώθηκε το έργο του είτε να θέσει το Τ.Ε.Α. σε εκκαθάριση. Στην περίπτωση εκκαθάρισης, πάντως, προβλέπεται ότι υπάρχει η δυνατότητα συνέχισης μέτρων εξυγίανσης και συνεπώς της δραστηριοποίησης του Διαχειριστή, τα οποία δεν παύουν αυτοδικαίως, καθώς κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε αδιέξοδο το Τ.Ε.Α.. Έτσι, εάν για παράδειγμα έχει εφαρμοστεί στο Τ.Ε.Α. αναστολή πληρωμών, αυτό το μέτρο θα πρέπει να συνεχίσει να ισχύει και κατά τον χρόνο που το Τ.Ε.Α. βρίσκεται σε εκκαθάριση.</p>
66	<p>Στο άρθρο 66 καθορίζονται οι όροι και προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες η Αρμόδια Αρχή μπορεί να τερματίσει τη λειτουργία προγράμματος συνταξιοδοτικών παροχών. Το πρόγραμμα συνταξιοδοτικών παροχών του οποίου η λειτουργία τερματίζεται δεν δέχεται νέα μέλη, ενώ συνεχίζει την αποδοχή εισφορών και την καταβολή παροχών σύμφωνα με το πρόγραμμα παροχών και συνεχίζει να υπάγεται στο σύνολο των απαιτήσεων του νόμου. Στην απόφασή της Αρμόδιας Αρχής περί τερματισμού της λειτουργίας μπορεί να απαγορεύεται και η είσπραξη εισφορών. Σε μια τέτοια περίπτωση, το Διοικητικό</p>

	<p>Συμβούλιο ή και ο Διαχειριστής του Τ.Ε.Α. μεριμνά για τη μεταβίβαση του εν λόγω προγράμματος, κατά τις διατάξεις του άρθρου 12 .</p>
67	<p>Στο άρθρο 67 καθορίζονται οι όροι και προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες η Αρμόδια Αρχή μπορεί να αναστέλλει τις δραστηριότητες ενός Τ.Ε.Α.. Το Τ.Ε.Α. του οποίου η λειτουργία αναστέλλεται δεν δέχεται νέα μέλη, ενώ συνεχίζει την αποδοχή εισφορών και την καταβολή παροχών σύμφωνα με το πρόγραμμα παροχών και συνεχίζει να υπάγεται στο σύνολο των απαιτήσεων του νόμου. Στην απόφαση της Αρμόδιας Αρχής περί αναστολής της λειτουργίας μπορεί να απαγορεύεται και η είσπραξη εισφορών. Σε μια τέτοια περίπτωση, το Διοικητικό Συμβούλιο ή και ο Διαχειριστής του Τ.Ε.Α. μεριμνά για τη μεταβίβαση του συνόλου των συνταξιοδοτικών προγραμμάτων, κατά τις διατάξεις του άρθρου 12 .</p>
68	<p>Η υποχρεωτική μεταβίβαση προγραμμάτων συνταξιοδοτικών παροχών, η οποία αναλύεται στο άρθρο 68, αποτελεί ένα σοβαρό μέτρο εξυγίανσης, που αποδεικνύεται απαραίτητο σε περιπτώσεις που το Τ.Ε.Α. δείχνει να οδηγείται σε αφερεγγυότητα και λαμβάνεται κατόπιν απόφασης της Αρμόδιας Αρχής. Τα προγράμματα συνταξιοδοτικών παροχών μεταβιβάζονται από το ίδιο το Τ.Ε.Α., είτε από το Διοικητικό Συμβούλιό του είτε από Διαχειριστή που ορίζει η Αρμόδια Αρχή. Η μεταβίβαση γίνεται προς άλλο Τ.Ε.Α., όπως καθορίζεται στο άρθρο 12.</p>
69	<p>Στο άρθρο 69 προβλέπεται ως μέτρο εξυγίανσης η αναστολή πληρωμών. Σημειώνεται ότι η αναστολή πληρωμών αποτελεί μέτρο εξυγίανσης και στη νομοθεσία της εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων ήδη από το 2006 και των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ήδη από το 2011. Αποτελεί ένα δραστικό μέτρο που σκοπό έχει τη διάσωση, κατά το δυνατόν, του Τ.Ε.Α. ή την προετοιμασία του για θέση του σε εκκαθάριση. Με απόφαση της Αρμόδιας Αρχής και χάριν προστασίας των μελών και δικαιούχων παροχών του Τ.Ε.Α., δίνεται παράταση του χρόνου εκπλήρωσης ορισμένων ή του συνόλου των υποχρεώσεων του Τ.Ε.Α., με παράλληλη προσαρμογή του μέγιστου επιτρεπτού χρονικού διαστήματος παράτασης. Περαιτέρω, ορίζεται ότι κατά τη διάρκεια της ως άνω απόφασης αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις κατά του Τ.Ε.Α., ενώ αποσαφηνίζεται ότι η αναστολή πληρωμών δεν ισχύει για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του Τ.Ε.Α. που πηγάζουν από συναλλαγές σε</p>

	<p>χρηματοπιστωτικά μέσα που συνάπτονται σε κεφαλαιαγορές ή / και αγορές χρήματος. Η απόφαση αφορά και πιστωτές του Τ.Ε.Α..</p>
70	<p>Στο άρθρο 70 προβλέπεται η δημοσίευση που απαιτείται για την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης.</p>
71	<p>Στο άρθρο 71 προβλέπεται η θέση σε εκκαθάριση όχι του ίδιου του Τ.Ε.Α. αλλά μεμονωμένου προγράμματος συνταξιοδοτικών παροχών, με προϋπόθεση την προηγούμενη έκδοση σχετικής απόφασης της Αρμόδιας Αρχής δηλ. με πρωτοβουλία της, ή (απόφασης περί) έγκρισης σχετικού αιτήματος που υποβάλλεται από μέρος του Διοικητικού Συμβουλίου ή του Διαχειριστή του Τ.Ε.Α. υπό τους αναφερόμενους στις διατάξεις του άρθρου αυτού όρους. Για τη διαδικασία διενέργειας της εκκαθάρισης του προγράμματος δίδεται προτεραιότητα στις προβλέψεις του ίδιου του καταστατικού του Τ.Ε.Α., ενώ προβλέπεται ότι η Αρμόδια Αρχή μπορεί να καθορίσει διαφορετική διαδικασία στη σχετική απόφαση ή έγκρισή της. Το ίδιο ισχύει και για την προτεραιότητα στην ικανοποίηση συνταξιοδοτικών υποχρεώσεων ή άλλα συναφή ζητήματα, που μπορούν να ρυθμίζονται διαφορετικά από την Αρμόδια Αρχή, κατά την έκδοση της σχετικής απόφασης ή έγκρισής της. Ακόμη προβλέπεται υποχρέωση γνωστοποίησης προς την Αρμόδια Αρχή συγκεκριμένων περιπτώσεων που μπορεί να συντρέξουν σε σχέση με τα προγράμματα συνταξιοδοτικών παροχών ή τη χρηματοδοτούσα επιχείρηση, κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα στο ως άνω άρθρο.</p>
72	<p>Στο άρθρο 72 προβλέπεται η δυνατότητα της Αρμόδιας Αρχής να ανακαλέσει με απόφασή της την άδεια λειτουργίας του Τ.Ε.Α. και οι προϋποθέσεις της εν λόγω απόφασης, ενώ με την παρ. 2 του άρθρου παρέχεται η δυνατότητα στην Αρμόδια Αρχή σε περίπτωση παραιτήσεως του Τ.Ε.Α. από την άδεια λειτουργίας του, να μην ανακαλέσει αυτήν, αλλά να εκδώσει απόφαση περί επιβολής ενός ή περισσότερων μέτρων κατά τους αναφερόμενους στη διάταξη όρους.</p>
73	<p>Στο άρθρο 73 περιγράφονται οι συνέπειες της ανάκλησης άδειας λειτουργίας του Τ.Ε.Α. μεταξύ των οποίων είναι η λύση και θέση του σε εκκαθάριση, εκτός αν άλλως ορίζεται στη σχετική ανακλητική απόφαση της Αρμόδιας Αρχής. Ακόμη προβλέπεται, κατά το πρότυπο του άρθρου 72 ΑΚ, ότι το Τ.Ε.Α. θεωρείται πως υπάρχει ως νομικό πρόσωπο για τους σκοπούς εκκαθάρισής του προς προστασία των συμφερόντων των μελών</p>

	<p>και δικαιούχων αυτού, ενώ στο ως άνω άρθρο αναφέρονται επίσης οι δημοσιεύσεις που συνεπάγεται η ανάκληση αδειας του Τ.Ε.Α. και θέση του σε εκκαθάριση, και ορίζεται η ισχύς των αντίστοιχων αποφάσεων αρμοδίων αρχών άλλων κρατών μελών που αφορούν Ι.Ε.Σ.Π. αυτών, τα οποία δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα.</p>
74	<p>Στο άρθρο 74 ρυθμίζεται η σχέση της απόφασης της Αρμόδιας Αρχής περί ανάκλησης άδειας λειτουργίας και θέσης σε εκκαθάριση του Τ.Ε.Α., με την απόφαση περί λήψης ή διατήρησης μέτρων εξυγίανσης αυτού. Ακόμη προβλέπεται πως αποκλείεται κάθε δυνατότητα λύσης ή θέσης σε εκκαθάριση του Τ.Ε.Α. χωρίς προηγούμενη απόφαση της Αρμόδιας Αρχής, αποκλείεται πλήρως η θέση Τ.Ε.Α. σε κατάσταση πτώχευσης, και καθορίζεται ως δίκαιο εκκαθάρισης των Τ.Ε.Α. το ελληνικό.</p>
75	<p>Στο άρθρο 75 περιλαμβάνονται βασικές ρυθμίσεις επί της διαδικασίας εκκαθάρισης ενώ κατά τα λοιπά προβλέπεται η εφαρμογή των προβλέψεων του Καταστατικού του Τ.Ε.Α., υπό τις αναφερόμενες στις εν λόγω διατάξεις προϋποθέσεις. Ακόμη ορίζεται ότι η Αρμόδια Αρχή διατηρεί τις εξουσίες εποπτικής παρέμβασης στο υπό εκκαθάριση Τ.Ε.Α. όπως και στο εν λειτουργία, καταλλήλως εφαρμοζομένου του άρθρου 55. Περαιτέρω προβλέπεται ότι επιτρέπεται σύμφωνα με απόφαση της Αρμόδιας Αρχής, στην περίπτωση υπό εκκαθάριση Τ.Ε.Α η εφαρμογή του άρθρου 12 περί μεταβίβασης προγραμμάτων συνταξιοδοτικών παροχών. Τέλος η Αρμόδια Αρχή διατηρεί τη δυνατότητα καθορισμού ειδικότερων ρυθμίσεων για τη διενέργεια διαδικασίας εκκαθάρισης Τ.Ε.Α., σύμφωνα με τη σχετική εξουσιοδοτική διάταξη της τελευταίας παραγράφου του εν λόγω άρθρου.</p>
76	<p>Στο άρθρο 76 περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για τη διανομή του προϊόντος εκκαθάρισης κατά τα ειδικότερα οριζόμενα σε αυτό, καθώς και για την προνομιακή μεταχείριση των απαιτήσεων των μελών και των δικαιούχων προγραμμάτων των Τ.Ε.Α.. σύμφωνα με τους όρους και προβλέψεις του άρθρου.</p>
77	<p>Στο άρθρο 77 προβλέπονται μέτρα προστασίας της περιουσίας του υπό εκκαθάριση Τ.Ε.Α. προς τον σκοπό διασφάλισης των δικαιωμάτων των μελών και δικαιούχων αυτού.</p>
78	<p>Στο άρθρο 78 ρυθμίζεται η διαδικασία περάτωσης και λήξης της εκκαθάρισης των Τ.Ε.Α. και καθορίζονται οι προϋποθέσεις αυτής κατά τρόπο που να παρέχονται επαρκείς εγγυήσεις</p>

	<p>προστασίας των δικαιούχων και μελών του Τ.Ε.Α., ενώ προβλέπεται και περίπτωση υποβολής Σχεδίου ταχύτερης διεκπεραιώσεώς της, κατά τους ειδικότερους όρους των διατάξεων του άρθρου. Τέλος, παρέχεται εξουσιοδότηση στην Αρμόδια Αρχή να καθορίζει με λεπτομερή τρόπο ειδικά θέματα περατώσεως και λήξεως της εκκαθάρισεως, συμπεριλαμβανομένης προφανώς της δυνατότητας της Αρμόδιας Αρχής να καθορίζει υποχρεώσεις του εκκαθαριστή – εφόσον απαιτείται – για τη μετάβαση, μετά τη λήξη της ειδικής διαδικασίας εκκαθάρισης του Τ.Ε.Α. στην κοινή (δηλαδή την εκτός προστατευτικού πλαισίου Τ.Ε.Α.) εκκαθάριση του νομικού προσώπου κατά τα άρθρα 72 ως 76 του Αστικού Κώδικα.</p>
79	<p>Στο άρθρο 79 καθορίζονται οι κανόνες για τη διασφάλιση του επαγγελματικού απορρήτου το οποίο δεσμεύει όλα τα πρόσωπα που εμπλέκονται στο εποπτικό έργο των Τ.Ε.Α.. Ειδικότερα, και με την επιφύλαξη περιπτώσεων που υπάγονται στο ποινικό δίκαιο, τα ανωτέρω πρόσωπα δεν επιτρέπεται να γνωστοποιούν σε κανένα απολύτως πρόσωπο ή αρχή εμπιστευτικές πληροφορίες οι οποίες περιήλθαν σε γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο με συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, ώστε να μην προκύπτει η ταυτότητα συγκεκριμένου Τ.Ε.Α.. Κατ' εξαίρεση δημοσιοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών επιτρέπεται σε περίπτωση εκκαθάρισης συνταξιοδοτικού προγράμματος ή Τ.Ε.Α., στο πλαίσιο αστικών, εμπορικών και διοικητικών διαδικασιών.</p>
80	<p>Με το άρθρο 80 διασφαλίζεται ότι η Αρμόδια Αρχή χρησιμοποιεί τις εμπιστευτικές πληροφορίες μόνο στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων της και για τους σκοπούς που αναφέρονται ρητά στο άρθρο.</p>
81	<p>Στο άρθρο 81 προβλέπεται ότι η ανταλλαγή πληροφοριών, μεταξύ της Αρμόδιας Αρχής και των αντίστοιχων αρμόδιων αρχών άλλων κρατών μελών υπάγεται στη διάταξη του άρθρου 78 σχετικά με το επαγγελματικό απόρρητο και τη διαβίβαση εμπιστευτικών πληροφοριών.</p> <p>Στο πλαίσιο αυτό, με την παρ. 2 ορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Αρμόδια Αρχή μπορεί να συνάπτει συμφωνίες συνεργασίας, και στην παρ. 3 συγκεκριμένες αρχές και θεσμοί με τους οποίους επιτρέπεται η ανταλλαγή πληροφοριών.</p>

82	<p>Με τις διατάξεις του άρθρου 82 προβλέπεται η υποχρέωση υποβολής της Αρμόδιας Αρχής προς την ΕΑΑΕΣ, της έκθεσης για τις εθνικές διατάξεις προληπτικής φύσεως που αφορούν την επαγγελματική ασφάλιση και οι οποίες δεν εμπíπτουν στην εθνική κοινωνική και εργατική νομοθεσία σχετικά με τις επαγγελματική ασφάλιση, όπως αναφέρεται στην παρ. 1 του άρθρου 11. Επίσης ορίζεται η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής για την τακτική και τουλάχιστον ανά δύο έτη επικαιροποίηση της έκθεσης.</p>
83	<p>Με το άρθρο 83 προβλέπεται ότι η Αρμόδια Αρχή διασφαλίζει την ομοιόμορφη εφαρμογή του παρόντος νόμου, μέσω της τακτικής ανταλλαγής πληροφοριών και εμπειριών αλλά και τη στενότερη συνεργασία με τους -κατά περίπτωση- κοινωνικούς εταίρους. Συγχρόνως, προβλέπεται η στενή συνεργασία της Αρμόδιας Αρχής με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προκειμένου να διευκολυνθεί η εποπτεία της λειτουργίας των Ι.Ε.Σ.Π. καθώς και με την ΕΑΑΕΣ.</p>
84	<p>Με το άρθρο 84 διασφαλίζεται ότι κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διενεργείται δυνάμει της παρούσας οδηγίας τόσο από την η Αρμόδια Αρχή όσο και από τα Ι.Ε.Σ.Π., γίνεται σύμφωνα με τον Κανονισμό 2016/679/ΕΕ για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών.</p>
85	<p>Τροποποιούνται διατάξεις του ν. 5042/2023 (Α' 88) σχετικά με τη λήψη μέτρων προς εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/1238 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 2019 σχετικά με τη θέσπιση πανευρωπαϊκού ατομικού συνταξιοδοτικού προϊόντος (PEPP) ώστε να προσαρμοστούν στη μεταφορά της εποπτικής αρμοδιότητας επί των Ι.Ε.Σ.Π. στην Τράπεζα της Ελλάδας με το παρόν σχέδιο νόμου. Ειδικότερα, η Τράπεζα της Ελλάδας ορίζεται ως αρμόδια αρχή για την επικοινωνία με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής του Ι.Ε.Σ.Π. και για την εκτέλεση των σχετικών με αυτήν καθηκόντων που προβλέπονται στη σχετική νομοθεσία στις περιπτώσεις όπου πάροχος ή διανομέας PEPP είναι Ι.Ε.Σ.Π. με έδρα σε άλλο κράτος-μέλος της Ε.Ε..</p>
86	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 99 του ν. 4209/2013 ώστε να προσαρμοστεί στις ρυθμίσεις του</p>

	παρόντος σχεδίου και την ανάληψη της εποπτείας των Ι.Ε.Σ.Π. από την Τράπεζα της Ελλάδας.
87	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, τροποποιείται το άρθρο 103 του ν. 4209/2013 ώστε να προσαρμοστεί στις ρυθμίσεις του παρόντος και την ανάληψη της εποπτείας των Ι.Ε.Σ.Π. από την Τράπεζα της Ελλάδας.
88	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 69 του ν. 4706/2020 ώστε να προσαρμοστεί στις διατάξεις του παρόντος. Ειδικότερα, ορίζεται ότι αρμόδια αρχή για να εποπτεύει τις μεταβιβάζουσες οντότητες, τους αρχικούς δανειοδότες και τις οντότητες ειδικού σκοπού για τιτλοποίηση (ΟΕΣΤ) όταν πρόκειται για Τ.Ε.Α., είναι η Τράπεζα της Ελλάδας αντί για την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.
89	Με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 7 του ν. 4575/2018 ώστε να προσαρμοστεί στις διατάξεις του παρόντος. Ειδικότερα, ορίζεται ότι σε περίπτωση μεταφοράς δικαιωμάτων ασφαλισμένου σε άλλο Τ.Ε.Α. λόγω αλλαγής επαγγελματικής δραστηριότητας, δεν εφαρμόζεται η υπό στοιχεία Φ.Επαγγ.Ασφ./43/13.11.2003 (Β' 1703) υπουργική απόφαση με θέμα «Διαδοχική Ασφάλιση σε Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης», δεδομένου ότι η περίπτωση αυτή ρυθμίζεται με τις διατάξεις του παρόντος.
90	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, τροποποιείται το άρθρο 100 του ν. 4514/2018 και προσαρμόζεται στις διατάξεις του σχεδίου νόμου. Ειδικότερα, ορίζεται ότι αρμόδια αρχή για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης των Τ.Ε.Α. προς τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/2365 περί διαφάνειας των συναλλαγών χρηματοδότησης τίτλων και την επαναχρησιμοποίηση αυτών είναι η Τράπεζα της Ελλάδας αντί για την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.
91	Τίθενται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις του Μέρους Α'.
92	Με το άρθρο 92 ορίζεται ο σκοπός των διατάξεων του Μέρους Β'.
93	Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζεται το αντικείμενο του Μέρους Β'.
94	Με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζεται ότι από την έναρξη ισχύος του νόμου η λειτουργία των Τ.Ε.Α. υποχρεωτικής

	ασφάλισης διέπεται από τους κανόνες του παρόντος Κεφαλαίου.
95	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση τίθενται οι εφαρμοστέες διατάξεις για τα ταμεία υποχρεωτικής επαγγελματικής ασφάλισης. Συγκεκριμένα, τα Τ.Ε.Α. υποχρεωτικής ασφάλισης, ιδρύθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 36 του ν. 4052/2012, ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (ΝΠΙΔ-ΤΕΑ), υπαγόμενα από την ίδρυσή τους στις σχετικές ρυθμίσεις του ν. 3029/2002. Οι προϋποθέσεις μετατροπής τους από δημόσιους φορείς σε ιδιωτικούς προβλέπονταν ρητώς στον ν. 4052/2012 και ελήφθησαν υπόψη κατά τη σχετική αίτηση εξαίρεσης από την ένταξη στο δημόσιο φορέα επικουρικής ασφάλισης (τ.ΕΤΕΑ), αφού αυτή υπήρξε αποτέλεσμα ιδιωτικής βούλησης, και ειδικότερα αποφάσεων των αντιπροσωπευτικότερων οργανώσεων των ασφαλισμένων κάθε ταμείου ή τομέα ή κλάδου που μετατράπηκε σε Τ.Ε.Α.. Ωστόσο, όπως έχει κριθεί (ΣτΕ 960/2017), τα Τ.Ε.Α. του άρθρου 36 του ν. 4052/2012 δεν ταυτίζονται με τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης του άρθρου 7 του ν. 3029/2002, δεδομένου ότι τα τελευταία αποτελούν φορείς προαιρετικής ασφάλισης, ενώ κατά το μέρος που παρέχουν υποχρεωτική επικουρική ασφάλιση, αποτελούν δημόσιους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, ασκούντες δημόσια εξουσία, με την έκδοση διοικητικών πράξεων περί την υποχρεωτική υπαγωγή στην ασφάλιση και την επιβολή εισφορών.</p> <p>Η υβριδική αυτή μορφή τους έχει προκαλέσει δυσλειτουργίες, καθότι τα τελευταία χρόνια λειτουργούν με βάση αποσπασματικές διατάξεις, οι οποίες μάλιστα είχαν καταργηθεί στο μεταξύ για τα υπόλοιπα Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης. Έτσι, παρά το γεγονός ότι οι απαιτήσεις εποπτείας, διακυβέρνησης και άλλων κρίσιμων τομέων, όπως οι επενδύσεις, ενισχύθηκαν για τα Τ.Ε.Α. προαιρετικής ασφάλισης με βάση τις διατάξεις της Οδηγίας 2016/2341, οι οποίες ενσωματώθηκαν στο εθνικό δίκαιο με τον ν. 4680/2020, αυτές δεν κατέλαβαν τα Τ.Ε.Α. του άρθρου 36 του ν. 4052/2012 (Τ.Ε.Α. υποχρεωτικής ασφάλισης), τα οποία συνέχισαν να λειτουργούν με βάση τις προγενέστερες διατάξεις.</p> <p>Η αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου των Τ.Ε.Α. προαιρετικής ασφάλισης με τις διατάξεις του παρόντος επιβάλλει στον νομοθέτη τη διόρθωση των διαπιστωθεισών δυσλειτουργιών και την περιχαράκωση των Τ.Ε.Α. υποχρεωτικής ασφάλισης με ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό πλαίσιο εποπτείας και διακυβέρνησης, προς όφελος των ασφαλισμένων.</p>

	<p>Ταυτόχρονα, ο υποχρεωτικός τους χαρακτήρας καθώς και η διατήρηση του τριμερούς σχήματος εποπτείας τους από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και την Εθνική Αναλογιστική Αρχή, τα οποία απορρέουν από το ως άνω υβριδικό σύστημα λειτουργίας τους, επιβάλλει διακριτή αντιμετώπιση και ορισμένες προσαρμογές ως προς τις εφαρμοστέες διατάξεις.</p> <p>Ειδικότερα, οι υπαγόμενες στον δεύτερο πυλώνα λειτουργίες τους συνίστανται στην εξασφάλιση των παροχών και του ύψους τους, καθώς και στην εσωτερική διαχείριση και στην επένδυση των κεφαλαίων τους βάσει του κεφαλαιοποιητικού συστήματος και επαφίενται στη συνετή και ορθολογική διαχείριση και επένδυση. Αυτό επάγεται ότι δεν φέρουν τον κίνδυνο των ελλειμμάτων από δημογραφικούς λόγους, αλλά μόνο τον κίνδυνο του ύψους των παροχών από κακή διαχείριση της περιουσίας τους. Κατά συνέπεια, χρειάζονται εγγυήσεις, όπως αυτές της Οδηγίας IORP II, που απολαύουν εκ πρώτης όψεως μόνο τα Ταμεία προαιρετικής επαγγελματικής ασφάλισης. Προς επίτευξη του σκοπού αυτού, με την προτεινόμενη διάταξη κρίνεται αναγκαίο να γίνεται ευθεία ή κατ' αναλογία, κατά περίπτωση, εφαρμογή στα Τ.Ε.Α. υποχρεωτικής ασφάλισης συγκεκριμένων διατάξεων του Α Μέρους που ισχύουν για τα Τ.Ε.Α. προαιρετικής ασφάλισης.</p> <p>Με βάση τα ανωτέρω, με την παρ. 1 προβλέπεται ότι τα Τ.Ε.Α. υποχρεωτικής ασφάλισης εφαρμόζουν είτε ευθέως είτε αναλογικά αντίστοιχα τις διατάξεις που αφορούν στις ποσοτικές απαιτήσεις, τους επενδυτικούς κανόνες, το σύστημα διακυβέρνησης, τις εξωτερικές αναθέσεις και τη διαχείριση επενδύσεων, τον θεματοφύλακα και το επαγγελματικό απόρρητο και την ανταλλαγή πληροφοριών.</p>
96	<p>Η προτεινόμενη ρύθμιση περιγράφει τις γενικές αρχές που πρέπει να ισχύουν για τη γνωστοποίηση πληροφοριών και συγκεκριμένα στην παρ. 1 ορίζεται ότι οι παρεχόμενες πληροφορίες προς τα μέλη και τους δικαιούχους οφείλουν να είναι επαρκώς καταγεγραμμένες/προσδιορισμένες και εύληπτες ως προς την κατανόηση τους, χωρίς ασάφειες και παραπλανητικό περιεχόμενο και χορηγούμενες δωρεάν με κάθε πρόσφορο μέσο (έντυπο ή ηλεκτρονικό).</p> <p>Στην παρ. 2 ορίζεται η υποχρέωση των Τ.Ε.Α. Υποχρεωτικής Ασφάλισης να χορηγούν ετησίως τουλάχιστον δωρεάν, βεβαίωση στους ασφαλισμένους για τις καταβληθείσες εισφορές και τα δικαιώματά τους για παροχές.</p>

97	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση περιγράφεται η διαδικασία που ακολουθούν τα Τ.Ε.Α. Υποχρεωτικής Ασφάλισης για την τροποποίηση των καταστατικών τους, δηλαδή με συμβολαιογραφικό έγγραφο και εγκριτική απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.</p>
98	<p>Με την προτεινόμενη ρύθμιση αντιμετωπίζονται ζητήματα που έχουν δημιουργηθεί καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας των Ταμείων που προέκυψαν εκ μετατροπής δυνάμει της παρ. 20 του άρθρου 6 του ν. 3029/2002 αλληλοβοηθητικών Ταμείων με τη μορφή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου.</p> <p>Στόχος του νομοθέτη κατά την ιδιότυπη σύστασή τους αποτέλεσε μεταξύ άλλων και η αναμόρφωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης με την εξασφάλιση της βιωσιμότητάς τους στο μέλλον. Χαρακτηριστικό των Ταμείων αυτών είναι ότι προέκυψαν από ιδιωτική βούληση, καθώς μετατράπηκαν από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μετά από αίτημα των Διοικητικών τους Συμβουλίων και γνώμη των οικείων συνδικαλιστικών οργανώσεων των ασφαλισμένων τους. Ομοίως, με ιδιωτική βούληση, τέσσερα (4) εξ αυτών λειτουργούν πλέον ως προαιρετικής ασφάλισης, ενώ τρία εξ αυτών (Ταμείο Αυτασφάλειας Προσωπικού Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος, Ταμείο Αλληλοβοήθειας Υπαλλήλων Φαρμακευτικών Εργασιών, Αλληλοβοηθητικό Ταμείο Πρόνοιας Εργαζομένων Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος) παρέμειναν υποχρεωτικής ασφάλισης.</p> <p>Με την περ. Ζ της παρ. 1 του άρθρου 180 του ν. 4261/2014 επιχειρήθηκε η εισαγωγή πλαισίου που αφορούσε στο οικονομικό τους σύστημα, τους επενδυτικούς κανόνες, την εποπτεία και την επιβολή κυρώσεων από τις εποπτικές αρχές. Σε συνέχεια της ανωτέρω προσπάθειας εξορθολογισμού των Ταμείων και καθώς δεν επιτεύχθηκε ενιαία και πλήρης εφαρμογή των προβλεπόμενων στόχων κρίνεται πλέον αναγκαία η διαμόρφωση ενός ορθολογικού και εκσυγχρονισμένου πλαισίου προστασίας με στόχο τη διαπίστωση της βιωσιμότητας των ταμείων αυτών και κατ' επέκταση την προστασία των ασφαλισμένων τους, η προστασία των οποίων αποτελεί συνταγματική υποχρέωση του κράτους.</p> <p>Συνεκτιμώντας τα ανωτέρω, με τις σχετικές διατάξεις αποτυπώνεται η γενική αρχή ότι η υποχρεωτική ασφάλιση δεν μπορεί να αποτελεί αντικείμενο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, και συνεπώς κανένας ασφαλιστικός φορέας δεν μπορεί να καθίσταται υποχρεωτικός στη βάση της ιδιωτικής βούλησης. Εξάλλου, δεδομένου ότι στα αλληλοβοηθητικά ταμεία εφαρμόζονται οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα περί σωματείων, η προαιρετικότητα αποτελεί άμεση έκφραση του</p>

δικαιώματος των μελών να αποχωρήσουν ελεύθερα από το Ταμείο, δικαίωμα που δεν μπορεί να περιορίζεται στο πλαίσιο της ιδιωτικής βούλησης (ενδ. ΑΠ 1373/2017). Τούτων δοθέντων, προβλέπεται πλέον ρητά ότι η ασφάλιση στα ταμεία που προέκυψαν εκ μετατροπής δυνάμει της παρ. 20 του άρθρου 6 του ν. 3029/2002 είναι προαιρετική από 1^η.1.2025. Τα ταμεία μπορούν, έτσι, να επιλέξουν εφεξής συνεχίσουν τη συμπληρωματική προς την ασφάλιση λειτουργία τους χωρίς να θίγονται τα ήδη κεκτημένα τους.

Επιπλέον, ενισχύεται η μέριμνα που είχε αποτυπωθεί από τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 4261/2014 για τον ορθό τρόπο λειτουργίας τους, με την εισαγωγή συνετών επενδυτικών κανόνων, σχηματισμού επαρκών τεχνικών προβλέψεων και συγκεκριμένων αρχών διακυβέρνησης και εποπτικών απαιτήσεων.

Επίσης, επαναλαμβάνεται η υποχρέωση που είχε εισαχθεί για πρώτη φορά με τον ν. 4261/2014 ως προς την επιλογή του οικονομικού συστήματος των Ταμείων [κεφαλαιοποιητικό ή σύστημα νοητής κεφαλαιοποίησης (NDC)].

Θεσπίζεται κανονιστικό πλαίσιο διακυβέρνησης για την αποτελεσματικότερη λειτουργία τους και την αύξηση της εμπιστοσύνης των ασφαλισμένων σε αυτά, καθόσον οι κανόνες αυτοί διαδραματίζουν έναν κρίσιμο ρόλο στην εξασφάλιση της σταθερότητας των Ταμείων.

Επιπλέον, στο πλαίσιο της παρακολούθησης της πραγματοποίησης των ανατεθειμένων σε αυτά σκοπών και τήρησης των κειμένων διατάξεων, καθώς και της πρόληψης ή καταστολής καταστάσεων αντιθέτων προς το συμφέρον των ασφαλισμένων τους, ενισχύεται η εποπτεία των ως άνω ταμείων, η οποία ασκείται από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, την Εθνική Αναλογιστική Αρχή και την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, όπως ειδικότερα αναλύεται στο Κεφάλαιο Γ του Μέρους Β'. Το τριμερές εποπτικό σχήμα επιβάλλεται στην περίπτωση αυτή διότι τα εν λόγω ταμεία δεν είναι κεφαλαιοποιημένα, αλλά ταυτόχρονα υπόκεινται σε αυξημένες απαιτήσεις εποπτείας για λόγους διασφάλισης των συμφερόντων των ασφαλισμένων και συνταξιούχων.

Τέλος, σε περίπτωση που τα ανωτέρω Ταμεία υποβάλουν αίτηση και αδειοδοτηθούν από την Αρμόδια Αρχή ως Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης (Τ.Ε.Α.) σύμφωνα με τα απαιτούμενα του Μέρους Α, καθίσταται ευχερής η μεταφορά των σχετικών υποχρεώσεων και δικαιωμάτων, μέσω ειδικών ευνοϊκών διατάξεων.

Ειδικότερα, προβλέπεται ότι η μετάβαση των ανωτέρω Ταμείων στο καθεστώς προαιρετικής ασφάλισης λαμβάνει χώρα από 1^η.1.2025.

Για τον ανωτέρω σκοπό, τα Ταμεία που δεν είναι ήδη προαιρετικής ασφάλισης, προβλέπεται ότι υποβάλουν μέχρι

	<p>31^η.12.2024 στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, στην Εθνική Αναλογιστική Αρχή και στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς σχέδιο τροποποιημένου καταστατικού και αναλογιστική έκθεση για τη μετάβασή τους στο καθεστώς προαιρετικής ασφάλισης.</p> <p>Ορίζεται επίσης ότι τα Ταμεία ακολουθούν είτε το κεφαλαιοποιητικό σύστημα είτε το διανεμητικό σύστημα προκαθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση (NDC). Η επιλογή αυτή πραγματοποιείται με την έκδοση υπουργικής απόφασης έως την 31^η.12.2024, μετά από σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.</p> <p>Στο πλαίσιο της βελτίωσης του ρυθμιστικού πλαισίου που διέπει την οργάνωση και λειτουργία των Ταμείων ορίζονται σαφείς κανόνες για την υποβολή αναλογιστικών εκθέσεων και οικονομικών καταστάσεων, για τις ποσοτικές απαιτήσεις, τις τεχνικές προβλέψεις και τις επενδύσεις τους.</p> <p>Επιπλέον, από τη δημοσίευση του νόμου κάθε τροποποίηση του καταστατικού προβλέπεται ότι πραγματοποιείται με έκδοση εγκριτικής απόφασης του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, ώστε να διασφαλίζεται η προστασία των ασφαλισμένων και δικαιούχων παροχών των Ταμείων αυτών, μέσω του τριμερούς ελέγχου.</p>
99	<p>Δεδομένου ότι με την ισχύουσα νομοθεσία δεν προβλέπονταν συγκεκριμένοι κανόνες διακυβέρνησης των Ταμείων, με την προτεινόμενη διάταξη εισάγονται πλέον, κατά τρόπο σαφή, οι αναγκαίοι κανόνες για την αποτελεσματική λειτουργία τους, και την αξιόπιστη και υπεύθυνη διαχείριση τους. Για το λόγο αυτό, εφαρμόζονται κατ' αναλογία συγκεκριμένες διατάξεις του Πρώτου Μέρους, ενώ αναφορικά με την κάλυψη των απαιτήσεων καταλληλότητας και αξιοπιστίας, εφαρμόζονται συγκεκριμένες διατάξεις του Κανονισμού Δεοντολογίας και Καλών Πρακτικών λειτουργίας των Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης.</p> <p>Επίσης, προβλέπεται ότι για θέματα σχετικά με τους ετήσιους λογαριασμούς και εκθέσεις και την αναλογιστική έκθεση εφαρμόζονται αναλογικά οι Υπουργικές Αποφάσεις για τα Τ.Ε.Α. του Πρώτου Μέρους. Προβλέπεται ότι εφαρμόζονται αναλογικά τα άρθρα 29 και 30 του Μέρους Α' όσον αφορά τη λειτουργία του Θεματοφύλακα.</p>
	<p>Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπονται ευνοϊκές ρυθμίσεις για την περίπτωση που τα αλληλοβοηθητικά ταμεία του παρόντος κεφαλαίου μετατραπούν σε Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης (Τ.Ε.Α.) του Μέρους Α', υποβάλλοντας αίτημα και αδειοδοτούμενα σχετικά από την Τράπεζα της Ελλάδος. Ειδικότερα, με την προτεινόμενη ρύθμιση διασφαλίζεται ότι σε περίπτωση</p>

	<p>χορήγησης άδειας λειτουργίας από την Αρμόδια Αρχή, το σύνολο της περιουσίας των Ταμείων περιέρχεται, χωρίς την καταβολή σχετικών φόρων στα νέα Τ.Ε.Α., τα οποία αποτελούν καθολικούς διαδόχους των παλαιών Ταμείων. Επίσης, εξασφαλίζεται ότι θα μεταφερθούν όλα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των ασφαλισμένων και δικαιούχων και ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε στα υπό μετατροπή Ταμεία.</p>
101	<p>Με το προτεινόμενο άρθρο ρυθμίζεται το θέμα της εποπτείας των Ταμείων του Μέρους Β ήτοι τόσο των Τ.Ε.Α. υποχρεωτικής επαγγελματικής ασφάλισης όσο και των αλληλοβοηθητικών Ταμείων που μετατράπηκαν από νπδδ σε νπιδ της παρ. 20 του άρθρου 6 του ν. 3029/2002.</p> <p>Οργανώνεται και ενισχύεται η εποπτεία των Τ.Ε.Α. υποχρεωτικής ασφάλισης, κατ' αντιστοιχία με τα ισχύοντα στο πλαίσιο της προληπτικής εποπτείας του Μέρους Α', από τις τρεις εποπτικές αρχές ήτοι το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, την Εθνική Αναλογιστική Αρχή καθώς και από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα πλέγμα αυξημένης προστασίας, το οποίο απολαμβάνουν τα Τ.Ε.Α. του πρώτου μέρους του παρόντος νόμου.</p> <p>Με τον ίδιο τρόπο εντείνεται και η εποπτεία επί των αλληλοβοηθητικών ταμείων, η οποία από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου ενισχύεται και ασκείται πλέον εκτός από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και την Εθνική Αναλογιστική Αρχή και από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς σχετικά με τα θέματα των επενδύσεών τους. Μετά από ασφαλή μακρόχρονη αξιολόγηση της εξέλιξης του θεσμού, επιδιώκεται ο εκσυγχρονισμός και η προστασία της βιωσιμότητάς του δίνοντας τη δυνατότητα στις τρεις εποπτικές αρχές να ασκήσουν συνεργατικά αποτελεσματικότερα το έργο τους, αποσκοπώντας στην καλύτερη προστασία των δικαιωμάτων των μελών και των δικαιούχων παροχών.</p> <p>Περαιτέρω, η βελτίωση του ρυθμιστικού πλαισίου της εποπτείας επί των Ταμείων του Μέρους Β επιτυγχάνεται με τη θέσπιση και τη βελτίωση των κανόνων που αφορούν τις γενικές αρχές της εποπτείας, τις εξουσίες παρέμβασης και καθηκόντων των εποπτικών αρχών, τη διαδικασία εποπτικής αξιολόγησης καθώς και θέματα επί της διαφάνειας και της λογοδοσίας.</p>
102	Τίθενται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις του Μέρους Β'.
103	Τίθεται ο σκοπός του Μέρους Γ.
104	Τίθεται το αντικείμενο του Μέρους Γ.

105

Με το άρθρο 105, θεσπίζεται ανώτατο όριο για τις εισφορές και τα ασφάλιστρα που καταβάλλονται για συλλογικά συνταξιοδοτικά σχήματα προαιρετικής ασφάλισης, με σεβασμό στις αρχές της αναλογικότητας και της φορολογικής δικαιοσύνης. Η πρόβλεψη ανώτατου ορίου κρίνεται αναγκαία, ώστε να διασφαλίζεται ότι η αποταμίευση δεν διενεργείται σε βάρος των λοιπών φορολογουμένων, δεδομένου ότι οι εν λόγω εισφορές και ασφάλιστρα δεν υπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημα. Ταυτόχρονα, όμως, το όριο, όπως διαμορφώνεται με την υπό κρίση διάταξη, είναι τέτοιου ύψους που παρέχει ισχυρό φορολογικό κίνητρο αποταμίευσης και είναι ικανό να οδηγήσει στη λήψη υψηλών συμπληρωματικών παροχών. Ειδικότερα προβλέπεται ότι οι εισφορές δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν ετησίως και σωρευτικά, είτε το είκοσι τοις εκατό (20%) του ακαθάριστου εισοδήματος του εργαζομένου από μισθωτή εργασία, είτε το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ, αναπροσαρμοζόμενο κατ' έτος βάσει του δείκτη τιμών καταναλωτή, όπως διαμορφώνεται την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους με βάση το μικρότερο ποσό. Η επιβολή του παραπάνω ποσοστού προβλέπεται κατ' αναλογία του ποσοστού κρατήσεων της κύριας σύνταξης, το οποίο αποτελεί το πλέον κατάλληλο οικονομικό κριτήριο ως προς το ποσοστό του εισοδήματος που κρίνεται εύλογο να αποταμιεύεται, για τη λήψη επαρκούς συμπληρωματικής σύνταξης στο πλαίσιο των συλλογικών συνταξιοδοτικών προϊόντων με ευνοϊκό καθεστώς. Ταυτόχρονα, η επιπρόσθετη πρόβλεψη του ορίου των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ, ως ασφαλιστικής δικλίδας για περιπτώσεις ιδιαίτερα υψηλών εισοδημάτων εξυπηρετεί τους σκοπούς της φορολογικής δικαιοσύνης.

Για τους λόγους αυτούς, προβλέπεται, επιπλέον, ότι όλες οι εισφορές υπέρ των Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης προαιρετικής ασφάλισης και των ταμείων του άρθρου 96 για τις συνταξιοδοτικές παροχές, καθώς και τα ασφάλιστρα που καταβάλλονται από τον εργαζόμενο και τον εργοδότη για λογαριασμό του εργαζομένου στο πλαίσιο ομαδικών ασφαλιστηρίων συνταξιοδοτικών συμβολαίων, ήτοι ομοειδών προϊόντων, δεν υπερβαίνουν σωρευτικά τα παραπάνω ποσά. Δηλαδή, οι εισφορές και τα ασφάλιστρα που καταβάλλονται προς τους παραπάνω φορείς για τη λήψη συνταξιοδοτικών παροχών, αθροίζονται, ώστε συνολικά να μην υπερβαίνουν το ανώτατο όριο που τυγχάνει της ευνοϊκής φορολογικής αντιμετώπισης. Για λόγους ασφάλειας δικαίου, προβλέπεται ρητά ότι για τον υπολογισμό του ανώτατου ορίου δεν λαμβάνονται υπόψη ποσά, η καταβολή των οποίων επιβάλλεται με απόφαση της αρμόδιας αρχής στο πλαίσιο των εποπτικών της αρμοδιοτήτων, ή διατίθενται για την κάλυψη λειτουργικών δαπανών. Τέλος, με την παρ. 2 προβλέπεται ότι οι παραπάνω ρυθμίσεις εφαρμόζονται για εισφορές που

	καταβάλλονται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1 ^η .1.2024.
106	Με το προτεινόμενο άρθρο τροποποιείται το άρθρο 14 του ν. Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, ως προς τις απαλλαγές εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις. Συγκεκριμένα, η περ. δ' τροποποιείται ώστε να οριστεί ρητώς ότι στις κρατήσεις υπέρ των ασφαλιστικών ταμείων, οι οποίες επιβάλλονται με νόμο, συμπεριλαμβάνονται και οι κρατήσεις υπέρ των Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης υποχρεωτικής ασφάλισης, τα οποία λειτουργούν καθ' υποκατάσταση της υποχρεωτικής εκ του νόμου επικουρικής ασφάλισης. Επίσης, η περ. ε' τροποποιείται προκειμένου να προβλεφθεί ότι οι εισφορές για συνταξιοδοτικές παροχές προς ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης και προς τα αλληλοβοηθητικά ταμεία δεν θεωρούνται φορολογητέο εισόδημα, μέχρι του ανωτάτου ορίου που προβλέπεται για αυτές. Η ίδια ρύθμιση προβλέπεται στην περ. ι' για τα ασφάλιστρα που καταβάλλονται στο πλαίσιο ομαδικών ασφαλιστηρίων συνταξιοδοτικών συμβολαίων, όπως τροποποιείται με το παρόν, προκειμένου να διασφαλιστεί η ίδια αντιμετώπιση ομοειδών προϊόντων αποταμίευσης. Στο πλαίσιο της ομοιόμορφης αντιμετώπισης των ως άνω φορέων, προβλέπεται επίσης, στην περ. ια', ότι οι εισφορές και τα ασφάλιστρα που αφορούν στην ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή κάλυψη των εργαζομένων, απαλλάσσονται μέχρι το ποσό των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ ετησίως ανά εργαζόμενο, το οποίο αποτελούσε και την προϊσχύσασα ρύθμιση ως προς τα ομαδικά ασφαλιστήρια συμβόλαια.
107	Με την προτεινόμενη ρύθμιση αναμορφώνονται και εναρμονίζονται οι φορολογικοί συντελεστές των παροχών ομαδικών ασφαλιστηρίων συνταξιοδοτικών συμβολαίων, των Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης και των αλληλοβοηθητικών ταμείων, με όρους φορολογικής και κοινωνικής δικαιοσύνης. Ειδικότερα, με την παρ. 1 εισάγονται ενιαίοι φορολογικοί συντελεστές για τα ασφαλίσιμα που καταβάλλονται στο πλαίσιο ομαδικών ασφαλιστηρίων

συνταξιοδοτικών συμβολαίων και τις συνταξιοδοτικές παροχές που καταβάλλονται από Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης και τα αλληλοβοηθητικά ταμεία, τα οποία φορολογούνται αυτοτελώς και δεν εντάσσονται στην κλίμακα εισοδήματος.

Με τον τρόπο αυτό αποτυπώνεται η ιδιαίτερα ευνοϊκή φορολογική αντιμετώπιση για τις παροχές που καταβάλλονται στο πλαίσιο της συλλογικής συνταξιοδοτικής αποταμίευσης κατά τη διάρκεια του εργασιακού βίου, η οποία ακολουθεί την ήδη ευνοϊκή αντιμετώπιση που επιφυλάσσει ο νομοθέτης για τις αντίστοιχες εισφορές. Οι σχετικές ρυθμίσεις, συγκροτούν, έτσι, ένα ευρύ πλέγμα φορολογικών πλεονεκτημάτων, προς όφελος των εργαζομένων που αποταμιεύουν μακροπρόθεσμα προκειμένου να πετύχουν μία συμπληρωματική παροχή κατά τη συνταξιοδότηση, πέραν της κύριας σύνταξης από τον πρώτο πυλώνα.

Πιο συγκεκριμένα, με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται κλιμακωτή φορολόγηση και εισάγονται ενιαίοι συντελεστές φορολόγησης για τις δύο ομοειδείς συνταξιοδοτικές παροχές. Σύμφωνα με τις οικείες προβλέψεις, η φορολόγηση των ομαδικών ασφαλιστήριων συνταξιοδοτικών συμβολαίων, των Τ.Ε.Α. και των αλληλοβοηθητικών ταμείων είναι αντιστρόφως ανάλογη ως προς τα έτη συμμετοχής. Η εν λόγω κλίμακα είναι προοδευτική, επιφυλάσσοντας καλύτερη μεταχείριση για τους ασφαλισμένους με περισσότερα χρόνια ασφάλισης, ενώ για ασφαλισμένους με λίγα έτη ασφάλισης προβλέπονται υψηλότεροι φορολογικοί συντελεστές, οι οποίοι όμως είναι επίσης ευνοϊκότεροι σε σχέση με την κλίμακα εισοδήματος.

Με δεδομένο ότι η αποταμίευση μέσω των παραπάνω φορέων εξυπηρετεί πρωτίστως συνταξιοδοτικούς σκοπούς, προωθείται η μακροπρόθεσμη αποταμίευση, η οποία μπορεί να αποφέρει πολύ ικανοποιητικά συμπληρωματικά εισοδήματα κατά τη συνταξιοδότηση. Αντίστοιχα, προκειμένου να κινητροδοτηθεί η λήψη περιοδικών παροχών, οι οποίες εξ ορισμού παρέχουν μόνιμη ασφάλεια του εισοδήματος σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα, προβλέπονται μειωμένοι συντελεστές για την περίπτωση που επιλεγεί η λήψη σύνταξης έναντι της εφάπαξ παροχής.

Για τους ανωτέρω λόγους, ήτοι την παροχή κινήτρων υπέρ της μακροπρόθεσμης αποταμίευσης προς τον σκοπό λήψης πραγματικού συμπληρωματικού εισοδήματος κατά τη συνταξιοδότηση, προβλέπεται προσαύξηση των φορολογικών συντελεστών κατά πενήντα τοις εκατό (50%) σε περίπτωση είσπραξης από τον δικαιούχο ποσού πρόωρης εξαγοράς/ρευστοποίησης. Επίσης, αυξημένοι φορολογικοί συντελεστές προβλέπονται για τα πρόσωπα που ασφαλίστηκαν στους ως άνω φορείς μετά τα πενήντα πέντε (55) έτη, και έχουν λιγότερα από πέντε (5) έτη ασφάλισης, αφού στην περίπτωση αυτή δεν πληρούνται οι ως άνω προϋποθέσεις του

προστατευτικού σκοπού των ευνοϊκών φορολογικών ρυθμίσεων.

Τέλος, λόγω των ιδιαιτεροτήτων των δύο κλάδων, με την παρ. 1 διατηρείται η πρόβλεψη, δυνάμει της οποίας ορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν θεωρείται πρόωρη εξαγορά για τους σκοπούς της φορολόγησης, η είσπραξη ποσού από τον δικαιούχο ασφαλισματος ομαδικού ασφαλιστηρίου συμβολαίου, δεδομένου ότι στα συμβόλαια αυτά δεν αντιμετωπίζεται με ενιαίο τρόπο το ζήτημα των πρόωρων εξαγορών, ενώ αυτές υπόκεινται σε πρόσθετες επιβαρύνσεις.

Με τις παρ. 2 και 3 προβλέπονται οι ρυθμίσεις ως προς την αντιμετώπιση των ήδη σωρευμένων ποσών στο πλαίσιο ομαδικών ασφαλιστήριων συνταξιοδοτικών συμβολαίων και των Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης προαιρετικής ασφάλισης, μέχρι την έναρξη ισχύος της παρ. 1. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι τα ως άνω ήδη σωρευμένα ποσά φορολογούνται σύμφωνα με το καθεστώς που ίσχυε για κάθε κατηγορία πριν την έναρξη ισχύος των ρυθμίσεων που προβλέπονται με παρ. 1. Επίσης, προβλέπεται ότι για τον υπολογισμό του φόρου που αντιστοιχεί στα ποσά που σωρεύονται από την έναρξη ισχύος του παρόντος και εφεξής, και δεδομένου ότι οι σχετικοί φορολογικοί συντελεστές συναρτώνται με τα έτη ασφάλισης σε ομαδικό ασφαλιστήριο συνταξιοδοτικό συμβόλαιο ή σε Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης, συνυπολογίζονται όλα τα έτη στους εν λόγω φορείς. Με τη ρύθμιση αυτή, πρόσωπα που έχουν ασφαλιστεί είτε στο πλαίσιο του ομαδικού ασφαλιστηρίου συνταξιοδοτικού συμβολαίου είτε σε Ταμείο Επαγγελματικής Ασφάλισης σε διαφορετικές χρονικές περιόδους μπορούν να συνυπολογίσουν το σύνολο των ετών στους εν λόγω φορείς για τη λήψη της παροχής από κάθε ένα. Παρέπεται, δε, ότι η ρύθμιση αυτή δεν ισχύει για τις περιπτώσεις χρονικών περιόδων που ταυτίζονται, οι οποίες μπορούν έτσι να ληφθούν υπόψη μία φορά.

Τέλος, με την παρ. 4 προβλέπεται ότι οι παροχές που καταβάλλονται σε ασφαλισμένους των αλληλοβοηθητικών ταμείων φορολογούνται με τους συντελεστές της παρ. 4β του άρθρου 15 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, όπως προστίθεται από το παρόν, μόνο όμως κατά το μέρος της παροχής που αντιστοιχεί στην αναλογία των ετών ασφάλισης που διανύθηκαν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος προς τα συνολικά έτη ασφάλισης στα ταμεία. Λαμβάνοντας υπόψη ότι στα ταμεία αυτά δεν υφίστανται ατομικοί λογαριασμοί ή σωρευμένα ποσά κατ' άτομο, στα οποία θα μπορούσαν να εφαρμοστούν διακριτοί συντελεστές, προβλέπεται ότι οι νέοι φορολογικοί συντελεστές θα εφαρμόζονται στο μέρος της

	παροχής που περιγράφεται ανωτέρω. Επιπλέον, προβλέπεται ότι για τον υπολογισμό των οικείων φορολογικών συντελεστών λαμβάνεται υπόψη το σύνολο του χρόνου που έχει διανυθεί στο συγκεκριμένο ταμείο.
108	Με το άρθρο 108 τροποποιούνται σε αντιστοιχία με τα οριζόμενα στο προηγούμενο άρθρο η περ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 62 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος οι πληρωμές που υπόκεινται σε παρακράτηση.
109	Με το άρθρο 109 τροποποιούνται σε αντιστοιχία με τα οριζόμενα στο άρθρο 108 η περ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 64 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος οι συντελεστές παρακράτησης φόρου.
110	Τίθενται μεταβατικές διατάξεις της Ενότητας Α'.
111	Ορίζονται οι καταργούμενες διατάξεις της Ενότητας Α'.

ΕΝΟΤΗΤΑ Δ: Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

		ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων				
		Μείωση δαπανών				
		Εξοικονόμηση χρόνου				
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα				
		Άλλο				
	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών				

		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών					
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών					
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

--

19.	Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	--------------------------------

		ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ	
ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία					
		Υποδομή / εξοπλισμός					
		Προσλήψεις / κινητικότητα					
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκομένων					
		Άλλο					
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης					
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση					
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση					
Άλλο							

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

--

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	----------------------------------

		ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου				
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους				
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων				
		Άλλο				
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πιλοτική εφαρμογή				
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης				
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων				
		Άλλο				

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

--

21.	<p>Γνώμες ή πορίσματα αρμόδιων υπηρεσιών και ανεξάρτητων αρχών (ηλεκτρονική επισύναψη).</p> <p>Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης μεταξύ της γνωμοδότησης και της αξιολογούμενης ρύθμισης.</p>

ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΤ: Έκθεση νομιμότητας

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις	
	παρ. 5 άρθρου 22, άρθρο 78 Συντάγματος	
25.	Ενωσιακό δίκαιο	
☐	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	
☐	Κανονισμός	
χ	Οδηγία	Οδηγία (ΕΕ) 2016/2341 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2016, για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών (ΙΕΣΠ)
☐	Απόφαση	
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
☐	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Διεθνείς συμβάσεις	
27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
		<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>
☐	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	
☐	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
		<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>
	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	

☐		
☐	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	